ஓம்.

ஸ்ரீ க ணே ச ா ய ந ம :.

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய
ஸ்ரீமச்சங்கராசார்ய குரவேநம:.

கு ரு ஸ் து தி.

அநேகவித லக்ஷணவிஸ்தாரத்துடனே கூடியிருக்கா நின்ற மஹா மாயாமோஹத்தை எந்நேரமும் எடுத்துவி ழுங்குகிறதே வேலையாயிருக்கின்ற ஸ்ரீசங்கராச்சாரியகுரு மூர்த்திகளினது பாதாரவிந்தப்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ஆ ர ம் ப ம்.

முதலாவது - சித்திரதீபம்.

வித்தியாரண்ணிய ஸ்வாமிகள், லோகாநுக்கிரகநிமித் தமாகச் சகலவேதாந்தத்தினுடைய பொருள்களெல்லாம் ஒன்றிலே சேகரித்துக்கொண்டு சகல வேதாந்த மெல்லா ம் அதிகரிக்கமாட்டாத பேருக்கும் சகல வேதாந்தமெல்

லாம் படித்தாலும் அதின்அர்த்தந் தெளிந்தறியமாட்டா தபேருக்கும் எளிதாக வேதாந்தத்தினுடைய உண்மைப் பொருள்களைக்கண் டநுபவித்து மோக்ஷமடையத்தக்கதாகச் சகலவேதாந்த சம்மதப்படிக்குத் தம்முடையமனதிலே யிருக்கின்ற பிரமாநுபவத்தைப் பஞ்சதசப்பிரகரணத்தினாலே வெளிபண்ணவேண்டு மென்றுபதினைந்து பிரகரணத்திற்குள் முந்தின பிரகரணத்தினாலே அத்தியாரோபம்அபவாதமென்கிறஇரண்டுபாயத்தையுந் தழுவிக்கொண்டு பரமாத்மாவினிடத்திலே ஆரோபிக்கப்பட் டிருக்கிற செகத்தினுடைய லக்ஷணஞ் சித்திரமேயல்லாமல் உண்மையல்ல வென்கிறதைச் சித்திரபட திருஷ்டாந்த முன்னிலையாக வெளிபண்ணினபடி.

புடவையினிடத்திலே சித்திரமா ரோபிக்கப்பட்டாற்போலப் பரமாத்மாவாக விருக்கின்ற தன்னுடையசொரூபத்திலே சீவன் செகத்து ஈஸ்வர னென்னப்பட்ட சித்திரம் ஆரோபிக்கப்பட்டதென் றறிக.

(க) சித்திரபடந்தானேதானாகவிருந்தால், வெளுத்தபடமென்றும் கஞ்சிபூசினால், பசைப்பட மென்றும்கரியாலே சித்திரம் அச்சுக்கட்டினால், லாஞ்சனபட மென்றும் வர்ணமடைத்துத் தீர்ந்தால், ரஞ்சிதபடமென்றும்கண்டாற்போல, பரமாத்மாவிற்கு நாலவஸ்தையேது அதற்கு உபாதியேதென்கிற சங்கைக்கு,

பரமாத்மா, ஓருபாதியுமற்றுத் தாமாயிருக்கும் போது சித்தென்றும் மாயையினுடனேகூடினால், அந்தரியாமியென்றும் சமஷ்டிசூக்ஷ்மபூத சூக்ஷ்மசரீரத்துடனே கூடினால், இரண்ய கர்ப்பனென்றும் சமஷ்டி ஸ்தூலபூத ஸ்தூலசரீரத்துடனே கூடினால், விராட்புருஷனென்றுஞ் சொல்லப்படுமென் றுத்தரம்.

(உ) பரமாத்மாவே சித்திரபடமானால், அதைப்பற்றியிருக்கிற சித்திரபேதங்களேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமாதிஸ்தம்ப பரியந்தம் உத்தமம் மத்திமம் அதமமாய்க் காண்பிக்கின்ற பிராணிகளும் மலையாறு கோபுரமுதலான சடங்களும் சுபாவசைதன்னியத்தினிடத்திலே மாயையாகிற வர்ணத்தினாலே கற்பிக்கப்பட்ட சித்திரமென்றே உத்தரம்.

(௩) இதுவே சித்திரமானால், சேதனம் அசேதனமென்று இருவகுப்பாயிருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

படத்துச் சித்திரசரீரங்களிலே அநேகபடாபாசமெழுதியிருக்கிறதுபோலச் சைதன்னிய சித்திரத்திலே பிராணிகண் மாத்திரத்திற்குச் சிதாபாசர்கள் கற்பிக்கப்பட்டார்கள்இவர்கள் சாக்ஷாத்சைதன்னிய மல்லவென்றுத்தரம்.

(௪) மலையாறு கோபுரமுதலானவைகட்குச் சிதாபாசர்கள் ஏனில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

சித்திரத்திற் பர்வதமுதலானவைகட்கு வஸ்திராபாசந் தேவையற்றதுபோலச் சிருஷ்டியிலே யகப்பட்டமண்முதலானவைகட்குச் சிதாபாசர்கள் தேவையில்லையென்றுத்தரம்.

(ரு) பிராணிகண் மாத்திரத்திற்குச் சிதாபாசர்கள் கற்பனைக்குப் பிரயோசன மேதென்கிற சங்கைக்கு,

நால்வகைச் சரீரங்களை யடைந்து செனனமரணாதி சம்சாரத்தைப் பாவிக்கிறதே பிரயோசனமென் றுத்தரம்.

(௬) இப்படிச் சிதாபாசனுக்கே சம்சாரமானாற் சகலவாதிகளும் லௌகீகரும் ஆத்மாவிற்கே சம்சாரமென்று சொல்லக் காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஆபாசப்புடவையின் வர்ணத்தை அதிஷ்டானப்புடவையின் வர்ணமாகச் சொல்லுகிறாப்போல ஆபாசன் சம்சாரத்தை அதிஷ்டானத்திலே சுமத்துகிறதற்கு அக்ஞானமே காரணமென்றுத்தரம்.

(௭) அந்த அக்ஞானத்திற்கு லக்ஷணமேது அதைப் போக்குதற் குபாயமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தன்னிடத்திற் கற்பிக்கப்பட்ட சிதாபாசனையும் அவன் சம்சாரத்தையுந் தன்னுடைய சுபாவமாக எண்ணுகிற மயக்கமே அக்ஞானம் தனக்கொருக்காலுஞ் சம்சாரமில்லை சம்சாரமுஞ் சம்சாரியுங் கற்பிதமென்றறிகிற விவேகமே அக்ஞானத்தைத் தள்ளுகிற உபாயமென்றுத்தரம்.

(௮) அந்தவிவேகம் எதுசெய்தால் வருமென்கிற சங்கைக்கு,

சீவன் செகத்து பரமாத்மாக்களைக் குரு சந்நிதானத்திலே பலபடவிசாரித்தால் விவேகம்வருமென் றுத்தரம்.

(௯) மோக்ஷாவஸ்தையிற் பலமாக மிஞ்சப்போகிற பரமாத்மாவைமாத்திரம் விசாரிக்கவேண்டுமேயல்லாமல் வந்தியாபுத்திரனைப்போல விருக்கிறசீவனையுஞ்செகத்தையும் விசாரிக்கக் காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சொரூபமாயிருக்கிற பரமாத்மாவினிடத்திலே ஒரு விசாரமுமில்லை விசாரமெல்லாஞ் சீவன்செகத்துக்களிற்றானே றுண்மையாக விசாரிக்கில் இருவகையும் வாதிக்கப்பட்டவுடனே பரமாத்மாவே தானாக மிஞ்சுமென்றுத்தரம்.

(௰) விசாரித்த ஞானிகட்குச் சீவன் செகத்துவாதிக்கப்பட்டாற் றிரும்பவும் விவகாரந் தோன்றுவானேனென்கிறசங்கைக்கு,

சுழுத்தியிலே சீவன் செகத்துத்தோற்றும லிருக்கையிலும் முத்தியில்லாமலிருக்கையினாலே தோற்றுமற்போகிறது வாதையல்ல இந்த இருவகையும் மித்தையென்கிற நிச்சயமே வாதையென்றுத்தரம்.

(௰௧) இந்த இருவகையுந் தோற்றுமானாற் பரமாத்மாமாத்திர மிஞ்சப்போகிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு.

பரமாத்மாமாத்திரமே அழிவற்ற உண்மைப்பொருளென்கிற நிச்சயமே மிஞ்சுகிறது செகத்துமறைகிறதல்ல செகத்தில்லாதிருந்தாற் சீவன்முத்திகூடாதென்றுத்தரம்.

(௰௨) இந்த இருவகையும் எத்தனைகாலம் விசாரிக்கவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரத்தினாலேவந்த ஞானம் பரோக்ஷக்ஞானமென்றும் அபரோக்ஷக்ஞானமென்றும் இருவகையாகவிருக்

கும் இதில் அபரோக்ஷக்ஞானம் வந்தால்விசாரத்திற்கு முடிவென்றுத்தரம்.

(கந) இந்தஇருவகைஞானத்திற்கும் லக்ஷணமேதென்கிறசங்கைக்கு,

பிரமமொன்றுண்டென்கிறது பரோக்ஷக்ஞானம் நானேஅந்தப் பிரமமென்கிற துணிவு அபரோக்ஷக்ஞானமென் றுத்தரம்.

(கச) இந்த அபரோக்ஷக்ஞானத்தை வருவிக்கிற விசாரமேதென்கிற சங்கைக்கு,

கடாகாசம் மஹாகாசம் சலாகாசம் மேகாகாசம் போலக்கூடஸ்தரையும் பிரமத்தையும் சீவனையும் ஈஸ்வரனையும் பகுத்தறிகிறதே விசாரமென்றுத்தரம்.

(கரு) கடாகாசமும் மஹாகாசமுங் கண்டோம் சலாகாசத்திற்கும் மேகாகாசத்திற்கும் லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

கடசலத்திற் பிரத்தியக்ஷமாக மேகநக்ஷத்திரங்களுடனே காண்பிக்கிற ஆகாசம் சலாகாசம் மஹாகாசத்தின் மேகசலத்திலே அநுமானத்திறைற் கண்ட பிரதிபிம்பமே மேகாகாசமென் றுத்தரம்.

(கசு) கூடஸ்தர்முதலான நாலுசைதன்னியத்தையும் பகுத்துக் காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

நிர்விகாரமாக விருக்கின்ற அதிஷ்டான சைதன்னியமே சரீரத்தில்வளைப்பட்டது கூடஸ்தரொன்றும் மற்றதுபிரமமென்றும் கூடஸ்தரிடத்திற் கற்பிதமான அந்தக்கரண

ப்பிரதி பிம்பன் சீவனென்றும் பிரமத்திற் கற்பிதமானமாயாப்பிரதி பிம்பன் ஈஸ்வரனென்று முத்தரம்.

(கஎ) சரீரத்திலே நானென்று விவகரிக்கிற சீவனைத் தவிர வேறே கூடஸ்தனெங்கேயென்கிற சங்கைக்கு,

சலாகாசத்தினாலே கடாகாச மறைபட்டாற்போலச் சீவனாலே கூடஸ்தருமறைபட்டு இரண்டும் ஒன்றாகத் தோற்றுகிறதென் றுத்தரம்.

(கஅ) இந்தச்சீவன் கூடஸ்தனை யேன்பகுத்தறிய வில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

இதுவே மூலாக்ஞானமென் றுத்தரம்.

(கக) இந்த மூலாக்ஞானமாகிற அவித்தை யெத்தனைவிதமா யிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

ஆவரணமென்றும் விக்ஷேபமென்றும் இரண்டுவகையா யிருக்குமென் றுத்தரம்.

(உ0) இந்த இருவகைக்கும் லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

நான் கூடஸ்தனைக்காணேனென்கிற அறிவாகவிருந்தும் கூடஸ்தர் தோற்றவில்லையென்கிற மயக்கமே ஆவரணம் சிளிஞ்சிலை வெள்ளியென்று பார்க்கிறதுபோலச் சுபாவசைதன்னியமாயிருக்கிற தன்னைக் கற்பிதமாயிருக்கிற அகங்காரியாய்க் காண்கிறதே விக்ஷேபமென் றுத்தரம்.

(உக) ஆதித்தனிடத்திலே இருட்டிராததுபோலச் சுயம்பிரகாசமா யிருக்கிற ஆத்மாவினிடத்திலே அப்பிரகாசமாயிருக்கிற அக்ஞானம்வரக் கணக்கில்லையே இது நமக்குச் சம்மதமென்றாலும் அக்ஞான காரியமான ஆவரண

மெப்படிவந்தது இதுவுமில்லையென்ருல் 'ஆவரணத்தைப் போக்குகிற வேதாந்தத்தைப்படிக்கவுங் கணக்கில்லையெ ன்கிற சங்கைக்கு,

நான் அக்ஞானியென்கிற அநுபவம் செடத்தினிடத் திலே காண்பியாமற் சித்தினிடத்திலே காண்பிக்கிற திரு ஷ்டமென்றே யுத்தரம்.

(உஉ) அநுபவங்கண்டாலும் யுத்திகூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

திருஷ்டமாய்க் கண்டகாரியத்திற்கு யுத்திதேவையி ல்லை காணுதகாரியத்திற்கே யுத்தி வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(உங) தூணுகநியாயம்போலச் சங்கித்தாலல்லவோ யுத்தியிலே திடப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

அநுபவத்தைக் கடந்து சங்கிக்கலாகாது ஆகையிஞ லே கூடஸ்தருக்கும் அக்ஞானத்திற்கும் விரோதமில்லை க் கூடியிருக்கலாமென் றுத்தரம்.

(உச) ஆனுலிந்த அக்ஞானத்தைத் தள்ளுகிற விரோ தியேது அதெங்ஙனே காணலாமென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரவிசாரக்ஞானமே அக்ஞானத்திற்கு விரோ தி இதை ஞானிகளிடத்திலே காணலாமென் றுத்தரம்.

(உரு) விக்ஷேப மென்னப்பட்ட அகங்காரியாவதார் இவனெதினுற்கற்பிக்கப்பட்டான் இவனுக் கதிஷ்டானமே தென்கிற சங்கைக்கு,

காரணகாரிய சரீரத்தையுடைத்தானசைதன்னியமே அகங்காரி அக்ஞானகாரியமான விக்ஷேபத்திஞலே கற்பி

க்கப்பட்டான் இவனுக் கதிஷ்டானங் கூடஸ்தனைதன்னியமென்றுத்தரம்.

(௨௬) இப்படிக் கற்பிதமாயிருக்கிற அகங்காரிக்கும் சுபாவமாயிருக்கிற தனக்கும் சுபாவசித்தமாயிருக்கிறபேதமெப்படி பிராந்திசித்தமாயிருக்கிற அபேதமெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஈதென்னப்பட்ட அதிஷ்டானக்கிளிஞ்சில் உண்மை வெள்ளியென்கிற ஆரோபம் மித்தையென்கிறதுபோலச் சுபாவசித்தபேதம் இதுவெள்ளியென்கிற ஒருமைமயக்கம்போல நான்தானென்கிற ஒருமைமயக்கமே பிராந்திசித்தமாயிருக்கிற அபேதமென்றுத்தரம்.

(௨௭) ஈதென்கிற சாமான்யம்போலவும் வெள்ளியென்கிற விசேஷம்போலவும் ஆத்மாவும் அகங்காரியும் எங்குங் காண்பிக்கவில்லையேயென்கிற சங்கைக்கு,

தேவதத்தன்தான் போனவன் எக்ஞதத்தன்தான்கண்டவன் நீதான்சொன்னவன் நான்தான்கேட்டவனென்கிற விவகாரத்திலே இதுவெள்ளி இதுபுடவை இதுகடமென்றாற்போலச் சாமான்யவிசேஷமிரண்டுங் காண்பிக்கிறதென்றுத்தரம்.

(௨௮) இந்தப்பேதஞானத்தினாலுமக்குப் பிரயோசனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தானென்கிற சொல்லுக்கர்த்தம் நானென்கிற அகங்காரிக்கன்னியரான கூடஸ்தனொன்றே சித்தாந்தமென்றுத்தரம்.

(௨௯) கடந்தான் படந்தான் கோபுரந்தானென்னு மிடத்தில் அசேதனத்தினிடத்திலே தானென்கிற சொல்லு வரலாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாச னில்லாதபடியினாற் சடமென்று சொல்லப்பட்ட கடபடாதிகளும் சிதாபாசனுண்டானபடியினாற் சேதனமென்று காண்பித்த பிரமாதிஸ்தம்பபரியந்தமான பிராணிகளும் ஆத்மாஒருவரிடத்திலேஇருவகைக்கற்பிதங்களானபடியினாலே எல்லாவற்றிலுந் தானென்று வழங்குகிறசொல் எங்கும்ஆத்மாவுண்டென்கிறதைக் காட்டுகிறது ஆகையினாற் றானென்கிற சொல் எங்கும் வரலாமென்றேயுத்தரம்.

(௩௰) தானென்கிற சொற்போல இதுவது வென்கிற சொல்லும் எல்லாவற்றிலுஞ் சாமான்யமாக விருக்கையினால் இவைகளும் ஆத்மாவாக விருக்கட்டுமென்கிறசங்கைக்கு,

இதுவதுவென்கிறசொல்நல்லது பொல்லாதென்கிற சொற்போலப் படியாதியிலே சாமான்யங் கண்டதேயல்லாமல் முற்றுங்காணவில்லை ஆகையினால் இதுதான் அதுதான் நல்லதுதான் பொல்லாதுதானென்று சர்வத்திரசாமான்யமாகத்தோற்றுகிறதுதானே ஆத்மாவென்றும் மற்ற விசேஷமெல்லாம் மாயா கற்பிதமென்றுஞ் சித்தாந்தமென்றுத்தரம்.

(௩௧)இது எல்லார்க்கும் ஏன்றெரியவில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

முன்சொன்ன அக்ஞானத்தினாலே தாதான்மியாத்தியாசத்தையடைந்த அக்ஞானிகள் சாமான்ய விசேஷமிரண்டும் வெட்டவெளியாய் வேறுபட்டிருக்கினும் ஒன்றாய்க் கண்டார்களென் றுத்தரம்.

(௩௨) இந்த அத்தியாச மெப்படிப்போமென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரக்ஞானத்தினாலே அக்ஞானமும் ஆவரணமும் போமென்று முன்சொன்னதே யுத்தரம்.

(௩௩) இந்தஞானிக்குக் காரணமான அக்ஞானம் போயுங் காரியமான விக்ஷேபமிருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

விக்ஷேபத்திற்குக் காரணம், அக்ஞானமென்றுங் கர்மமென்றும் இருவகுப்பு அவற்றில் அக்ஞானநசித்தும்கர்மநசியாதபடியினால் பிராரத்தகர்மந் தொலையுமட்டும் இருக்குமென் றுத்தரம்.

(௩௪) காரணநஷ்டமாயுங் காரியம்இருக்குமென்கிறது நியாயமல்லவேயென்கிற சங்கைக்கு.

உங்கள் தர்க்கமதத்திலே காரணநஷ்டமாயுங் காரியஞ்சற்றுப்போ திருக்குமென்றது நமக்குஞ் சரியல்லவோவென் றுத்தரம்.

(௩௫) அப்படியானாலுங் காரணத்திற்குப்பின் காரியஞ்சற்றுநேரமல்லவோ இருக்கவேண்டும் ஒருபுருஷாயுவுள்ளமட்டு மிருக்குமென்கிறது கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

இரண்டொருநாளி லுண்டான காரணத்திரவிய மென்னப்பட்ட நூல்வெந்தும் ஒருசாமங் காரிய தாமசமுண்

டென்றால் அநந்த கற்பத்திலே யிருக்கிற அஞ்ஞானப்பிராந்தி நஷ்டமானாலும் அதின்காரியமான விக்ஷேபம் பிராரத்தத்தோடே போமென்றது சொற்பமல்லாமல் விஸ்தாரமல்லவென் றுத்தரம்.

(௩௬) இப்படி வாயடி கையடியடிக்கிறதே யல்லாமல் இதற்குப் பிரமாண மில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

வாயடிகையடியடிக்கிறது உங்கள் தர்க்கமதத்திலே யல்லாமல் நமக்குச் சுருதியுக்தி யநுபவ மூன்றுமுண்டென்றேயுத்தரம்.

(௩௭) தார்க்கிகன் சண்டைபோதும் சித்தாந்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அஞ்ஞானிகள் நான்தானென்கிற இருவரையும் ஒருவனைக்கண்டு கலங்கிச் சம்சாரத்திலே யடிபடுவார்களென்றும் இந்தஇருவகையும் வேதாந்தக்ஞானிகள் பகுத்தறிந்து முத்தராவார்களென்கிறதே சித்தாந்தமென்றுத்தரம்.

(௩௮) வேதாந்தமல்லாத சாஸ்திரத்திலே முத்தியில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

மற்றைச்சாஸ்திரமெல்லாம் பிராந்தர்களாலே பண்ணப்பட்ட சாஸ்திரமானபடியினாலே கலக்கத்தின்மேற் கலக்கமாய்க் குழம்புமேயல்லாமற் பிராந்தியைத் தெளிவிக்கமாட்டாதென் றுத்தரம்.

(௩௯) இன்னஇன்ன சாஸ்திரகர்த்தாக்கள் இன்னஇன்னதைப் பொருளென்று கலங்கினார்களென்றதையும் இவர்களுக்குப் பரம்பரையாகத் தெளிவுவரும் வழியையும்

இன்னபடியென்று பகுத்துச் சொல்லவேண்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

(௧) பாமரரும்,லோகாயுதரும், விரோசனன் சித்தாந்த யுத்தியினாலே ஸ்தூலசரீரமே ஆத்மாவென்பார்கள்.

(௨) சார்வாகன், சீவன்போனவுடனே சரீரமரித்துப் போகிறபடியால் நான்கண்டேன் கேட்டேனென்கிற யுத்தியினால் தேகம்ஆத்மாவல்ல இந்திரியமே ஆத்மாவென்று சொல்லுவன்.

(௩) பின்னைச்சிலசார்வாகர், பிராணன்போனால் இந்திரியங்க ளிராதபடியினாலே பிராணனேஆத்மாவென்பார்கள்.

(௪) உபாசகர், மனதில்லாதபோது பிராணன்றெரியாதபடியினாலே மனதே ஆத்மாவென்பார்கள்.

(௫) சணிகவாதிகள், புத்தியில்லாவிட்டால் மனதாரமிக்கிறபடியினாலே புத்தியே ஆத்மாவென்பார்கள்

(௬) பௌத்தன், சுழுத்தியிலே புத்திமுதலாக ஒன்றுங் காணாதபடியினாலே சூன்யமே ஆத்மாவென்பன்.

(௭) பட்டாசாரியர், சுழுத்தியிலே சூன்யமாயிருந்ததென்று கண்டுசொல்ல வருகிறபடியினாலே ஆத்மா சத்தென்பார்கள்.

(௮) அந்தராளரும், ஆகமக்காரரும்,சூக்ஷமநாடிவழியே சஞ்சரிக்கிறபடியினாலே ஆத்மா அணுவென்பார்கள்.

(௯) திகம்பரர், பாதமஸ்தகபரியந்தம் அறிவு கலந்திருக்கிறபடியினாலே ஆத்மாபுருஷப்பிரமாணமென்பார்கள்

(௰) பிரபாகரரும், தார்க்கிகரும், ஆத்மா பரிச்சின்ன

மாயிருந்தால் அழிந்துபோமென்று பரிபூரணமாய்ச் சட மாயிருக்குமென்பார்கள்.

(௧௧) பட்டர்மதத்திலே, சுழுத்தியிலேசடமாயுஞ் சாக்கிரத்திலே அறிவாயுங் காண்பிக்கிறபடியினாலே ஆத்மா சடசித்தா யிருவகையுமா யிருக்குமென்பார்கள்.

(௧௨) சாங்கியர், பரிபூரணத்திற்கு இரண்டுலக்ஷணங் கூடாது ஆத்மா சித்தாய்ப் பரிபூரணமாயிருப்பார் அவர்களிடத்தில் சுழுத்தியிற் காண்பிக்கிறசடம் அந்த ஆத்மாக்களுக்குச் சுகதுக்கங் கொடுக்கவந்த பிரகிருதியென்பார்கள்.

(௧௩) யோகி, பிரகிருதிதானும் புருஷனொருவனில்லாவிட்டாற் சேஷ்டிக்கமாட்டாதென்றும் அடக்கியாளுவாரில்லாதிருந்தா லாத்மாக்களுக்குப் பந்தமோக்ஷமில்லையென்றபடியினாலே இந்த ஆத்மாக்களைத்தவிர ஈஸ்வரனொருவனுண்டென்பன்.

(௧௪) பாதஞ்சலிகன், அசங்கனைதன்னியமே ஈஸ்வரனால் எல்லாரையும் அடக்கியாளமாட்டாது ஆகையினால் அந்தரியாமியே ஈஸ்வரனென்பன்.

(௧௫) தார்க்கிகன், அந்தக்கரணமில்லாவிட்டாற் சங்கற்பங்கூடாது ஆகையினால் இரண்யகர்ப்பனே ஈஸ்வரன் அந்தரியாமியல்லவென்பன்.

(௧௬) விஸ்வரூபமதம், ஸ்தூலசரீரத்தைவிட்டுச்சூக்ஷமசரீரந் தனியேயில்லை கிருஷ்ணன் விஸ்வரூபங்காட்டுகிறபோது எங்குங்காலெங்குங்கையாகக்காட்டினபடியினா

லே விராட்புருஷனே ஈஸ்வரன் இரண்யகர்ப்பனல்லவென்றுசொல்லும்.

(கஎ) பிரசாபத்தியமதம், எங்குங்காலெங்குங்கையாக விருக்கிறதே ஈஸ்வரனுனால் மரவட்டையும் ஈஸ்வரனுகவேண்டும் ஆகையினாலே பிரம்மாவே ஈஸ்வரனல்லாமல் மற்றது ஈஸ்வரனல்லவென்று சொல்லும்.

(கஅ) வைஷ்ணவமதம், இந்தப்பிரம்மாவும் விஷ்ணுவினுடைய நாபியிலே பிறந்தபடியினாலே விஷ்ணுவே ஈஸ்வரனென்று சொல்லும்.

(ககூ) சைவாகமம், சிவனுடையபாதம்விஷ்ணுகாணாதபடியினாலே சிவனே ஈஸ்வரனென்று சொல்லும்.

(உ௰) காணுதி பத்தியமதம், திரிபுரசங்காரத்திலே சிவனும், கணபதியைப் பூசைபண்ணின படியினாலே விக்நேஸ்வரனே ஈஸ்வரனென்றுசொல்லும்.

(உக) புராணிகமதம், இப்போதுசொல்லப்பட்ட தேவதைகளெல்லாம் புண்ணியஸ்தலங்களிலே விளங்குகையினாலே ஸ்தலங்களே ஈஸ்வரனென்று சொல்லும்.

(உஉ) தர்மசாஸ்திரன், ஸ்தலங்களும் மரங்களினாலே விளங்குகையினாலும் மூங்கில் அரசு எருக்கு முதலானதுகளை அவரவர் குலதேவதைகளாகப் பூசைபண்ணுகையினாலும் மரங்களே ஈஸ்வரனென்றுசொல்லுவன்

(உங) இப்படி யின்னம், அநேகம் மதவாதிகள் தங்கள்தங்கள் மதாபிமானத்தினாலே மந்திரவாதம் ரசவாதமுதலான சாஸ்திரங்களைத் தொடுத்துக்கொண்டலைந்தார்கள்

இப்படி அக்ஞானசாஸ்திர கர்த்தாக்க ளலைந்தவழிசொன்னேமென் றுத்தரம்.

(௪௰) இப்படி யெல்லாச் சாஸ்திரகர்த்தாக்களும் வஸ்துநிர்ணயம் பண்ணமாட்டாம லலைந்தார்களானால் வஸ்து நிர்ணயம்பண்ணப்போகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமமொன்றே பொருள் மற்றுள்ளவெல்லா மாயாமயமென்கிற வேதாந்த விசாரத்தினாலே வஸ்து நிர்ணயம் பண்ணவேண்டுமென் றுத்தரம்

(௪௧) அப்படியானால, இந்தவாதிகளுக்கெல்லாம் விரோதமல்லவோவென்கிறசங்கைக்கு,

ஒன்றே பொருளென்கிற வேதாந்திக்கும் அதைத்தானே குருடர் யானைகண்டாற்போலக் கண்டிருக்கிறஇந்தவாதிகளுக்குஞ் சற்றும்விரோதமில்லையென்றேயுத்தரம்

(௪௨) பிரமமொன்றே உண்மைப்பொருளென்கிறதற்கும் மற்றுள்ளவெல்லா மாயாமய மென்கிறதற்கும் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படிச்சொல்லுகிற முப்பத்திரண்டுபநிஷத்துமே பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(௪௩) இவ்வளவுஞ் சித்துலக்ஷணம் வேதாந்தத்திலே மாயைக்கு லக்ஷண மெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

மோகலக்ஷணமும் சடலக்ஷணமுமா யிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௪௪) இந்தப்பிரபஞ்சத்திலே மாயாலக்ஷண மிருவகையும் பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

கடமுதலான பூதபௌதிகமெல்லாம் செட்மாயிருக்கக்கண்டோம் சத்தென்றும் அசத்தென்றும் பகுத்தறியப்படாதபடியினாலே மோகமாயிருக்கக்கண்டோமென்றுத்தரம்.

(சரு) சீவன் செகத்துஈஸ்வரனென்பவையெல்லாரும் உண்மையாகக்கண்டு வருகிறதைமாயையென்கிறதெப்படியென்கிறசங்கைக்கு,

இந்தமாயாகற்பிதமெல்லாம் லௌகிகதிருஷ்டியிலே உண்மையாகவும் யுக்தியினாலே அநிர்வசநீயமாகவும் வேதாந்தக்ஞானிக்குக் காலத்திரயத்திலும் இல்லாததாகவும் இப்படி மூன்றுவிதமா யிருக்குமென்றுத்தரம்.

(சகூ) இந்தமாயாகற்பிதப் பிரபஞ்சமெல்லாம் எந்தக்காலத்தில் உண்டு எந்தக்காலத்தில் இல்லையென்கிறசங்கைக்கு,

சாக்கிரத்திலும் சொப்பனத்திலும் விரித்த சித்திரபடம்போலே உண்டாயிருக்கிறகாலமென்றும் சுழுத்திமூர்ச்சை சமாதிகளிலே சுருட்டினசித்திரபடம்போலே இல்லாதகாலமென்று முத்தரம்.

(சஎ) இந்தமாயை சுதந்தரையோ பராதீனமோவென்கிற சங்கைக்கு,

சைதன்னியத்தை யன்றியிலே விளங்கமாட்டாதபடியினாற் பராதீனமுமாம் அசங்கமாயிருக்கிற கூடஸ்தசைதன்னியத்தைச்செடமாயிருக்கிறஜெகத்தாகவும்சிதாபாசர்க

ளாயிருக்கிற ஜீவேஸ்வரர்களாகவும் பண்ணுகையினாற்சுத ந்தரையுமா யிருக்குமென்றுத்தரம.

(௪௮) இப்படியானால் மாயையினாலே பிரமத்திற்குச் சொரூபலக்ஷணங் கெட்டதென்கிற சங்கைக்கு,

மாயை கூடஸ்தரைத்தொடாமற்றானே சீவன் ஜெக த்தையுண்டாக்குகையினாற் சொரூபலக்ஷணங் கெடவில் லையென்றுத்தரம்.

(௪௯) முன்பிரமத்தைத்தானே சீவன் ஜெகத்தாய்ப் பண்ணிற்றென்றீர் பின்பிரமத்தைத்தொடாமற் பண்ணிற் றென்றீர் இந்த இருவகையுங் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

கூடாததைக்கூட்டுவிக்கிறதே மாயைக்குச்சுபாவமெ ன்று வேதஞ்சொன்னபடியினாலே நீ இதிலே மயங்கவே ண்டாமென்றுத்தரம்.

(௫௰) இப்படி மாயைகற்பித்தவெல்லாங்கூடாததை க்கூட்டுவித்ததாகவிருக்குமோ இப்படிக்கொத்தசத்தி இந் தமாயைக் கெங்கேயிருந்து வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

ஒருமாயையினிடத்திலே பிறந்தபூதங்களிலே ஒன்றி லே வெளியும் ஒன்றிலே சலனமும் ஒன்றிலேசூடும் ஒன் றிலே குளிரும் ஒன்றிலே கடினமுங் கண்டபடியினாலே இந்தமாயை கூடாததைக் கூட்டுவிக்கிறது சுபாவம் இந்த ச்சத்திமாயைக்குச் சுபாவமேயல்லாமல் ஒன்றினால் வந்த தல்லவென்றுத்தரம்.

(௫௧) இந்தச்செகத்து மாயாமயமென்கிறதை யெல் லாரும் ஏனறியவில்லையென்கிறசங்கைக்கு,

இந்திரஜாலக்காரனைக்காணுமளவு மிந்திரஜால முண்மையாகத்தோற்றுகிறுப்போல மாயைக்கதிஷ்டானத்தை யறியுமளவு மாயை யுண்மையாகத்தோற்றும் அதிஷ்டானத்தையறிந்தாற் பொய்யாய்ப்போமென்றுத்தரம்.

(ருஉ) சகலவாதிகளு மாயையிற்குள்ளேதானே இது பொரு ளதுபொருளென்று சங்கிக்கக்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சந்தேகசொரூபமாயிருக்கிறமாயைக்குப் பரிகாரந்தேடாமற் சங்கைக்குட் சங்கைபண்ணுகிறதற்கு அஞ்ஞானமே காரணமென்றுத்தரம்.

(ருங) ஆனுல் இந்தமாயைக்குப் பரிகாரமேதென்கிற சங்கைக்கு,

இதுபொருளல்ல மாயையென்றறிகிறதே பரிகாரமென்றுத்தரம்.

(ருச) கண்ணூரக்கண்டும் நிர்ணயமாகாதஇந்திரஜாலம்போல இந்தஜெகத்து மாயாமயமாயிருக்கவில்லையே உண்மையாகவல்லோ விருக்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தசத்தென் றிருவகைநிர்ணயத்திலு மகப்படாத ஜெகத்து உண்மையென்கிறது உன்னுடைய பக்ஷபாதமேயல்லாமற் செகத்துமாயைதானேயென்றுத்தரம்.

(ருரு) நீர்சொன்னதேயல்லாமல் கெதம் ஜெகத்து மாயையென்று சொன்னபேருண்டோ வென்கிற சங்கைக்கு,

செடமாய்க் கெர்ப்பவாசம்பண்ணின சுக்கிலமுஞ்
சேதனம்போலே பிறப்பட்டுப் பெரியவன் சிறியவனென்
றுஉண்டுடுத்துக் கண்டுகேட்டுத் திரிகிறதைப்பார்க்க வே
றே யிந்திரஜாலமேதென்று வசிஷ்டர்சொல்லியிருக்கிறார்,
இந்தச்செகம்போலே ஆலமரமுதலானவைகளும் விதை
யெங்கேவந்ததுமரமெங்கேவந்ததென்றுமயங்கவேண்டா
ம்சகலமு மாயையென்றே காணவேண்டுமென்றுவியாசர்
சொல்லியிருக்கிறார் மனதினாலே சிந்திக்கில் நிர்ணயமாகா
தபொருளைத் தர்க்கிக்கவொண்ணாதென்றும் நிர்ணயப்ப
டாத ஜெகத்திலே இதுபொரு ளதுபொருளென்று சங்
கிக்கத்தேவையில்லை சகலமு மாயையென்றேகாணவேண்
டுமென்று யாக்கியவற்கர்சொன்னார் இன்னபடியென்று
சிந்திக்கப்படாததை யுண்டாக்குகிற சத்தி மாயையென்
றெல்லாருஞ் சொல்லியிருக்கிறார்களென்றுத்தரம்.

(ருசு) இந்தமாயைக்கு விதையெங்கே காணலாமெ
ன்கிற சங்கைக்கு,

மரத்தையடக்குகிற பீஜம்போலச்சாக்கிரசொப்பன
ப்பிரபஞ்சத்தை யடக்கியிருக்கிற மாயாபீஜம் சுழுத்தியி
லே யெல்லாருங் காணவில்லையோவென்றுத்தரம்.

(ருஎ) சகலபுத்திவாசனையும் மாயையிலே யடங்கி
யிருக்கிறதற் கடையாளமேதென்கிற சங்கைக்கு,

மாயாப்பிரதிபிம்பர்மாயையிலே சகலவாசனையுங்க
ண்டு சர்வக்ஞராயிருக்கிறதே அடையாளமென் றுத்தரம்.

(௫௮) ஈஸ்வரவுபாதி யெப்படியிருக்கும் ஜீவவுபாதி ப்படியிருக்கும் ஜீவேஸ்வரர்க ளெப்படியிருப்பார்கள் வரனையறிகிற வடைவெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

மேகம்போலவிருக்குமாயைமேகத்தின்றிவலைபோல நக்கும் புத்திவாசனைகள் திவலையிற்பிரதிபிம்பித்தஆகா போலவிருப்பர் சிதாபாசர்கள் மேகாகாசம்போல் ஈஸ் னை அநுமானத்தினு லறியவேண்டுமென்றுத்தரம்.

(௫௯) இந்தப்புத்திவாசனையிலே பிரதிபிம்பித்தசி வாசனையும் மாயாப்பிரதி பிம்பனுயிருக்கிற ஈஸ்வரனை எந்தவடைவிலே பகுத்துக்காண்கிறதென்கிற சங்கை ,

வாசனையானது சிதாபாசனுடனேகூடிப் புத்திரூப ப் முளைக்கிறபோது சிதாபாசனை வெட்டவெளியா காணலாம் ஈஸ்வரனைச் சர்வக்ஞன் அந்தரியாமிசர்வே ரனென்று வேதஞ்சொல்லக்கேட்டறியலாமென்றுத் ம.

(௬0) இரண்டுபேருஞ் சிதாபாசர்களானல் இவர்க குத் தாரதன்மிய மேதென்கிறசங்கைக்கு,

ஜீவர்கள்மாயையின்வசமாயிருக்கிறபேர்களென்றும் வரன் மாயையைத் தன்வசம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கி னென்றுந் தாரதன்மியங் காணலாமென்றுத்தரம்.

(௬௧) ஈஸ்வரனைச் சர்வக்ஞன் அந்தரியாமி சர்வே ரனென்ப தெதனுலென்கிற சங்கைக்கு,

இவருக்குபாதியான மாயையினிடத்திலே சகலமுமிருக்கிறபடியினாற் சர்வக்ஞனென்பதுசகலஜீவர்களுடைய புத்திகளுக்குள்ளுமிருந்து ஆட்டுகிறபடியினால் அந்தரியாமியென்பது இவருண்டாக்குகிற பிரபஞ்சத்தை யொருவராலுந் திருப்பப்படாததுகொண்டு சர்வேஸ்வரனென்றுத்தரம்.

(௩௨) ஈஸ்வரனுக்குச் சர்வக்ஞத்துவமுண்டானால் எல்லாராலும் ஏன்அநுபவிக்கப் படவில்லைஎன்கிறசங்கைக்கு,

வாசனைகளெல்லாம் பரோக்ஷமானபடியினாலநுபவிக்கப்படவில்லையென் றுத்தரம்.

(௩௩) அந்தரியாமிக் கித்தனைகுணமுண் டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேது இவர்க்குச்சரீரமேது இவர்கற்பித்ததே பிரபஞ்சத்திற்குவழியென்கிறதற்குப்பிரமாணமேதென்கிறசங்கைக்கு,

அந்தரியாமிக்கு வெகுகுணமுண் டென்கிறதற்கு அந்தரியாமிப் பிராமணமென்கிற வேதம்பிரமாணம் புடவையினிடத்திலே நூலுபாதானமாயிருக்கிறப்போலச் சகலத்திலுமிவருபாதானமாகவிருக்கிறபடியினாலேசகலமும் இவர்க்குச் சரீரம் ஈஸ்வரன் சகலபூதங்களிலுமிருந்து தேகாதிப்பாவைகளை அபிமானக்கயிற்றைப்பூட்டி விதிநிஷேதவழியே ஆட்டுவிக்கிறானென்கிற கீதாவசனமும் இதுதர்மமென்றறிவேன் இதிலே மூளவுமில்லை இதுஅதர்மமென்றறிவேன் இதைவிட்டுத் திரும்பவுமில்லை ஆரோஒருவ

ராட்டுவிக்கிருரென்கிற பாண்டவகீதையுங் கற்பித்ததேவ
ழியென்றதற்குப் பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(௩௪) சகலமுமிப்படி ஈஸ்வரனே ஆட்டுகிறதானுற்
புருஷனுடையமுயற்சி தேவையில்லையோ வென்கிற சங்
கைக்கு,

முயற்சியும் அவரவர் கர்மத்திற்கிடாக ஈஸ்வரசங்க
ற்பமே யானபடியினுல் முயற்சியே பண்ணவேண்டுமென்
றுத்தரம்.

(௩௫) கர்மத்தின்வழியே முயற்சியானுல் ஈஸ்வரசங்
கற்பந் தேவையில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

ஈஸ்வரப்பிரசாதங் கொண்டுதான் அசங்கனென்கிற
க்ஞானம் வரவேண்டியபடியினுலே ஈஸ்வராநுக்கிரகமும்
வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௩௬) ஈஸ்வராநுக் கிரகங்கொண்டுதான் அசங்கனெ
ன்கிற க்ஞானம்வந்ததனுற் பிரயோசனமேதென்கிற சங்
கைக்கு,

அவ்வளவுகொண்டு முத்தியென்று வேதஞ்சொல்
லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௩௭) அந்தஅந்தரியாமி சிருஷ்டிக்கிற அடைவேது
அழிக்கிற அடைவேதென்கிற சங்கைக்கு,

சித்திரபடத்தை விரித்தாற்போலத் தம்மிடத்திற்பிர
பஞ்சத்தை அவரவர் கர்மவசத்திலே தோற்றுவிக்கிறதே
சிருஷ்டியென்பது சுருட்டின சித்திரபடம்போல அவரவ

ர் கர்மத்தின்வழியே பிரபஞ்சத்தைத் தம்மிடத்திலேஅடக்குகிறதே பிரளயமென் றுத்தரம்.

(கூஅ) ஒருஈஸ்வரனே சித்துக்குஞ் செடத்துக்குங் காரணமெப்படி யாவனென்கிற சங்கைக்கு,

சைதன்னியமானபடியினலே சித்திற்குங் காரணமாவர் தம்முடைய வுபாதியைத்தொட்டே சடத்திற்குங் காரணமாவரென்றே யுத்தரம்.

(கூகூ) இப்படியானற் பிரமந்தானே ஜெகத்காரணமென்று சுரேசுராசாரியர் சொல்லுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

கூடஸ்தனையுஞ் சீவனையும் அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தினலே ஒருமைப்பாடாய்க்கண்டாற்போல ஈஸ்வரனையும் பிரமத்தையும் ஒன்ருகக்கண்டு சொன்னரென் றுத்தரம்.

(எ0) அன்னியோன்னியாத்தியாசமெப்படிக்கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

ஈஸ்வரனுடைய ஜெகத்காரணத்வம் பிரமத்தினிடத்திலும் பிரமத்தினுடைய சச்சிதாநந்தலக்ஷணம் மாயாப்பிரதி பிம்பரிடத்திலும் அத்தியாசம்பண்ணப்பட்டுக் கஞ்சிபூசினபடம்போலே ஒன்ருயிற்றென் றுத்தரம்.

(எக) இந்தவுளவுநீ ரறிந்தவகை யெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஆறுலிங்கத்தாலும் வேதாந்தவிசாரம்பண்ணிப்பிரமம்அசங்கமென்றும் மாயாப்பிரதிபிம்பரோ சிருஷ்டிக்கிறவ

றொன்றும் அறிந்தோமென்றுத்தரம்.

(எஉ) சிருஷ்டிபண்ணின அடைவெப்படியென்கிறசங்கைக்கு,

சுழுத்தியினிடத்திலே சொப்பனமுண்டாகிறப்போல ஆநந்தமயராயிருந்த ஈஸ்வரனும் மாயையை விரியப்பார்த்து இரண்ய கர்ப்பராஞரென்றுத்தரம்.

(எங) ஒருவேதத்திலே ஒன்றிலே ஒன்றுண்டாயிற்றென்கிற சிருஷ்டிசொல்லுகிறது ஒருவேதத்திலே ஒருமித்த சிருஷ்டிசொல்லுகிறது·இதிலே எது பிரமாணமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த இரண்டுவகைச் சிருஷ்டியாகிய சொப்பனமும் உண்மையானபடியினாலே இரண்டும் பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(எச) இரண்யகர்ப்பசொரூபமெப்படியிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

சூக்ஷமசரீர சமஷ்டியாய்ப் படத்திலே சூத்திரமிருக்கிறப்போல எங்கு மிருக்கிறபடியினால் இச்சா ஞானக்கிரியையென்று சொல்லப்பட்ட மூன்றுசத்திகளையுடையவர் இரண்யகர்ப்பரென்றுத்தரம்.

(எரு) இந்தஇரண்யகர்ப்பம் எப்படிக்காண்பிக்குமென்கிறசங்கைக்கு,

சந்தியாகாலத்திருட்டிலே காண்பிக்கிறலோகம்போலவுங் கரியினாலச்சுக்கட்டின சித்திரபடம்போலவும் எங்குமொக்கக் குறுமுளையாயிருக்கிற பயிர்வகைபோலவும்

ஈஸ்வரனுடையசூக்ஷமசரீரமும் அழகாக வெங்கும் ஒக்க லாஞ்சனைபண்ணப்பட்டுத் தோற்றுமென்றுத்தரம்.

(௭௬) இந்த சூக்ஷமசரீரந் தூலாவஸ்தையையடைந் துதோற்றுகிறதெப்படி இதற்குப்பிரமாணமேது இவர்க்கு அவயவங்களேது அந்த அவயவங்களைப்பூசித்தாற்பலனே தென்கிறசங்கைக்கு,

பஞ்சீகரணம் பண்ணப்பட்டு வெய்யிலிலே விளங்குகிற லோகம்போலவும் நீர்ந்தசித்திரபடம்போலவும் பழுத்தபயிர்வகைபோலவும் வெட்டவெளியாகக் காண்கிற தூல சரீராதிப்பிரபஞ்சமே விராட்டென்பது விஸ்வரூப அத்தியாயமும் புருஷசூத்திரவேதமும் பிரமாணம் பஞ்சமூர்த்திகள் வர்ணாச்சிரமமுடையபேர்கள் தேவாசுராதிகள் சராயுஜாதிகள் மயிலார்மாரி வாச்சி உளிமுதலானவெல்லாம் ஈஸ்வரனுடைய அவயவங்களானபடியினால் உபாசித்தமூர்த்தி யதிகாரிக்குத்தக்கதாய்ப் பலனும்வருமென்றுத்தரம்.

(௭௭) எல்லாரும் பூசிக்கிறதீஸ்வராவயவமானால் எல்லாருக்கும் மோக்ஷமேன் வரவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

மாயீகத்தை யுபாசித்தால் மாயீகபலமே யல்லாமல் மோக்ஷம்வாராதென் றுத்தரம்.

(௭௮) பின்னையெதனால் மோக்ஷம்வரவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமத்துவவிசாரத்தினால் மோக்ஷம்வரவேண்டுமெல்

ாமல் மற்றொன்றினாலும் வாராதென் றுத்தரம்.

(எகூ) பிரமக்ஞானமன்றியிலே மற்றொன்றினாலுஞ் ம்சாரம் போகாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

தான்விழித்தா லல்லாமற் றன்னுடைய சொப்பனம் போகாததுபோல அத்துவிதப் பிரமத்துவத்தில் அக்ஞா ாகற்பிதமான ஜீவேஸ்வர ஜெகத்தென்கிற சொப்பனமு ம் அதிஷ்டானஞானத்தினாற் போகவேண்டுமென் றுத் ரம்.

(அ0) பிரமத்திற் கபின்னமாயிருக்கிற ஜீவேஸ்வ ர்களையுங் கற்பிதசெகத்துடனே கூட்டலாமோவென்கிற ங்கைக்கு,

அவர்களும் மாயாகற்பிதமானபடியினாற் கூட்டலா மென் றுத்தரம்.

(அக) இவர்களாற் கற்பிதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஈக்ஷணமுதற் பிரவேசாந்தவனாச் சிருஷ்டியெல்லா ம் ஈஸ்வரன்கற்பித்தது சாக்கிரமுதல் மோக்ஷபரியந்தமு ள்ள சம்சாரமெல்லாஞ் சீவன்கற்பித்ததென் றுத்தரம்.

(அஉ) இப்படிப் பிரமமாத்திரமே யுண்மைப்பொரு னால் வாதிகளெல்லாஞ் ஜீவேஸ்வரவிஷயத்திலே வா ம்பண்ணி மாயக்காரண மேதென்கிறசங்கைக்கு,

அவர்களைப்பிடித்த அக்ஞானமே காரணமாக வீணி லே மாய்கிறார்களென்றுத்தரம்.

(அங)நீயொருத்தரிருக்க இந்தவாதிகள்கெட்டுப்போ கலாமோ இந்தத்தத்துவத்தை அவர்களுக்குப் போதித்த

ருளுமேயென்கிற சங்கைக்கு,

பிராந்தர்களுக்குப் பக்குவம்வாராததற்குமுன்னே போதித்தால் இளைப்புமாத்திரமே மிச்சமல்லாமல் அவர்கள்புத்தியிலே யேறாதென்றுத்தரம்.

(அச) எந்தவாதிகள் எதனாலேபிராந்தர்களாயிருக்கிறார்களென்கிறசங்கைக்கு,

லோகாயுதன்முதல் சாங்கியன்பரியந்தஞ் சீவப்பிராந்தியிலே யலைந்தபேர்கள் யோகிமுதல் விருக்ஷார்ச்சனன்பரியந்தம் ஈஸ்வரப்பிராந்தியிலே யலைந்தபேர்களென்றுத்தரம்.

(அரு) பெரியோர்களாயிருக்கிற சாஸ்திர கர்த்தாக்களையும் பிராந்தர்களென்று சொல்லலாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

அத்வைதபிரமத்தை அறியாதபடியினாலே இவர்களும் பிராந்தர்களே இவர்களுக்கு இகபரமிரண்டுமில்லையென்றுத்தரம்.

(அசு) சீவவாதிகளோடே ஈஸ்வரவாதிகளையும்பிராந்தர்களென்று சொல்லலாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

சொப்பனத்திலே பிச்சையெடுக்கிறவனிலும் இராஜாவாயிருக்கிறவன் அதிகமானாலும் விழித்தபின்பு இரண்டு சொப்பனமும் பொய்யாய்ப் போமென்றாற்போல இந்தவிருவகை வாதிகளுங் கற்பிதத்திலே தாரதம்மியமானாலும் ஞானம்வந்தவனைக் குறித்து இரண்டுபேரும் பிராந்தர்கள்தானேயென்றுத்தரம்.

(அஎ) மோக்ஷம்வரவேண்டு மென்கிறவனும் இந்த வாதங்களை விசாரிக்கத் தேவையில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

பூர்வபக்ஷமாய் விசாரித்துத் தள்ளிவிடுகிறதே யல்லாமற் சித்தாந்தமாய் விசாரிக்கவேண்டியது வேதாந்த மென் றுத்தரம்.

(அஅ) சாங்கியம்யோகம் இந்தஇருவகையிலுஞ்சொன்ன ஜீவனும் ஈஸ்வரனும் சுத்தசைதன்னிய மானபடியினால் இந்தஇருவகையும் தள்ளப்படாது வேதாந்தத்திற்கூட்டலாமென்கிற சங்கைக்கு,

ஜீவேஸ்வரர்களுக்குப் பேதஞ்சித்தமானபடியினால்நம்முடையசித்தாந்தத்திற்குக் கூடாதென்றுத்தரம்.

(அகூ) உம்முடைய சித்தாந்தத்திலே தொம்பதத்திற்குந் தற்பதத்திற்கும் பேதமில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

அத்துவிதத்தைப் போதிக்கவேண்டுமென் கிறதற்காக ஒருபகுப்புப் பகுத்துக்காட்டினதேயல்லாமல் அர்த்த பேதமில்லையென் றுத்தரம்.

(கூ0) இப்படியானால் லக்ஷணையினாற் பதார்த்த சோதனை பண்ணுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

அஞ்ஞானத்தினாற் ஜீவேஸ்வரர்களை வேறாகக்கண்டிருந்த பிராந்தர்களுக்கு அந்தப்பிராந்தியைப் போக்கவேண்டிப் பதார்த்தசோதனைபண்ணிக் காட்டினதென் றுத்தரம்.

(கூக) பதார்த்தசோதனையினு லிருவரையும் ஒருவராய்க்காண்கிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

உபாதி கற்பிதமாயிருக்கிற சலாகாசத்தையும் மேகாகாசத்தையும்விட்டு இவைகளுக் கதிஷ்டானமாயிருக்கிற கடாகாசத்தையும் மஹாகாசத்தையும் ஒன்றென்று காண்கிறாப்போலத் தொம்பத தற்பதங்களிலும் உபாதிகற்பிதமான ஜீவேஸ்வரர்களைத்தள்ளி இவர்களுக்கதிஷ்டானமான கூடஸ்தனையும் பிரமத்தையும் ஒன்றாகக்காண்கிறதே லக்ஷணையினுற் பதார்த்தஞ் சோதிக்கிறதென் றுத்தரம்.

(கூஉ) இந்தப்படிக்குச் சாங்கியமதத்திற் சிவனையும் யோகமதத்தி லீஸ்வரனையும் இரண்டுபதங்களுக்கும் அர்த்தமாக்கலாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படியானுல் வேதவிரோதிகளாயிருக்கிற லோகாயுதன்பரியந்தங் கூட்டலாமென்றுத்தரம்.

(கூங) அப்படிச்சாங்கிய யோகமதத்திலே விரோதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஆத்மா அநேகமென்றதும் ஜெகத்துச்சத்தியமென் றீஸ்வர னொருவனுண்டென்றதும் அத்துவிதத்திற்குவிரோதமென் றுத்தரம்.

(கூச) அத்துவிதத்திற் கொத்துவராவிட்டாலென்ன ஜீவன்அசங்கசைதன்னியமென்றறிந்ததுகொண்டு முத்தியில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

ஜெகத்தும் ஈஸ்வரனு நித்தியமென்றதனாற் ருனசங்
னென்றறிந்தாலு முன்போலப் பிரகிருதியுந் திரும்பவுங்
கூட்டும் பின்பிருக்கிற ஈஸ்வரனுஞ் சிக்ஷைபண்ணுவர் ஆ
கையால் மோக்ஷமெப்படிவருமென் றுத்தரம்.

(௩௫) அசங்கனாயிருக்கிற ஆத்மாவிற்கு அவிவேகத்
தினாற் பிரகிருதி சங்கம்வந்தது விவேகம்வந்தபிற்பாடிவ
னை யெப்படிக்கூட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படியானால் உன்னுடைய சித்தாந்தங்கெட்டு மா
யாவாதத்தினால் வேதாந்தத்திலே வந்தாயென் றுத்தரம்.

(௩௬) உம்முடைய அத்துவிதத்திற்கு ஆத்மாக்கள்
னாவிதமாகாதபோது இவன்முக்தன் இவன்பெத்தனெ
ன்கிற நிர்ணயமெப்படி வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

இந்நிர்ணயமெல்லாம் மாயைதானே கற்பிக்குமெ
ன் றுத்தரம்.

(௩௭) ஆத்மா ஒன்றேயொழிய இரண்டில்லாதவிடத்
திலே மாயையெப்படி விகற்பத்தைக் கற்பிக்குமென்கிற
சங்கைக்கு,

கூடாததைக் கூட்டுவிக்கிறதே மாயைக்குச் சுபாவ
மாகையினாற் சகலத்தையுங் கற்பிக்கும் சுபாவத்திலே பெ
த்தம் முத்திபெத்தன்முத்தனில்லையென்று வேதஞ்சொ
ல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௩௮) ஈதெல்லாஞ் சுபாவத்திலே யில்லாவிட்டாற்
பின்னை யெப்படியுண்டாமென்கிற சங்கைக்கு,

மாயையாகிற காமதேனுவுக்குச் சிவேஸ்வரர்களெ

ன்று இரண்டுகன்றுண்டு வேண்டியபடி தொய்தப்பாலுங் கறக்கும் ஆகையினுல் அத்துவிதம் ஒன்றொழிய இரண்டில்லையென்றுத்தரம்.

(௯௯) இப்படிப்பேதமெல்லா மித்தையென்றறிந்து பரமாத்மா ஒருவரோ உள்ளபொருளென் றறிந்திருக்கிற ஞானிகளும் விவகாரம்பண்ணக்கண்டோம் அதுகூடுமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

முன்போலப் பரமார்த்தமாக விவகாரம்பண்ணுமல் மித்தையென்று காண்பார்களென் றுத்தரம்.

(௱) அக்ஞானியெப்படி விவகரிப்பன்ஞானியெப்படி விவகரிப்பனென்கிற சங்கைக்கு,

இகபரவியாபாரங்களெல்லாம்உண்மையென்றும் அத்துவிதம் இல்லையென்றும் விவகரிப்பன் அக்ஞானி. அத்துவிதமாத்திரம் உண்மைப்பொருளென்றும் மற்றுள்ளவெல்லாமித்தையென்றுங்கண்டு விவகரிப்பன் ஞானி. அந்தந்த நிர்ணயப்படிக்குப் பலனும்வருமென் றுத்தரம்.

(௱க) அத்துவிதம் பிரத்தியக்ஷமாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

நீ ஞானவடிவாயிருக்கிருயோ இல்லையோவென் றுத்தரம்.

(௱உ) உள்ளபடிதோற்றவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

அது துவிதத்திலுஞ் சரியல்லவோ துவிதஞ்சித்திக்கிறபடிக்கு அத்துவிதமுஞ் சித்திக்குமென் றுத்தரம்.

(௩௩) துவிதமழிந்தல்லவோ அத்துவிதஞ் சித்திக்க வேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

துவிதமிருக்கையிலே துவிதத்தைக்காண்கிற அறிவா கத்தானே அத்துவிதஞ் சித்திக்குமென் றுத்தரம்.

(௩௪)ஞானம்வந்தும்இரண்டும்நிற்கிறதுதானேயென் கிற சங்கைக்கு,

அவற்றையறிந்துஞ் சாக்ஷிமாத்திரமாக மிஞ்சுகிறப டியினாலே துவிதம் மாயாமயம் அத்துவிதமே நித்தியமெ ன்றுத்தரம்.

(௩௫) திரும்பவு மொருவேளையிலே துவிதஞ்சத்தி யமாய்த் தோற்றினால் எப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

திரும்பவும் அத்துவிதத்தைப் பரிசீலனம்பண்ணெ ன் றுத்தரம்.

(௩௬) எத்தனைகாலம் பரிசீலனம்பண்ண வேண்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தத்துக்கத்தைத் துவிதத்திலேபண்ண அத்துவித த்திலே பண்ணவேண்டாமென் றுத்தரம்.

(௩௭)பசிதாகமுதலானது முன்போலவே காண்பிக் கிறதே யென்கிறசங்கைக்கு,

எனக்கென்கிற வகங்காரிக்கேயல்லாமற் சாக்ஷியாகி ற நமக்கில்லையென்று பகுத்தறியென் றுத்தரம்.

(௩௮) அத்தியாசத்தினாலே சித்ரூபத்திலுங் காண்பி க்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

இன்றுமுதல் அத்தியாசத்தைக்கைவிட்டு ஆத்மா வ

சங்காரங்களை வேறுகண்டிருவென்றுத்தரம்.

(௱கூ) அத்தியாசஞ் சீக்கிரத்தில்வருகிறது விவேகம் ஏன்வரவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

அத்தியாசம்போலே விவேகத்தையுந் திடப்படுத்தினால் வாராதோவென் றுத்தரம்.

(௱ய) துவிதமித்தையாய்ப் போகிறுப்போல அத்துவிதமும் மித்தையாய்ப்போகாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

இன்னபடிவரும் இன்னபடிபோமென்று நிர்ணயப்படாமல் மாயாமயமாயிருக்கிறது துவிதமோ அத்துவிதமோவென் றுன்னநுபவத்தைப்பாரென் றுத்தரம்.

(௱கக) துவிதம்போலே அத்துவிதமும் அநித்தியமென்கிற சங்கைக்கு,

துவிதம் முன்னில்லையென்கிறதை அத்துவிதங் கண்டாற்போல அத்துவிதம் முன்னில்லையென்கிறதை யொன்றினாலுங் காணப்படாதபடியினாலே அத்துவிதமே நித்தியாபரோக்ஷமென் றுத்தரம்.

(௱கஉ) இப்படியறிந்துஞ் சிலபேர்கள் திருப்தியடைந்து கவலைகெட்டுச் சந்தோஷியாமலிருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரார்த்தத்தைத் தனக்காக்கிக்கொண்டு விசேஷித்து நம்பாமல் மேலெழுந்தபுத்தியினாலென் றுத்தரம்.

(௱கங) யாதொருக்கால் இருதயத்திலிருக்கிற ஆசையெல்லாம் பற்றறவிட்டுப் போயிற்றன்றைக்கிவன் முத்த

னென்று வேதஞ்சொல்லுகிறது ஞானிகளிடத்திற்காணோமென்கிற சங்கைக்கு,

அகங்காரத்தையும் ஆத்மாவையும் ஒன்றாகக்கண்டு வருகிற ஆசையாகாதென்று அந்தவேதத்திற்கர்த்தம் அகங்காரக்கிரந்திவிட்டு ஆத்மாவை வேறுகண் டிருக்கிறவனுக்கு அகங்காரத்தினிடமாய்க்கோடியாசை வந்தாலும்ஆனியில்லையென் றுத்தரம்.

(௱௧௪) அகங்காரக்கிரந்தி விட்டுப்போனபின்பு அகங்காரத்தினிடமாய்ஆசைவரலாமோவென்கிற சங்கைக்கு. பிராரத்தபலத்தினால் வருமென் றுத்தரம்.

(௱௧௫) ஞானிக்கும் அக்ஞானிக்கும்பிராரத்தபலஞ் சரியானால் இரண்டுபேருக்கும் பேதமேதென்கிற சங்கைக்கு.

இவன் வித்துவான் இவன் மூடனென்கிறதைவேதப்பரீக்ஷையினாலே கண்டுபோகிறதே யல்லாமற் சொரூபங்கொண்டுகாணுகிறதுபோல அகங்காரக்கிரந்தி விட்டுப்போனதுகொண்டு ஞானியென்றறிகிறதேயல்லாமற் பிராரத்தசேட்டையினாலே பேதந்தெரியாதென் றுத்தரம்.

(௱௧௬) அகங்காரக்கிரந்தி போகாதிருந்தாலும் ஆத்மாவுக்குச் சம்சாரமில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படியறிந்தபோதே நீயே கிருதார்த்தனென் றுத்தரம்.

(௱௧௭) அகங்காரக்கிரந்திவிட்டுப் போனவனுக்கு அடையாளமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளிலே ஒன்றைத்துவேஷிக்கிறதுமில்லை ஒன்றை வாஞ்சிக்கிறதுமில்லையென்ற கிதாவசனப்படியே யிருப்பனென் றுத்தரம்.

(௱௧௮) ஆனால் உபேக்ஷைபண்ணுகிறதே ஞானமென்கிற சங்கைக்கு,

கைகால் செத்துப்போனாற் கர்மத்திலுபேக்ஷைவரும் இப்படி வியாதியே தத்துவக்ஞானமென்றால்உன் புத்தியல்லவோ தெளிவென்கிற பரியாசமேயுத்தரம்.

(௱௧௯) இப்படிப் பரியாசம்பண்ணத் தேவையில்லை சடபரதர் முதலானபே ருபேக்ஷையாயிருந்தது புராணத்திற் கேட்டோமென்கிற சங்கைக்கு,

ஸ்த்ரீகள் வாகனங்களோடேகூடி விளையாடினாலும் ஞானிசரீரத்தைத் தானென்றெண்ணானென்று சாமவேதஞ் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்,

(௱௨௰) சடபரதர் காட்டிற்போனது ஞானநிமித்தமல்லவோவென்கிற சங்கைக்கு,

அக்ஞானிகளுடைய சங்கத்தைத் துறந்ததேயல்லாமல் கல்லுகண்மரங்கள்போலப் பிரவிருத்தியற் றிருக்கவில்லையென் றுத்தரம்.

(௱௨௧) இப்படிஒவ்வொருகுணங்களைப்பிடித்து இதுவேஞானமென்றுலோகத்தார் சொல்லுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரசித்தாந்த மறியாதமூடர்கள் ஒன்றுகிடக்க

ஒன்றுமசொல்லுவார்கள் அறிந்தவன் அப்படிச்சொல்லா னென் றுத்தரம்.

(௩௨௨) சாஸ்திர சித்தாந்தந்தான் ஏதென்கிற சங் கைக்கு,

சகலசன்மார்க்கமுங்கூடி வைராக்கியம்உபரதிஞான மென்று மூன்றுவிதமாயிருக்கும் இந்தமூன்றுவகைக்கும் ஏது,சொரூபம், காரியம்,அவதி,பலம்,என்கிற ஐந்தும்வெ வ்வேறாயிருக்கும் இவைகளை இன்னதின்னபடியென்று ப குத்தறியாத அவிவேகி எல்லாவற்றையும் ஞானமென்று தடுமாறிச்சொல்லுவன் பகுத்தறிந்தவன் அப்படிச்சொல் லானென்றுத்தரம்.

(௩௨௩) வைராக்கியமுதலான மூவகைக்கும் ஏது முதலான ஐந்தவஸ்தையும் எப்படியென்கிறசங்கைக்கு,

வைராக்கியத்திற்கு ஏது,விஷயத்திலே தோஷதிருஷ் டி. சொரூபம், ஊக்காளம். காரியம், திரும்பஆசைவராமலி ருக்கிறது. அவதி, பிரமலோகபரியந்தந் துரும்பாயெண் ணுதல். பலம், பிரமலோகம்.

உபரதிக்கு ஏது, அஷ்டாங்கயோகம். சொரூபம், சித் தநிரோதம். காரியம்,விவகாரக்ஷயம். அவதி, சுழுத்தியைப் போலச் சரீரத்தைமறத்தல். பலம், பிரமலோகசாமீப்பம்.

ஞானத்திற்கு ஏது, சிரவணமனன நிதித்தியாசனம். சொரூபம், சத்தி மித்தியாபாவனை.காரியம், திரும்பஅகங்

காரக்கிரந்தி வாராமலிருக்கிறது. அவதி, முன்தேகமே தானென்று நின்றாற்போல பிரமமே தானென்கிற திடம். பலம், மோக்ஷமென்றுத்தரம்.

(௱௨௪) இந்தமூன்றும் ஒருமிக்கவேண்டாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தமூன்றுங்கூடினால் திடசௌக்கியமுண்டென்கிறதேயல்லாமல் மோக்ஷத்திற்கு ஞானமாத்திரம் போதும் கர்மவசத்தினாற் சிலபேரிடத்திற் கூடியிருக்கும் சிலபேரிடத்திற் பிரிந்திருக்கும் கலங்கத் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(௱௨௫) இப்படிக்கலங்காமல் நிலைநின்றவனுக்குச்செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சின்மாத்திரமாயிருக்கிற தன்னிடத்திலே மாயைகற்பித்த ஜெகச்சித்திரத்தை உபேக்ஷித்துச் சதாகாலமுஞ் சின்மாத்திரமாகவே காண்பன்.

இந்தச்சித்திரதீபிகையை அநுசந்தானம்பண்ணிவருகிறவன் ஜெகத்தைச்சித்திரமாகவே காண்பனல்லாமல்முன்போல உண்மையென்று மயங்கான்.

முதலாவது சித்திரதீபம், முற்றிற்று.

ஸ்ரீ க ணே ச ா ய ந ம ঃ

இரண்டாவது திருப்திதீபம்.

சகலலோகங்கட்குஞ் சகலவேதார்த்தத்தை வெளிபண்ணினாலும் புருஷார்த்தத்தைப் பூரியிட்ட ஸ்ரீவித்யாரண்ணியஸ்வாமிகளுக்கு நமஸ்காரம்.

புருஷனானவன் ஆத்மாவை யிவரோதானென் றறிந்தாற் பின்னையாருக்குப்போக நிமித்தமாயெந்தப் போகத்தை வேண்டிச் சரீரதாபப்படுவனென்கிற பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்திற் கர்த்தஞ்சொல்லுகிறோம்.

(க) இந்தஉபநிஷத்து என்னத்தைச்சொல்லுகிறதென்கிற சங்கைக்கு.

சித்திரதீபிகையிலே சொன்னபடி செகத்துமித்தையென்றும் உண்மையான சின்மாத்திரமேதானென்றுந் திடப்பட்ட சீவன்முத்தனுடைய திருப்தியைச் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(உ) இந்தவேதத்திலே புருஷனானவனென்கிற சொல்லுக் கர்த்தமேதென்கிற சங்கைக்கு.

சுபாவத்திலே சித்தைத்தவிர வேறுபொருளில்லாவிட்டாலும் விவகாரத்திலே மாயாகற்பிதமாகச் சீவேஸ்வரர்களென் றிரண்டுபேருண்டு இவரிற்சிருஷ்டிமுதலானவையைப்பண்ணுகிறவன் ஈஸ்வரன் சாக்கிரமுதல் மோக்ஷபரியந்தமுள்ள சம்சார நிருவகிக்கிறவன் சீவன் இதில் அதிஷ்

டானசை தன்னியத்துடனே கூட்ச்சீவனைப் புருஷனென்
றுசொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௩) அதிகாரியைச்சொல்லுகின்ற புருஷசத்தத்திற்
கு அதிஷ்டானத்தையுங்கூட்டி யர்த்தமாக்கலாமோ வெ
ன்கிற சங்கைக்கு,

அதிஷ்டானத்தைத்தவிர ஆரோபத்திற்கு வேறுசொ
ரூபமில்லாதபடியினாலும் விவகாரத்திலிருவரும் ஒருவரா
கத்தோற்றுகையினாலும் மூத்தியிலே ஆரோபமும் அதிஷ்
டானமாத்திரமாய்ப் போகிறபடியினாலும் இரண்டையுங்
கூட்டிச்சொன்னோமென் றுத்தரம்.

(௪) இந்தப்புருஷன் அதிஷ்டானப்பிரதானமாயெப்
படிப்பேசுவான் ஆரோபப்பிரதானமாயெப்படிப்பேசுவா
னென்கிற சங்கைக்கு,

அதிஷ்டானம் ஆரோபத்திலடங்கியிருக்குங்காலத்தி
ல் ஒருமைப்பாடாக நான் சம்சாரியென்றேபேசுவான் ஆ
ரோபத்தைத்தள்ளி அதிஷ்டானமேதானாய்க்காணும்போ
து நான் அசங்கன் சின்மாத்திரமென்றே பேசுவானென்
றுத்தரம்.

(௫) நான் அசங்கனென்னும்போது அசங்கனிடத்தி
லே அகங்காரங்கூடுமோவென்கிற சங்கைக்கு,

முக்கியவகங்காரமொன்றும் அமுக்கியவகங்காரமிர
ண்டுமாக அகங்காரமூன்றுண்டு அதிஷ்டானவகங்காரங்க
ளைப்பகுத்துக்காணாதமூடனொருமைப்பாடாக நான்வந்தே
ன்போனேனென்றுசிதாபாசனைப்பேசுகிறது முக்கியவக

ங்காரம் மற்றிரண்டகங்காரமும் லக்ஷணவிருத்தியினலேப ரூத்துக்கண்டஞானிநான் அசங்கன்சின்மாத்திரமென்றே பேசுகிறதும் விவகாரத்திலேலே நான்வந்தேன் போனே னென்று சிதாபாசனைகப்பேசுகிறதும் அமுக்கியவகங்கார மென் றுத்தரம்.

(சு) அக்ஞானி ஞானியென்னு மிருவருஞ் சிதாபா சரல்லவோ இவர்களில் ஞானிதனக் கன்னியமாயிருக்கிற சாக்ஷியை நானென்னக்கூடுமோவென்கிற சங்கைக்கு,

முகாபாசத்திற்கெப்படியானல், கண்ணடியிலேபிரதி பிம்பிக்கிற முகஞ்சுபாவமல்ல அதைப்பார்க்கிற முகமேசு பாவமானற்போலச் சிதாபாசனுக்குஞ் சிதாபாசனை யிருக் கிற தான்மித்தையானபடியினலும் சாக்ஷியாக மிஞ்சுகி றதான் சுபாவமானபடியினலும் தன்னுடைய சுபாவதை தன்னியத்தை நானென்னக்கூடுமென் றுத்தரம்.

(எ) சிதாபாசனைகவிருக்கிற சிதாபாசன்மித்தையா னலவனனுசந்தானம்பண்ணுகிற ஞானமுமித்தையாகவே ண்டும் அதுசம்சாரத்தைப் போக்கமாட்டாதென்கிற சங் கைக்கு,

இந்த ஞானமித்தையானலும் இதனற் சிதாபாசனுக் கு முன்னிருந்த சம்சாரம்பொய்யானபடியினலே அதை ப்போக்குதற்கிந்தஞானமே போதுமென் றுத்தரம்.

(அ) புருஷசத்தத்திற்கர்த்தங்கேட்டோம் இனி, ஆத் மாவை யிவரோ நானென்றறிகிற தெப்படியென்கிறசங்கை க்கு.

சந்தேக விபரீதமறத் தேகமே தானென்றிருந்தாற் போலச் சாக்ஷியே தானென்றறிகிற திடக்ஞானமே இவரோ தானென்கிறதென் றுத்தரம்.

(௯) இவரோ தானென்கிற சொற்பிரத்தியக்ஷத்தையல்லவோசொல்லுகிறது அவர் கெதத்திற்குப்பரோக்ஷமாயிருக்கக்கூடுமோவென்கிற சங்கைக்கு.

பத்தாமவனுக்குத் தன்னிடத்திலேதானே அக்ஞானம் ஆவரணம்விக்ஷேபம் பரோக்ஷம்அபரோக்ஷம்துக்கநிவிருத்திதடையற்றவானந்தமென்கிற ஏழவஸ்தையுங்கண்டாற்போல ஆத்மாவினிடத்திலும்ஏழுவஸ்தையுங்கூடுமென் றுத்தரம்.

(௧௦) தசமனிடத்திலும் ஆத்மாவினிடத்திலும் இந்த ஏழவஸ்தையும் அநுபவமாகக் காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு.

தசமன் ஒன்பதுபேரையும் எண்ணினவுடனேபத்தாமவனைக் காணுமற் றிடுக்கிட்டுக் கலங்கினதே அக்ஞானம்,

பத்தாமவனைக்காணேம் அவனெங்கே போனுனே வென்கிற பாாமரிசையே ஆவரணம்.

ஆற்றேடேபோனுனென்றழுகிறதேவிக்ஷேபம்

ஆப்தனுபதேசத்திறைற் சுவர்க்காதிலோகம்போலப் பத்தாமவனிருக்கிறுனென்கிறது பரோக்ஷக்ஞானம்

நீயே பத்தாமவனென்று ஆப்தனெண்ணிக் காட்ட வறிந்ததே அபரோக்ஷக்ஞானம்.

முன்செத்தானென்றழுதவழுகைபோனதே துக்கநிவிருத்தி.

பத்தாமவனைத் தானாகக்கண்டசந்தோஷமே தடையற்றவானந்தம் இப்படிப்போல ஆத்மாவினிடத்திலேயுங் காட்டும்படி.

சிதாபாசன் அநாதிசம்சாரத்திலழுந்தித் தன்னுடைய சுபாவத்தை விசாரியாம லுபேக்ஷித்திருக்கிறதே அஞ்ஞானம்.

அமார்க்கத்திலே விசாரித் துஆத்மாவுண்டானாற்றோன்றாரோ இல்லையென்கிறதே ஆவரணம்.

சரீரத்திரயத்தையுஞ் சிதாபாசனையுந்தானாகக்கண்டதே விக்ஷேபம்.

ஆப்தனுபதேசத்தினால் பிரமமுண்டென் றறிகிறதே பரோக்ஷக்ஞானம்.

வேதாந்தவிசாரத்தினாலந்தப்பிரமம் நாமென்றறிகிறதே அபரோக்ஷக்ஞானம்.

நான் கர்த்தாபோக்தாவல்லவென்றுபோனதே துக்கநிவிருத்தி.

செய்யத்தக்கதெல்லாஞ் செய்துமுடிந்தது அடையவேண்டியதெல்லாமடைந்து முடிந்ததென்கிறசந்தோமே தடையற்றவானந்தம் இப்படிச்சிதாபாசனுக்கு ஏ[illegible]ஸ்தையுண்டென்றுத்தரம்.

(௧௧) இதிலேபந்தப்படுத்துகிற அவஸ்தையெதுமோக்ஷத்தைக்கொடுக்கிற அவஸ்தையேதென்கிறசங்கை

முந்தினமூன்றும் பந்தத்தைக்கொடுக்கும் பிந்தினநான்குமோக்ஷத்தைக்கொடுக்குமென்றுத்தரம்.

(கஉ) முந்தினமூன்றிற்குள் ளெந்தெந்த அவஸ்தை யெந்தெந்தவநர்த்தங்கொடுக்குமென்கிறசங்கைக்கு,

ஆத்மாவை நானறியேனென்கிறவுதாஸீனமே அக்ஞானத்தில்வந்த அநர்த்தம்.

அமார்க்கத்திலே விசாரித்துக்கூட ஸ்தரிருந்தாற்றோற்றுரோ இல்லையென்கிறவிபரீதவார்த்தையே ஆவரணத்தில்வந்த அநர்த்தம்.

இசபரத்தைக்குறித்துச் செய்தொழிலெல்லா நம்முடையதொழில்தானே புண்ணியபாவபலமும் நம்மைவிடாதென்கிறநடுக்கமே விக்ஷேபத்தில்வந்தவநர்த்தம்.

இப்படி யிந்தமூன்றவஸ்தையும் அநர்த்தங்கொடுக்குமென்றுத்தரம்.

(கங) அக்ஞானமும் ஆவரணமும் விக்ஷேபத்திற்கு முந்தினதானபடியினால் ஏழவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனுக்கென்றுசொல்லக்கூடாது விக்ஷேபங் காரியப்படுகிறதற்குமுன்காரணரூபமாய்ப் பிரமத்தினிடத்திலேயிருந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமம் நிருவிகாரம் அதனிடத்திலே யிருக்குமென்னக்கூடாது சிதாபாசனிடமாய்த் தானேமுந்தின இரண்டவஸ்தையும் வாசனரூபமாயிருந்தது ஆகையினால் ஏழவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனுக்கே ஆத்மாவுக்கில்லையென்றுத்தரம்.

(௧௪) பூர்வாசாரிகளெல்லாரும் அக்ஞானத்திற்காதா
ரஞ் சிதாபாசனென்றுசொல்லாமற் பிரமமென்றுசொல்
வானேனென்கிறசங்கைக்கு,

ஆரோபத்திற்கதிஷ்டானம்பிரமமானபடியினாலேயெ
ல்லாம்பிரமத்தி லாரோபமென்றுசொன்னார்கள் நாமநுபவ
த்தினாலே அவஸ்தையெல்லாஞ்சிதாபாசனுக்கென்றுசொ
ன்னோமென்றுத்தரம்.

(௧௫) இந்த வேழுவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனிடத்திலே
யநுபவமாய்க்காட்டவேண்டுமென்கிறசங்கைக்கு,

நான்சம்சாரி நான்பரோக்ஷக்ஞானி நான்விக்ஞானி
நான்துக்கமற்றவன் நான்கிருதகிருத்தியனென்கிற விசேஷ
முதலைந்தவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனே யநுபவிக்கக்கண்
டாற்போல நான் அக்ஞானி யென்கிருஷ்டிக்குப் பிரமமில்
லையென்கிற முந்தின இரண்டவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனே
யநுபவிக்க அநுபவங்கண்டோமென்றுத்தரம்.

(௧௬) இனி, மேலவஸ்தைநாலும் மோக்ஷங்கொடுக்கி
றதெப்படியென்கிறசங்கைக்கு,

பரோக்ஷக்ஞானத்தினால் அசத்தாவரணமும் அபரோ
க்ஷக்ஞானத்தினால் அபித்தாவரணமும் மூலாக்ஞானத்துட
னேநஷ்டமானபடியினாற்பிரமமேநானென்றுவெட்டவெளி
யாய்த்தோற்றுகையினால் ஆரோபிக்கப்பட்ட ஜீவத்துவம்
நஷ்டமானவுடனே கர்த்தத்துவமுதலான சகலதுக்கமும்
விட்டுப்போம் சகலசம்சாரமும் நிவிருத்தியானவுடனே
நான் நித்தியமுக்தனென்கிற கெம்பீரங்கொண்டு தடைய

ற்றவானந்தம்வரும் இப்படி நாலவஸ்தையும் மோக்ஷங் கொடுக்கிறவகை யென்றுத்தரம்,

(கஎ) பிரமம் சுயம் பிரகாசமானாற் பரோக்ஷக்ஞான விஷயமாயெப்படியிருந்ததென்கிறசங்கைக்கு,

பிரமமுண்டென்று பிரகாசிக்கையினாற் குற்றமில்லை யென்றுத்தரம்.

(கஅ) சுயம்பிரகாசமானால், தானாய் விளங்கவேண்டு மேயல்லாமற் பிரமமுண்டென்றுவிளங்கலாவதேது ஆகை யினாலே அந்தப்பரோக்ஷக்ஞானம்பிரமாணமல்லவென்கிற சங்கைக்கு.

முந்தினநிர்ணயத்திற் கழிவுவந்ததுகொண்டும் கண் ணாரக்காணாததுகொண்டும் தாறுமாறாயறிந்ததுகொண்டும் ஏகதேசமாய்க்கண்டதுகொண்டும்அப்பிரமாணமென்றால் இந்த நாலுவகையிலே ஒன்றாகிலுங்கண்டு அப்பிரமாண மென்னவேண்டும் ஆகையினாற் பரோக்ஷக்ஞானத்திற்கு இந்தநாலுவகையு மில்லையென்றுத்தரம்.

(கக) இந்தநாலுவகைத் தூஷணமு மில்லையென்கிற தெப்படியென்கிறசங்கைக்கு,

பிரமமில்லையென்றொரு பிரமாணங் காணாதபடியினா லே முந்தின நிர்ணயத்திற்கழிவில்லை கண்ணாரக்காணாதது கொண்டு பரோக்ஷக்ஞானம் அப்பிரமாணமென்றால் சுவ ர்க்காதிக்ஞானமும் அப்பிரமாணமாகவேண்டும் பிரத்திய க்ஷமாகப்போகிறதைப் பரோக்ஷமென்றதுகொண்டு பி ராந்தியென்னக்கூடாது, ஏகதேசங்கண்டதுகொண்டு அப்

பிரமாணமென்றால் கடக்ஞானமுதலாகப்பிராந்தியாகவேண்டும் ஆகையினாற் பரோக்ஷக்ஞானத்திற் கொருதூஷணமுமில்லையென்றுத்தரம்.

(உ௰) நிரம்ஸவஸ்துவினிடத்திலே அம்ஸகற்பனையெப்படிவந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

தன்னைத்தொட்டில்லாவிட்டாலுந்தள்ளப்பட்டவுபாதியைத் தொட்டுண்டென்றுத்தரம்.

(உக) உபாதியைத்தொட்டெப்படியுண்டென்கிறசங்கைக்கு,

பரோக்ஷக்ஞானத்தினால் அசத்தென்கிற அம்ஸந்தள்ளப்பட்டது பிரத்தியக்ஷக்ஞானத்தினால் அபிந்தென்கிற அம்ஸந்தள்ளப்பட்டதென்றுத்தரம்.

(உஉ) பிரத்தியக்ஷக்ஞானத்திற் கானியில்லையோவென்கிறசங்கைக்கு,

பத்தாமவன்தானேயென்றுகண்டபிற்பாடு முன்கண்டவொன்பதுபேருக்குள் ளில்லையென்று கண்டாற்போல ஆத்மாவே பிரமமென்று கண்டபின்பு முன்தானாகவழங்கின அகங்காரத்தைத் தானல்லவென்று தள்ளுமேயல்லாமல் நான்பிரமமென்கிற பிரத்தியக்ஷக்ஞானத்தைக்கெடுக்கமாட்டாதென்றுத்தரம்.

(உ௩) இப்படிப்பரோக்ஷக்ஞானம் அவாந்தரவாக்கியத்தினால்வருமென்றும் பின் மஹாவாக்கியவிசாரத்தினாற் பிரத்தியக்ஷக்ஞானம்வருமென்றும் எங்கேசொல்லியிருக்கிறதென்கிறசங்கைக்கு,

உத்தாலகர் சுவேதகேதுவுக்குமுந்திப்பரோக்ஷக்ஞா
னஞ்சொல்லிப் பின்பொன்பதாந்தரம் பிரத்தியக்ஷக்ஞா
னஞ்சொன்னுரென்று சாமவேதத்திலும் வருணன் பிருகு
வுக்கு முந்திப்பரோக்ஷக்ஞானஞ்சொல்லிப் பின்னைந்தா
ந்தரத்திலே·பிரத்தியக்ஷக்ஞானஞ்சொன்னுரென்று எசு
வேதத்திலும் தேவேந்திரன்முந்தி அவாந்தரவாக்கியத்தி
னுற் பிரமத்தைப்பரோக்ஷமாயறிந்துபின் அபரோக்ஷக்ஞா
னத்தை யறிந்தானென்று இருக்குவேதத்திலுஞ்சொல்லி
யிருக்கிறது, இந்தப்படி ஆசாரியரும்வாக்கியவிருத்தியிலே
வெளிபண்ணியிருக்கிருரென்றுத்தரம்.

(உச) மஹாவாக்கியவிசாரத்தினுல் அபரோக்ஷக்ஞா
னம்வருமென்கிறது வாக்கியவிருத்தியிலே யெப்படிவெளி
பண்ணினுரென்கிறசங்கைக்கு,

அகங்காரமுங் கூடஸ்தருந் தொம்பதத்திற்கர்த்தமெ
ன்றும் பரோக்ஷமாய் மாயாவுபாதியாயிருக்கின்றசெகத்கா
ரணைசதன்னியமும் பிரமமுந் தற்பதத்திற்கர்த்தமென்று
ம் இரண்டுக்கும் விருத்தம்வந்தவிடத்திலேஅவனேயிவன்
இவனே யவனென்கிற லக்ஷணம்போலக்கூடஸ்தரே பிர
மம் பிரமமே கூடஸ்தரென்றறிந்தவுடனே இற்றைவரைக்
கும் நாம்பிரமமல்லவென்கிறபுத்தியும் ஈஸ்வரசைதன்னி
யம் பரோக்ஷமென்கிறபுத்தியும் இன்னவிடமென்றுகாணு
மற்போம் ஆகையினுல் அபரோக்ஷக்ஞானத்திற்கு மஹா
வாக்கியமே காரணமென்றுசொன்னுரென்றுத்தரம்.

(உரு) வாக்கியத்தினுற்பிறந்த அறிவெல்லாம் பரோ

க்ஷமேயல்லாமற் பிரத்தியக்ஷமல்லவென்கிறசங்கைக்கு,

வட்டிக்காசைப்பட்டு முதலுமிழந்தானென்கிற சொற்போலப் பிரமமாகவேண்டுமென்றசீவனுக்குச் சுதசித்தமாகவிருந்த பிரத்தியக்ஷமும் போமென்கிற தாசியமாய்க் காணும் நீயே தசமனென்கிறசொல்லும் அவனைப்பிரத்தியக்ஷமாய்க்காட்டவில்லையோவென்றுத்தரம்.

(உசு) அந்தக்கரணவுபாதியிருக்கையினாலே சீவனைப் பிரத்தியக்ஷமாகக்காணலாம், நிருபாதியாயிருக்கிறபிரமம் பிரத்தியக்ஷமாகாதென்கிறசங்கைக்கு,

இரும்பு பொன்னென்கிறதுகொண்டு விலங்கென்கிறதுபோகாததுபோல அந்தக்கரணக்கூட்டரவே சீவவுபாதியானாற்போல அதனைத்தவிருகிறதே பிரமவுபாதியாமென்றுத்தரம்.

(உஎ) நானென்கிறது முற்றுந்தள்ளப்பட்டபின்நான் பிரமமென்கிற க்ஞானம்வரக் கணக்கில்லையேயென்கிறசங்கைக்கு,

நானென்கிறது முற்றுந்தள்ளப்படாமல் உபாதிமாத்திரந்தள்ளப்பட்டுச்சைதன்னியந்தள்ளப்படாதபடியினால் நான் பிரமமென்கிற அறிவுவரலாமென்றுத்தரம்.

(உஅ) சாக்ஷிசுயம்பிரகாசமானால் விருத்திக்குவிஷயமாகக்கூடாது கூடுமென்முற் பிரமம் விருத்தியிற்சிதாபாசனலு மறியப்பட்டுச் சடமென்று வருப்பறுமென்கிற சங்கைக்கு,

கடத்தைப்பார்க்கில் விளக்குங்கண்ணும்வேண்டும்வி ளக்கைப்பார்க்கிற் கண்மாத்திரம்போதும்போலஅப்பிரகா சமான விஷயத்தையறியுமிடத்தில் விஷயாக்ஞானத்தைப் போக்க விருத்தியும் அதனையறியச் சிதாபாசனும்வேண்டு ம் சொப்பிரகாசமான பிரமத்தை யறியுமிடத்தில் அக்ஞா னத்தைப்போக்கவிருத்திபோதும் சிதாபாசன்தேவையில் லை இருந்தாலும் வெய்யில் விளக்குப்போலக்குன்றிப் பிர மத்தில்,லயமாய்ப்போவன் விருத்திவியாப்தியுண்டுசிதாபா சனுக்குப் பலவியாப்தியில்லையென்று வேதமுஞ் சொல் லுகிறது இந்த அபரோக்ஷக்ஞானமே யிவரோனொன்கிற வேதத்திற் கர்த்தமென்றுத்தரம்.

(உக) சங்கராசாரியர் பலகாலுஞ் சிரவணம்பண்ண ச்சொல்லி விதித்தபடியினாற் பிரத்தியக்ஷக்ஞானந்திடம ல்லவென்கிற சங்கைக்கு.

வேதபேதங் காமபேதங்கொண்டு கர்மபேதங்கண் டாற்போல ஞானபேதம்வாராதென்கிறதை ஆறுலிங்கத் தினாலுஞ் சகலவேதத்திற்கும் அர்த்தவிசாரம் பண்ணச் சொன்னார் எல்லாவேதத்திலும் ஒருபடித்தாய்க்கண்ட இ ந்தஞானத்திற்கு விபரீதபாவனை போகத்தக்கதாக மனன ம்பண்ணச்சொன்னாரென் றுத்தரம்.

(ங0) விபரீதபாவனை ஏதென்கிறசங்கைக்கு.

தகப்பனிடத்திற் சத்துருபுத்தி பண்ணுகிறுப்போல த் தேகமே நான் பிரபஞ்சம் நித்தியமென்கிறதென் றுத் தரம்.

(௩௧) இந்தவிபரீதபாவனைக்குக் காரணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

வெகுசென்மத்திலே பிடித்துச்செய்தசென்மாந்தர வாசனையே காரணமென் றுத்தரம்.

(௩௨) இந்தவிபரீத பாவனையெதனாற் போமென்கிற சங்கைக்கு,

நானே சத்தியமாயிருக்கிற பிரமம் தேகாதிப்பிரபஞ்சம் மித்தையென்கிற தத்துவபாவனையாற்போமென் றுத்தரம்.

(௩௩) தத்துவபாவனை பண்ணுகிற வகைவேதென்கிறசங்கைக்கு,

பிரமத்தைப் பலகாலுஞ் சிரவணம்பண்ண ஒருவருக்குப் போதிக்கவென்கிற பிரமாப்பியாசமே பண்ணுகிற வகைவென் றுத்தரம்.

(௩௪) எந்நேரமும் இதேவேலையாயிருந்தால் நிருவாகமெப்படி நடக்குமென்கிற சங்கைக்கு.

தத்துவ விசாரம்பண்ணுகிறவனுடைய கர்மமெல்லாம் ஈஸ்வரனே நிருவகித்துக்கொள்வானென் றுத்தரம்.

(௩௫) தத்துவபாவனைக்குக் காரணமேதென்கிற சங்கைக்கு.

ஏகாக்கிரசித்தமே காரணமென்றுத்தரம்.

(௩௬) அந்த ஏகாக்கிரமெதனால் வருமென்கிற சங்கைக்கு,

ஈஸ்வரவுபாசனையினால் வருமென்றுத்தரம்.

(௩௭) மந்திர செபம்போலவும் மூர்த்தித் தியானம் போலவும் தத்துவபாவனை பண்ணுகிறதற்கு நியமமுண்டோவென்கிற சங்கைக்கு,

மந்திரசெபமுதலானவைகட்குத்திருஷ்டபலமல்லாதபடியினால்நியமமும்நியமந்தப்பினும்பிரத்தியபாயமுமுண்டு அசனம்பண்ணுகிறது பசியைப்போக்குகிறதுபோலத்தத்துவபாவனையும் விபரீதபாவனையைப்போக்குகிறது திருஷ்டபலமானபடியினால் நியமந்தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(௩௮) பிரமாப்பியாசம் பலபடப்பண்ணச்சொன்ன போதே பிரயாசமல்லவோவென்கிறசங்கைக்கு,

சஞ்சலமாகவிருக்கின்றமனதிற்கு நியமம்பூண்ட செபமும் வேறொன்றைச் சற்றேநினைத்தாலுங் கெட்டுப்போகின்ற மூர்த்தித்தியானமுமே பிரயாசமல்லாமற் கூத்துப்பார்க்கிறதுபோல வெகுவாயெடுத்துக்காட்டு முச்சாகக்கதைகளோடே கூடியிருக்கிற பிரமாப்பியாசம் பிரயாசமல்லமனதிற்கு விநோதமென் றேயுத்தரம்.

(௩௯) மனதுசஞ்சலமென்றதற்குப்பிரமாணமேதென்கிறசங்கைக்கு,

தான்போனதேவழியாய்ச்சஞ்சலமேசுபாவமாயிருக்கிறமனதை நிறுத்துகிறது வாயுவைநிறுத்துகிறதற்குச்சரியென்கிற கீதாவசனமுஞ் சமுத்திரத்தைக்குடித்தாலும் நெருப்பைவிழுங்கினாலும் மேருவைப்பிடுங்கினாலும் மனதை நிறுத்தக்கூடாதென்கிற வாசிஷ்டமும்பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௪௰) இப்படி விக்ஷேபமாயிருக்கிறமனதிற்குச் சின்மாத்திரமேஆத்மா. மற்றுள்ளதெல்லா மித்தையென்கிறநிதித்தியாசனங்கூடாதென்கிறசங்கைக்கு,

காவியந் தர்க்கஞ் செட்டு வெள்ளாண்மைகளிலேவிருந்தமனதிற்குக்கூடாதென்றுத்தரம்.

(௪க) இப்படியானால் போசனாதிகளும் விக்ஷேபமல்லவோவென்கிறசங்கைக்கு,

சொற்பவிக்ஷேபமாகிய போசனாதிகளனுசந்தானத்தைக்கெடாதபடியினால் விக்ஷேபமல்லத் தானேபிரதானமாயிருந்துக்கொண்டுபோகிற தர்க்கமுதலானவைகள்தத்துவத்தைக்கெடுக்கையினால் இவைகளே கனவிக்ஷேபமாகையினால் இதரவித்தைக்கிடங்கொடுக்கவொண்ணாதென்றுத்தரம்.

(௪உ) இப்படியெல்லாவித்தையையும்விட்டாற் சீவிக்கப்போகிறதெப்படியென்கிறசங்கைக்கு,

அசனத்தை விடச்சொன்னாற் சீவிக்கப்படாதேயல்லாமல் இதரசாஸ்திரத்தைவிடச்சொன்னால் எப்படிச்சீவிக்கிறதென்கிற துராக்கிரகத்தைவிட்டுவிடென்றுத்தரம்.

(௪௩) ஞானியாகவிருந்த ஜனகன் ராச்சியபாரம்பண்ணவில்லையோவென்கிறசங்கைக்கு,

ஜனகன் றிடஞானத்தினால் ராச்சியபாரம்பண்ணினான் உனக்குந் திடஞானமுண்டானால் பிராரத்தவசத்தினாற் றர்க்கபாடமுதலானவைகளைச் செய்யலாமென்றுத்தரம்.

(௪௪) இப்படிப்பிராரத்தமென்று தானே அநாசாரத்தைப் பண்ணலாமோவென்கிறசங்கைக்கு,

கர்மத்தை யொருவராலு மறிக்கப்படாதென் றுத்தரம்.

(௪௫) ஆனால் ஞானிக்கும் மூடனுக்கும் பேதமேதென்கிறசங்கைக்கு,

வழிப்போக்கரிருவருக்குந் தங்குமூர்ச்சரியானாலும் அறிந்தவன்றிடமாய்ப்போக அறியாதவன் ஏங்கிக்கொண்டுபோகிறாப்போல ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பிராரத்தஞ்சரியானாலும் ஞானி, தான் அகர்த்தாவென்று திடமாயிருப்பன் அஞ்ஞானி யேங்கிச்சாவன் இதுவேபேதமென்றுத்தரம்.

(௪௬) இவரோநானென்கிற அபரோக்ஷக்ஞானமறியப்பட்டது ஆருக்குப்போகநிமித்தமா யெந்தப்போகத்தைக்குறித்துச் சரீரதாபப்படுவனென்கிறவாக்கியத்திற்கர்த்தமேதென்கிறசங்கைக்கு,

சாக்ஷாத்காரம்வந்தவனுக்கு விஷயமும் புசிப்பானுமில்லையென்கிறதென்றுத்தரம்.

(௪௭) பிராரத்தபோகம் புசிக்கையிலே இந்த இருவகையு மில்லையென்கிற தெப்படியென்கிறசங்கைக்கு,

இந்திரசாலத்திற் கெந்தர்வநகரத்தைப்பார்க்கிறவன் ஒருபோகத்தையும் இச்சியாமற் சிரித்துப்போட்டுப் போகிறாப்போலச் சாக்ஷாத்காரம்வந்தவனுக்குச் செகத்துப் பொய்யாய்ப்போனபடியினால் விஷயமும் புசிக்கிறவனுமி

ல்லாமல் எண்ணெயற்ற விளக்குப்போல ஆசை சங்கற்ப மெல்லா மணைந்துபோமென்றுத்தரம்.

(சஅ) பிராரத்தபோகத்தைப்புசித்தால் ஆனியேதெ ன்கிறசங்கைக்கு,

ஆனியொன்றுமில்லை தோஷதிருஷ்டியினாலே திடப் படப் புசிக்கவுமாட்டானென்றுத்தரம்.

(சகூ) விஷயத்திலே எங்கெந்தத்தோஷமிருக்கிறதெ ன்கிறசங்கைக்கு,

அர்த்தத்தைத்தேடுகையிலும் ரக்ஷிக்கையிலுந் துக்க மேயொழியச்சுகமில்லை, மலமூத்திர நரம்பென்புதசையி னால் நிருமிதமான ஸ்த்ரீபிண்டத்தில் எதுநல்லது பசித் தாலும் விஷத்தைத்தின்னாததுபோல் ஞானியுமிதனைவிரு ம்பான் தோஷவிஷயம் பிராரத்தத்தினாற்புசிக்க மூண்டா லுங் கிலேசத்துடனே புசிப்பானேயல்லாமற் சந்தோஷ த்துடனே புசியானென்றுத்தரம்.

(ருo) புசிக்கையிலே கிலேசமேதென்கிறசங்கைக்கு,

இன்ன மிந்தக்கர்மந் தொலைந்ததில்லையோவென்கிற தே கிலேசமென்றுத்தரம்.

(ருக) உம்முடைய பிரமக்ஞானமு மிப்படிக்கிலேச மாயிற்றோவென்கிறசங்கைக்கு,

இந்தச்சம்சாரதாபம் விரத்தியேயல்லாமற் கிலேசம ல்லவென்றுத்தரம்.

(ருஉ) இந்தவிரத்தி யெதனால்வந்ததென்கிற சங்கை க்கு,

செகத்துப்பிராந்தியென்கிற திடக்ஞானத்தினால்வந்தது ஆகையினால் ஞானிகிடைத்தது கொண்டு திருப்தியடைவன் அக்ஞானி யெத்தனைபோகங்கிடைத்தாலுந் திருப்தி யடையானென் றுத்தரம்.

(௫௩) அக்ஞானிக்குப் போகமெல்லாம் புசித்தபிற்பாடாகிலுந் திருப்திவாராதோவென்கிற சங்கைக்கு,

மேன்மேலும் நெய்யைவிட்டதனா லக்கினி யணைந்ததானால் அக்ஞானிக்கும் போகத்திலாசையடங்கும் மற்றப்படி வைராக்கியத்தினா லாசையடங்குமென் றுத்தரம்.

(௫௪) ஞானியுங் கர்மவசத்தினாற்கிடைக்கிறபோகம் புசிக்கிறவழியேயழுந்திப்போகானோவென்கிற சங்கைக்கு,

பிடித்துவிட்ட ராசா வொருகிராமங்கொண்டு சந்தோஷிக்கிறாப்போல ஞானியுங்கிடைத்தது கொண்டுசந்தோஷிப்பன் அறிந்துதிருடுகிற திருட்டு வினோதமாகிறாப்போல அந்தப்போகம் மேன்மேலுங் காமசங்கற்பத்தையுண்டாக்கமாட்டாதென் றுத்தரம்.

(௫௫) இப்படிக்கொத்த விவேகமனதிலே யுறைத்திருந்தாற் பிராரத்தகர்மம், மேலெழுந்த வாசையை யெப்படியுண்டாக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

இச்சையநிச்சை பரவிச்சையென்று பிராரத்த மூன்றுவிதமானபடியினாலே இச்சையும் வரலாமென் றுத்தரம்

(௫௬) இது ஆகாதென்கிறதிலே யாருக்காகிலும் ஆசைவருமோவென்கிற சங்கைக்கு,

அபத்தியம் பண்ணுகிறவனுக்குந் திருடுகிறவனுக்கு
ம்ராசஸ்த்ரீயை யிஷ்டம்பண்ணுகிறவனுக்குந் தனக்காகா
தென்றறிந்திருந்தும் ஆசையேன்வந்தது ஆசையினாலிதை
ஈஸ்வரனாலு மறிக்கப்படாது. ஞானம்வந்தாலும் அவனவ
ன் பிரகிருதிபோகாதென்கிற கீதாவசனமே பிரமாணமெ
ன்றுத்தரம்.

(௫௭) நீர் ஏழைகளுக்காகப் பரிகரித்துச் சொல்லுகி
றீர் சாமர்த்தியமுண்டானா லந்தக்கர்மத்தை மறிக்கலாமெ
ன்கிற சங்கைக்கு,

அப்படியாமானால் நளன் ரகுநாதன் தர்மபுத்திரர்மு
தலானவர்கள் துக்கப்படக் கணக்கில்லை ஈஸ்வரனும் பஞ்
ச கிருத்தியத்திலுழலக் கணக்கில்லை ஆகையால் ஈஸ்வரகற்
பனையை ஒருவராலுந் தள்ளப்படாதென் றுத்தரம்.

(௫௮) இச்சாப்பிராரத்தபலமறியப்பட்டது இனி, அநி
ச்சாப்பிராரத்தமாவதேது அதற்குப் பிரமாணமேதென்கி
றசங்கைக்கு,

நாம்மனதிலே பண்ணவொண்ணாதென்றிருக்கிற கா
ரியத்தைப் பலவந்தத்தினாலே நம்மைக் கொண்டுபண்ணு
விக்கிறவனார் நாம் வேண்டுமென்கிறகாரியத்தை விலக்கு
விக்கிறவ னாரென்றுகேட்ட அர்ச்சுனனுக்கு அவனவன்க
ர்மந்தானே செய்விக்கிறதென்ற கிருஷ்ணவாக்கியமே பி
ரமாணமென் றுத்தரம்.

(௫௯) இனிப்பரவிச்சாப்பிராரத்த மாவதேதென்கிற
சங்கைக்கு,

தனக்கு, இச்சையநிச்சை இல்லாதிருந்தாலுஞ் சேர்ந்தபேரைத் தொட்டுவருகிற சுகதுக்கங்களே பரவிச் சாப்பிராரத்தமென் றுத்தரம்.

(௬௰) இப்படியானால், எதை யிச்சிக்கப் போகிறானென்கிற வேதவாக்கியம் ஆசையைமறுக்கச் சொல்வானேனென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தவேதம் இச்சையைவிலக்கவில்லைவறுத்தவிதைபோல முளையற்றுவாதிக்கிறதென் றுத்தரம்.

(௬௧) வாதிக்கிற தாவதேதென்கிற சங்கைக்கு,

வறுத்தவிதை முளையாவிட்டாலுந் தீனிக்குதவுகிறாப்போல ஞானியினுடைய வாசையும், அகப்பட்ட போகத்தோடேதிரும்புமல்லாமல் மேன்மேலும்வினைகொண் காமசங்கற்பங்களைப் பண்ணாததே வாதையென்றுத்தரம்.

(௬௨) இவனுக் கிப்படி விஷயத்திலே சிரத்தையெதனாலே வரவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

விஷயஞ்சத்தியமென்கிற பிராந்தியில்லாதபடியினால் இதிலேசிரத்தை வரவில்லையென் றுத்தரம்.

(௬௩) விஷயப்பிராந்திக்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

நமக்கிருக்கிற போகமெல்லாம் நாளுக்குநாளுத்தரோத்தரமாகவேண்டும் ஒருக்காலுமாறாத ஐஸ்வரியமாயிருக்கவேண்டும் இடையிலே விக்கினங்கள் வராதிருக்கவேண்டுமென்கிற காங்க்ஷையே பிராந்தியென் றுத்தரம்.

(௰௪) இஃதெதனாற் போமென்கிற சங்கைக்கு,

வருகின்ற வினைவராதிருக்கப் போகிறதுமில்லை வாராதவினை வரப்போகிறது மில்லையென்கிறபோதமே அந்தப்பிராந்தியைத் தள்ளுமென் றுத்தரம்.

(௰௫) ஞானிக்கு மக்ஞானிக்கும் பொதுவாயிருக்கிறவிஷயம் ஒருத்தருக்குப் பிராந்தியைக் கொடுப்பானேன் ஒருத்தருக்குப் போகத்தைக் கொடுப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

தனக்குப் பிராப்தியில்லாததை யடையவேண்டுமென்று சங்கற்பித்த பிராந்தனுக்குத் துக்கத்தைக்கொடுக்கும் இதுமாயாமயமல்லோ உள்ளபடி முடியுமென்கிற ஞானிக்குச் சங்கற்பத்தையே உண்டாக்கமாட்டாதது துக்கத்தை யெப்படிக்கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(௰௬) இந்தச்செகத்தை மாயாமயமென்று பார்க்கிறதெப்படி இதில் ஆசக்தியெப்படிப்போமென்கிறசங்கைக்கு

சொப்பனம்போலவும் இந்திரசாலம்போலவும் இன்னபடிவரும்இன்னபடிபோமென்று நிர்ணயப்படாமற்றோற்றி யழிந்துபோகையினால் மாயாமயமென்றுபார்க்க அப்போது சொப்பனத்திற்குச் சமானம் சாக்கிரமென்கிற நிலைமையுறைத்தால் இதில் ஆசக்திபோமென் றுத்தரம்.

(௰௭) இந்தத் தத்துவக்ஞானத்திற்கு ஆக்கிரகமெதிலே, பிராரத்தகர்மத்திற் காக்கிரகமெதிலே யென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானத்திற் காக்கிரகஞ் சத்திமித்தியா பாவனையிலே பிராரத்தத்திற் காக்கிரகஞ் சீவனுக்குச் சுகதுக்கங் கொடுக்கிறத்திலேயென் றுத்தரம்.

(௬௮) பிராரத்தகர்மம் ஞானத்தைக்கெடாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

செகத்தைச் சத்தியமாகத் தோற்றுவித்துப் பிராரத்தகர்மம் போகங்கொடுத்தால் அப்போது ஞானத்திற்கு விரோதமென்றறிக செகத்துமித்தையென்கிற விவேகத்தைக்கெடாமற் சொப்பனமிந்திரசாலங்கள் போலப்போகதரிசனங் கொடுக்கிறபடியினாற் பிராரத்தம் ஞானத்தைக் கெடாதென் றுத்தரம்.

(௬௯) ஞானந்தான் பிராரத்தத்தைக் கெடாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானம்வந்தவுடனே செகத்துத் துடைபட்டுப்போனாற் பிராரத்தத்தைக் கெடுக்குமென்றறிக அப்படிக்கெடாமல் மாயாமயமென்று தோற்றுகையினால் ஞானத்திற்கும் பிராரத்தத்திற்கும் விரோதமில்லையென் றுத்தரம்.

(௭௰) யாதோரவஸ்தையிலே எல்லாம்ஆத்மாவாய்ப் போம்போது எவன் எந்த இந்திரியத்தினால் எந்தவிஷயத்தைப் புசிக்கப்போகிறானென்கிறவேதம் ஞானம்வந்தவுடனே சகலமுந் துடைபட்டுப்போமென்றல்லவோ சொல்லுகிறது ஆகையினால் ஞானிக்குப் பிராரத்தபோகமெப்படிக்கூடுமென்கிறசங்கைக்கு,

இந்தவேதஞ் சுழுத்தியையும்விதேககைவல்லியத்தையுஞ்சொல்லுகிறதேயல்லாமற் சீவன்முத்தியைச்சொல்லவில்லையென்று வியாசர் சூத்திரஞ்சொல்லுகிறதென்றுத்தரம்.

(௭௧) நான்சொன்னதேயர்த்தம்மற்றப்படிக்கூடாதென்கிறசங்கைக்கு,

யாக்கியவற்கர்முதலான பூர்வாசாரிகளுக்குத் துவித திருஷ்டியிருக்கப்படியினாலே ஞானமில்லையாக வேண்டுமென்றுத்தரம்.

(௭௨) அவர்களுக்குத் துவிததிருஷ்டியில்லையென்கிறசங்கைக்கு,

அப்போது சிஷ்யனைக்குறித்தவர்கள்ஞானஞ்சொல்லாமலிருக்கவேண்டும் அப்படியல்லாமல் அவர்களுபதேசம்பண்ணின சாஸ்திரங்களிருக்கிறதென்றுத்தரம்.

(௭௩) அவர்களுக்குப் பிரபஞ்சசங்கோசமாக நிருவிகற்பசமாதியிலே ஞானமுண்டென்கிறசங்கைக்கு,

இந்தப் பக்ஷத்திற்குச் சுழுத்தியுஞானமாக வேண்டுமென்றுத்தரம்.

(௭௪) சுழுத்தியிலே நான்பிரமமென்கிறஞானமில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

அதனையினாலே நான்பிரமமென்கிற சீவன்முத்தியே ஞானம் சொருத்துமறைகிறதல்லவென்றுத்தரம்,

(௭௫) இந்த விருஷ்டிங்கூடியே ஞானமென்கிற சங்கைக்கு

துவிதந்தோற்றாததே ஞானமென்கிறவுன்னுடையப
க்ஷங்கடங்களுக்குமுண்டுகொசுகுகூப்பிடுகிறதுள்படக்கே
ட்கையினால் நிருவிகற்பஞானமுங் கடக்ஞானத்திற் கிடல்
லவென்றுத்தரம்.

(௭௬) ஆகையினால் ஆத்மவிசாரமே ஞானமல்லாமற்
றொய்தமறைகிறதல்லாதுபோலவே யிருக்கிறதென்கிற ச
ங்கைக்கு,

இந்தச்சித்தாந்தந்தெரிந்தபோதே நீயேகிருதகிருத்தி
யனென்றுத்தரம்.

(௭௭) பொல்லாதமனதை நிறுத்தத்தேவையில்லை
யோவென்கிறசங்கைக்கு,

நாட்டமானவிஷயத்தை மாயாமயமென்று பார்க்கிற
துதானே மனதை நிறுத்துகிறதென்றுத்தரம்.

(௭௮) எந்தப்போகத்தை யிச்சிக்கப்போகிறனென்
கிறசொல்லுக்கு அர்த்தந்தெரிந்தது ஆருக்குப் போகமி
த்தமென்கிறசொல் எதைச்சொல்லுகிறதென்கிற சங்கை
க்கு,

புசிக்கிறவனேயில்லையென்று சொல்லுகிறதென்றுத்
தரம்.

(௭௯) புசிக்கிறவனெதனாலில்லையென்கிறசங்கைக்கு,

கூடஸ்தர் நிருவிகாரியானபடியினாலே சுகதுக்கபோ
கவிவகாரநமக்கில்லை சிதாபாசனாரோபமானபடியினா லவ
னுஞ் சுகதுக்கம் புசிக்கிறவனல்ல அப்படியிருக்க அதிஷ்
டானத்தைவிட்டு ஆரோபமிராதபடியினால் இருவரையு

மொருவனாகக்கண்டு தாதாத்மியத்தினால் இவனே புசிக்கி றவனென்று லோகத்தார்சொல்லுகிறதேயல்லாமல்விவே கம்பண்ணினாற் புசிக்கிறவனேயில்லையென்றுத்தரம்.

(அ0) எப்படியானாலும் ஆத்மாத்தானே புசிக்கிறவ னென்கிறசங்கைக்கு,

ஆத்மா வாரென்று விசாரிக்குமிடத்திற் சகலவேதங் களும் இந்த லௌகிகாத்மாவைத் தொடங்கி ஆநந்தமய கோசபரியந்தங் கழித்துப்போட்டுக் கூடஸ்தனா யல்ல வோ ஆத்மாவென்று சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(அக) சிதாபாச னில்லாதவனானால் அக்ஞானதிசை யிலேதான் எப்படிப்புசிக்கிறவனானா னென்கிறசங்கைக்கு,

கூடஸ்தருடைய சத்தையைத் தன்னிடத்திலு மிறக் கிக்கொண்டு நமக்குப்போக முண்மையென்றுகலங்கி வி ஷயங்களைக் காங்க்ஷித்தானென் றுத்தரம்.

(அஉ) இப்படியானால் இவ்விடத்திலே பண்ணவேண் டிய வநுசந்தான மேதென்கிற சங்கைக்கு,

லௌகிகத்திலே புசிக்கிறவன் பிரியமாயிருக்கிறவிஷ யங்களைப்பார்க்கிலுந் தன்னைப்பிரியமாய்க்காண்கிறாப்போ ல விவேகியுங் கூடஸ்தருக் கன்னியமெல்லா மப்பிரியமெ ன்றுதள்ளிக் கூடஸ்தனையே பிரியமாய்க் காணவேண்டு மென் றுத்தரம்.

(அ௩) பிரியமாய்க்காண்கிற தெப்படியென்கிற சங் கைக்கு,

பாமரனாகவிருக்கிறவன் மாலைசந்தனமுதலான விஷ

யத்திலேபண்ணுகிற இச்சையையுஞ் சாவதானமாகவே
வாதம் பண்ணவேண்டுமென்கிறவன் காவியநாடகங் க
லே பண்ணுகிற நிரந்தரவிசாரத்தையும் கர்மியுபாசகர்
பம் யாகமுபாசனைகளிலே பண்ணுகிறவிசுவாசத்தையு
யோகியானவன் மனதை நிறுத்தப்படுகிற வருத்தத்தை
ங் கூடஸ்தரிடத்திலே பண்ணவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(அச) இப்படிப்பண்ணினால் வரப்போகிற பலமே
தென்கிற சங்கைக்கு,

போகம்வித்தை புண்ணியலோகம் அணிமாதி அஷ்
டமாசித்தி இந்திராதிபேருக்கும் வருகிறதுபோலக் கூட
ஸ்தராயிருக்கிறதன்னை மூன்றவஸ்தையுங் கடந்தவராய்
கராய்ச் சச்சிதாநந்தராய்ச் சதாசிவமாய்க் கண்டவனுக்கு
ச் சொப்பனம்போலப் புண்ணியபாவகர்மத் துடக்கற்று
முத்தனுவானென் றுத்தரம்.

(அரு) இப்படிக் கண்டவனுக்குப் புசிக்கிறவனொன்
றுவகுப்பற்றதென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானியாயிருக்கிற சிதாபாசனுக்கென் றுத்தரம்.

(அகு) இவன் சாக்ஷியைவிட் டிராதபடியினால் இவ
னைப்பற்றிப் போகங்கள் சாக்ஷியிடத்திலும் ஆரோபிக்கப்
படாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசன் ஓரவஸ்தையிலே கண்டதோ ரவஸ்தை
யிலே காணாத மாயாமயத்திற் குட்பட்டவனான படியினா
லே தாலியில்லாமற் போகிறவனைக்கண்டு வுங்கிச் சாகக்கி
டக்கிறவன் பெண்கொள்ள வாஞ்சியாததுபோலத் து

க்குட்பட்டபோகம் வேண்டான் முன்போலத்தானே புசி க்கிறவனென்று சொல்லுதற்கு மூக்கறையன்போலேகுன் றிப்பிராரத்தபோகம்புசிக்கிறபடியினு லிதையெப்படிச்சா க்ஷியிடத்தி லாரோபிக்கப்படும் ஆகையினால் வேதமும்பு சிக்கிறவனில்லையென்று சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(அள) சரீராநுதாபமில்லையென்கிற வேதத்திற் கர்த் தமெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானிக்குமூன்றுசரீரத்தி லத்தியாசம் போனபடியி னாலே மூன்றுசரீரத்துச் சுரங்களு மிவனைத்தாபப் படுத் தாதென் றுத்தரம்.

(அஅ) மூன்றுசரீரமேது அதுகளில் எந்தெந்தச்சுர மிருக்கிறது அஃதிவனை யெப்படித் தாபப்படுத்தாதென்கி றசங்கைக்கு,

ஸ்தூலசூக்ஷமகாரணமென்று சரீரமூன்றுயிருக்கும் இதிலே வாதபித்த சிலேற்பனமுதலான வியாதியும் இடி சூடு முறிச்சல் முதலானபீடையும் ஸ்தூலசரீரத்துச் சு ரம் காமக்குரோத லோப மோக மதம் லச்சை பயமுத லானவையுஞ் சமை தமை சிரத்தை பத்தி முதலானவை யுஞ் சூக்ஷமசரீரத்துச்சுரம் பலபடக்காரிய சரீரத்தையு ண்டாக்குகிறதே காரணசரீரத்துச்சுரம், நூலைவிட்டுப்புட வையில்லாததுபோலவும் மயிரைவிட்டுக் கம்பளி யில்லா ததுபோலவும் மண்ணைவிட்டுக் கடமில்லாததுபோலவும், அதற்குச்சொன்ன சுரங்களைவிட்டுச் சரீரங்களில்லை இம் மூன்றுசரீரங்களுக்குஞ் சொன்னசுரமே சுபாவசித்தம்

போலச் சிதாபாசனுக்குப் பிரகாசமே சுபாவமல்லாமல்
அவனுக்கொருசுரமுஞ் சுபாவமல்ல இப்படிச் சிதாபா
னுக்கு முதலாயில்லாத சுரஞ் சாக்ஷிக்கு வரப்பிரசித்தி
ல்லை ஆகையினுல் வேதமும் ஞானிக்குச்சரீராநு தாபமி
லையென்று சொல்லுகிறதென்றுத்தரம்.

(அகூ) இப்படியில்லாதசுர முன்னுளெப்படித். தபி
பித்ததென்கிறசங்கைக்கு,

அக்ஞானத்திறைற் புத்திரதாராதிகள் தபிக்கிறதை
தான் தபிக்கிறேமென்கிற மூர்க்கன்போலச் சரீரத்திர
த்தையுஞ் சாக்ஷியையுங்கூட்டித் தன்னுடையரூபமாெ
ண்ணிக்கொண்டு சரீரந்தபிக்கிறதைத் தான் தபிக்கிறதா
ப்பிரமிப்பனென்றுத்தரம்.

(கூ0) ஞானம்வந்தபின்பாகிலுந் தபியாமலிருக்கவே
ண்டுமேயல்லாமற் றிரும்பத் தபிப்பானேனென்கிற ச
கைக்கு,

விவேகத்திறைற் பிராந்தியைத்தள்ளித்தன்னைச்சாக்ஷி
யாகவறிந்தபின் முந்தினதாபம்போய்விட்டது இந்தப்ப
தைக்காக வேதுக்கோடி இடுப்பு முறித்துக்கொண்டே
மென்கிறதுபோல இல்லாதசம்சாரத்தை யேன்மேற்பே
ட்டுக்கொண்டோமென்கிற வெறுப்பைத் தாபமென்கிற
யென் றுத்தரம்.

(கூக) சாக்ஷிநாமென் றறிந்தாற்போதாதோ பலபட
அநுசந்தானம் பண்ணுவானேன் பலபடத்தேக நானல்

வென்று பாவிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

இல்லாதசம்சாரத்தை யும்முடையபேரிலே யாரோபித்தேன் அதனைப்பொறுத்துக்கொள்ளுமென்று சாக்ஷியைச் சரணமாயடைகிறதாகவும் பண்ணின பாவம்போகப் பிராயச்சித்தம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறாப்போலச் சஞ்சிதகர்மம்விட்டுப்போகத்தக்கதாகவும் அநுசந்தானம் பண்ணுகிறது பறங்கிகையிலே யகப்பட்ட பிராமணன் வெகு பிராயச்சித்தத்தினால் பிராமணருடனேகூடினபின் பறங்கியைக்கண்டா லோடுகின்றாப்போலத் தேகநானல்லவென் றநுசந்தானம் பண்ணுகிறதென் றுத்தரம்.

(௬௨) ஞானியாயிருக்கிறவன் முன்போலப்பிரபஞ்சவிவகாரம்பண்ணாமல் நாணுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

குய்யத்திலே குஷ்டம்பிடித்தவேசி அறிந்தவர் முன்னாடக நடிக்க நாணுகின்றாப்போலச் சிதாபாசனுந்தன்னை மாயாமயமென்றறிந்தபின் றன்னைக்கர்த்தாவென்று சொல்ல நாணுவானென் றுத்தரம்.

(௬௩) ஞானம்வந்தபின் னாணமுநடுக்கமும் வரலாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

வாலீபனாகவிருக்கிறவன்ராச்சியத்திற்காக ராஜர்களையாசிரயம்பண்ணுகின்றாப்போலப் பிரமத்தை யறிந்தவன் பிரமமேயாவனென்கிற வேதங்கேட்டுப்பிரமத்தைக்கெம்பீரமாக வநுசந்தானம் பண்ணுகின்றதேயல்லாமற் பீதியில்லையென் றுத்தரம்.

(௬௪) பிரமக்ஞானம் சிதாபாசனைக் கொல்லவந்த படியினால் எவனாகிலுந் தான்சாகமருந்து குடிப்பானோவென்கிற சங்கைக்கு,

தேவனாகலாமென்கிற சந்தோஷத்தினாற் கெங்காப்பிரவேசம் பண்ணுகிருப்போலப் பிரமமாகலாமென்கிற சந்தோஷத்தினால் ஞானமப்பியாசிப்பனென்றுத்தரம்.

(௬௫) கங்காப்பிரவேசமாரம்பித்தவுடனே தேவனாகிருப்போல ஞானிகளுடனே பிரமமாகவில்லையேயென்கிற சங்கைக்கு,

ஆரம்பித்த கர்மமுடிந்து சரீரநசிக்கும்பரியந்தம்மநுஷனென்கிறபேர் நிற்கிருப்போலப் பிராரத்ததேகம் விழும்பரியந்தமுஞ் சிதாபாசனென்கிறபேர் போகாதென்றுத்தரம்.

(௬௬) பழுதையென்றறிந்தவுடனே பாம்பென்கிறது போகவில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

பழுதையென்றறிந்தபின் சர்ப்பபீதிகிரமத்திற்றணிகிருப்போலவும்பத்தாமவனுக்கிழுத்துக்கொண்டபுண்வேதனை கிரமத்திற்றணிகிருப்போலவும் பிராரத்தகர்மபோகமும் புசித்தே தொலையவேண்டுமென்றுத்தரம்.

(௬௭) ஞானம்வந்தும் பிராரத்ததுக்கமிருந்தாற்றுக்கநிவிருத்தியென்கிற ஆறுமவஸ்தையெப்படிக்கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

பத்தாமவனைச் சாகாமற்கண்ட சந்தோஷம்புண்வேதனையைத் தெரியவொட்டாததுபோலத் தானேபிரமமே

ன்று முத்தனானசந்தோஷம் பிராரத்ததுக்கத்தைத் தெரியவொட்டாது ஆகையால் ஆறாமவஸ்தைகூடுமென் றுத்தரம்.

(கூஅ) சிதாபாசனுடைய ஆறாமவஸ்தையுந் தெரிந்தது இனித்தடையற்ற வானந்தத்தை விரளமாய்ச்சொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு,

இகலோகபரலோகத்தைக் குறித்துப் பண்ணவேண்டிய கர்மமெல்லாம்பண்ணிமுடிந்தபடியினால் மோக்ஷமும் பிரமமும் நாமென்றறியப்பட்டபடியினால் மனதிலே ஒரு குறையுமில்லையென் றறிந்தது கொண்டு தடையற்ற வாநந்தமுண்டென் றுத்தரம்.

(கூகூ) காண்டத்திரயத்திலுஞ்சொன்ன அநுஷ்டானத்தில் ஒன்றும்பண்ணாமலிருக்கையிலும் எல்லாம்பண்ணி முடிந்ததென்கிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

எல்லாந் தீர்ந்தமுறியாக வகுப்பற்ற தென்கிறதை ஞானியினுடைய வநுசந்தானத்தினா லறியலாமென் றுத்தரம்.

(ள) பண்ணவேண்டிய தறியவேண்டியதெல்லாந் தேவையற்றுப்போன வநுசந்தானத்தை யெனக்குத் தெரிய சொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு,

நான்துக்கியென்றிருக்கிற அஞ்ஞானிக்குப் பூமிதனம் புத்திரமித்திரகளத்திரம் வேண்டுமென்று இகலோக சம்சாரத்திலே யலையவேண்டும் பரமாநந்த பூரணமாயிருக்கி

றநமக்கந்த மாயாமயத்தைக்குறிக்கத் தேவையில்லை. பரலோகத்தையடைய வேண்டியவனுக்குஅதற்கேற்ற கர்மாநுஷ்டானம் பண்ணவேண்டும் சர்வலோகமு மாயாமயமாய்ப்பார்க்கின்ற நமக்குஒருகர்மமுந்தேவையில்லை. பிரமலோகத்தை யடையவேண்டியவனுக்கு வேதசாஸ்திரங்கற்கவேண்டும்நிரதிகாரியாயிருக்கிறநமக்குத்தேவையில்லை. தத்துவத்தையறியவேண்டியவனுக்கு வேதாந்தசிரவணம் பண்ணவேண்டும் அறிந்தவனுக்குத் தேவையில்லை. சந்தேகமுள்ளவனுக்கு மனனம்பண்ணவேண்டும் தேகநானென்றொருக்காலுமெண்ணோம் சந்தேகமற்ற பிரமமாயிருக்கிற நமக்குத்தேவையில்லை.விபரீதபாவனையுள்ளவனுக்குநிதித்தியாசனம் பண்ணவேண்டும் தேகாதிவிலக்ஷணனாநமக்குத்தேவையில்லை.விக்ஷேபமுள்ளவனுக்குச் சமாதியிருக்கவேண்டும் சின்மாத்திரமாயிருக்கிறநமக்குத் தேவையில்லை. விக்ஷேபமுஞ் சமாதியும் அந்தக்கரணத்திற்கே யாகையால் பண்ணவேண்டியதெல்லாம் பண்ணிமுடிந்ததென் றுத்தரம்.

(௬௧) விவகார மிருக்கிறபோதே உமக்குவிபரீதமெப்படியில்லை நித்திரைபிக்ஷை முமூக்குசௌசம் இந்நான்கும் நீர்பண்ணக்கண்டோமென்கிற சங்கைக்கு,

விவகாரங் குலாலசக்கரம்போல வாசனையினால் நடக்கிறதேயல்லாமல் நமக்குவிபரீதபாவனையில்லை பிறத்தியானொருப்பென்றதுகொண்டு குன்றிமணிச்செடி வேகாதது

போல நீநம்மைக்கர்த்தாவென்றதுகொண்டு நாம்நித்திமா முதலானவைவயைப் பண்ணினவனுகோமென் றுத்தரம்.

(ளஉ) இப்படிவாசனையினுல்வருகிறவிவகாரமும்போகவேண்டாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

பிராரத்த கர்மந்தொலேந்தா லொழியப்போகாதென் றுத்தரம்.

(ளங) ஆனுல் உம்முடைய விவகாரத்திற்கு விதியேதென்கிற சங்கைக்கு,

லௌகிகமாகிலும் வைதீகமாகிலும் உத்தண்டமாகிலும் பிராரத்தமுள்ளபடி நடக்கிறதே விதியென்றுத்தரம்.

(ளச) இப்படியானுல் உம்மிடத்திற் சகலருக்குமப்பிரமாணபுத்திவரும் உம்மைப்பெரியவரென்று ஞானங்கேட்பாருமில்லை உம்முடையஞான முமக்கே பிரயோசனம் பராபரிற்பேற்றமாட்டாதென்கிற சங்கைக்கு,

ஆனுல்நான் கிருதகிருத்தியனுனுலும் லோகானுக்கிரகார்த்தமாய்த் தேவார்ச்சனை சௌச முதலானவைகளைக் காயம்பண்ணட்டும் பிரணவசெபம் வேதாந்தபாடமுதலானவைகளை வாக்குப்பண்ணட்டும் மூர்த்திதியானம்பிரமத்தியானத்தை மனதுபண்ணட்டும் இவைகளை நாம்பண்ணினவனுமல்ல பண்ணச்சொன்னவனுமல்ல இப்படிநாமிருந்தால் கர்மிகளுக்கும் நமக்குஞ்சண்டையில்லையே நம்முடையஞானமும்பலருக்குமுபகாரமாமென் றுத்தரம்.

(ளரு) கர்மத்திற்கு நிர்ப்பந்தமெதி லே ஞானத்திற்கு நிர்ப்பந்தமெதிலேயென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானியினுற் பொய்யென்று தள்ளப்பட்ட திரிவிதக ரணத்தில்கர்மத்திற்கு நிர்ப்பந்தமல்லாமற் சாக்ஷியினிடத் திலேநிர்ப்பந்தமில்லை அந்தத்திரிவிதகரணத்தினுலேகர்மிக ர்மத்தைமுடிக்கட்டும் நமக்கு ஆனியேது ஞானத்திற்குநா ம் அசங்கனென்கிறத்திலே நிர்ப்பந்தமல்லாமற்திரிவிதகர ணத்தினிடத்திலே நிர்ப்பந்தமில்லை திரிவிதகரணத்திற்குக் கர்மத்தைவிலக்கத்தேவையில்லை ஞானிதன்னைப்பிரமமெ ன்றறிந்துகொண்டுகர்மிக்கானியேதென் றுத்தரம்.

(எ௬) இப்படி யெல்லாருமறியாமல் ஆத்மாவைத் திரிவித காரணத்தோடேகூடக் கர்த்தாவென்கிற கர்மிகளும் ஞானம்வந்தவுடனே திரிவிதகரணத்திற்கும் ஒருகர்மமும் வேண்டாமென்றிருக்கிற ஞானிகளும் ஒருவருக்கொருவர் சண்டைக்கு நிற்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

அவர்க ளக்ஞானத்தினுலே செவிடர் கதைகேட் டாற்போலச் சண்டைக்குநிற்கிறார்களென் றுத்தரம்.

(எஎ) ஞானம்வந்தவனுக்குப் பாரைக்குறித்தாகிலுங் கர்மப்பிரவிருத்தியுசிதமல்ல நிவிருத்தியாகச்சன்மார்க்கத் திலேயிருக்க வேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானிக்குப்பிரவிருத்தியினுற் பிரயோசன மில்லாவிட் டால்நிவிருத்தியினுலும்பிரயோசனமில்லையென் றுத்தரம்.

(எஅ) நிவிருத்தி ஞானத்திற்குச் சாதனமல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

அறிந்தபின் சாதனமேதுக்கென் றுத்தரம்.

(௱௯) தோற்றுகிற செகத்தினு லின்னம் அக்ஞானப் பிராந்திவந்தாலுஞ் சாதனத்தையநுஷ்டித்தாற்றாழ்வில்லை யேயென்கிற சங்கைக்கு,

உயிரோடிருக்கிறஎலியே பூனையைக் கொல்லாதென் றால், செத்துப்போன எலி பூனையைக் கொல்லப்போகிற தென்றாற்போலவும் பாசுபதத்தினால் கொல்லப்படாதவ னை நாணற்கழியினாலே கொல்லப்படுமென்றாற்போலவும் அநாதியிலே அக்ஞான தற்காரியங்களெல்லாங் கூடிக்கொ ல்லப்படாத போதமேதானாகிய திடக்ஞானத்தினாலேகொ ல்லப்பட்டிருக்கிற அக்ஞான தற்காரியங்கள் திரும்பவும் பந்தப்படுத்துமென்கிறது உன்னுடைய புத்தித் தாழ்வே யொழிய வேறல்லவென் றுத்தரம்.

(௱௰) அக்ஞானதற்காரியந் தொலைபட்டுப் போனா லும் செகத்துந் தோற்றுகிறதைக்கண்டு சொன்னோ மெனெ ன்கிற சங்கைக்கு,

தோற்றினாலென்ன இத்தனையு நாமல்லவோ கொன் றோமென்று படுகளம்பார்க்கிறபோத ராசாவுக்கதனாற் றி ருப்தியேயொழியப் பீதியில்லை இப்படிக்கொத்த போதரூ ரனுக்குத் தேகாதிகளிடமாய் வருகிற பிரவிருத்தியினாற் றான் நிவிருத்தியினாற்றான்பிரயோசனமேதென் றுத்தரம்.

(௱௧௧) பிரவிருத்தியாகாது நிவிருத்தியாமென்கிறதா ருக்கென்கிற சங்கைக்கு,

சுவர்க்கமோக்ஷத்தைக்குறித் தெத்தனம்பண்ணுகிற

அக்ஞானிக்கென் றுத்தரம்.

(௱௧௨) அப்படிக்கொத்த அக்ஞானிகளோடுஞானிகூடியிருக்கும்போது செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

குழந்தைகள் தகப்பனையடித்தாலும் வைதாலும்மனதிலேகிலேசமில்லாமற் சீராடுகிறுப்போல அக்ஞானிகள் தூஷித்தாலும் பூஜித்தாலுந் திரும்பத்தானப்படிச்செய்யாமல் அவர்களுக்குச்சம்மதமாகத் திரிவிதகரணத்தினாலுங் கர்மத்தைப்பண்ணிக்கொண்டு அவர்களுக்குஞானமேற்றுவிக்கிறதே செய்காரியமென் றுத்தரம்.

(௱௧௩) ஞானிக்கு ஞானப்பியாசம்பண்ணுகிறபேர்களுடனே கூடியிருக்கும்போது செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானங்களைப்போதித்துக் கர்மாதிகளைத்தூஷித்துக்கர்மாதிகளைத்துறந்து காட்டவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௱௧௪) ஞானிதனித்திருக்கும்போது செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தன்னுடைய கிருதகிருத்தியானந்தத்தைக்கண்டு களித்து மகிழ்ந்து பிரமமேநாமென்றறிய வென்னபாக்கியம்பண்ணினோமோ நம்முடைய அக்ஞானம் எங்கவழிபோயிற்றோ நாம் பண்ணின அதிஷ்ட வெத்தனத்தினாலே நமக்கொரு சம்சாரமுமில்லாமற் போயிற்றே நமக்குப்பிரமானந்ததிலே வெட்டவெளியாகத் தோற்றக்கிடைத்ததே உலகத்திலே யெல்லாரையும்பிடித்த கர்த்தவ்வியங்களிலே நமக்கொன்றுந் தேவையற்றுப்போன பாக்கியமேதோ எல்லா

ராலுமடையவேண்டுமென்கிற பிரமாநந்தமானதே நமக்கி த்தனை பாக்கியத்தையுங் கொண்டுவந்துவிட்ட சாஸ்திரத் தைப் புகழ்வோமோ இந்தசாஸ்திரத்தை யநுபவத்திற்கு வரப்பயிற்றுவித்த குருவைப் புகழ்வோமோ என்ன புண் ணியத்தினலிப்படிப்பலித்ததோ நம்முடையபுண்ணியத்தி ற்கும் நம்முடைய ஞானத்திற்கும் நம்முடைய ஆநந்தத்தி ற்கும் ஒப்புக்காணேமென்று எந்நேரமும் தன் சுபாவாநந் தத்திலே யநுபவமா யநுபவிக்கிறதே செய்காரியமென்று த்தரம்.

இந்தத்திருப்தி தீபிகையை அநுசந்தானம்பண்ணி வ ருகிறவன் பிரமாநந்தத்தி லழுந்தி நித்திய திருப்தனு யிரு ப்பன்.

திருப்திதீபம்-முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ க ணே சா ய ந ம:

மூன்றுவது - கூடஸ்ததீபம்.

வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள் வேதாந்தார்த்தம் விரி விலேவிசாரிக்கமாட்டாதபேருக்குக் கூடஸ்த தீபிகையினு லே துவம்பதார்த்த விவேகம்பண்ணும்படி.

(க) துவம்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமார் லக்ஷியார்த் தமார் இந்தவிருவகையும் பொருந்தியிருக்கிறதற்குத் திரு ஷ்டாந்தமேதென்கிறசங்கைக்கு.

துவம்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தம் சிதாபாசன் லக்ஷியார்த்தங் கூடஸ்தர் திருஷ்டாந்தமேதென்றால் கண்ணாடியிற் பிரதிபிம்பவெய்யிலும், சுபாவவெய்யிலும் ஒருமைப்பாடாய் ஒருசுவரை விளக்குவிக்கிறாப்போலக் கூடஸ்தருஞ் சிதாபாசனும் ஒருமைப்பாடாய் ஒரு தேகத்தை யறிகிறார்களென் றுத்தரம்.

(௨) இவர்களிருவரும் எதனால் ஒருமைப்பாடாய்த் தோற்றுகிறார்கள் இவர்களைப் பகுத்தறியும்வழி யெப்படியென்கிற சங்கைக்கு.

அவிவேகத்தினா லொருவனாகத்தோற்றுகின்றது. ஓரவஸ்தையில், ஏகதேசமாகத்தோற்றி மறைகிற சிதாபாசனையும் நித்தியப்பிரகாசமாயிருக்கிற கூடஸ்தனையும் ஏகதேசத்திலே உபாதியினாலிலகின்ற வெய்யிலையும் அகண்டவெய்யிலையும்போலக் குறிப்பினா லறிகவென் றுத்தரம்.

(௩) சரீரத்திற்குப்புறம்பே விஷயக்ஞானம்வரும்போது கூடஸ்தனையுஞ் சிதாபாசனையும்பகுத்தறியும்வழி யெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

கடக்ஞானம்வருகிறது சிதாபாசனாகவிருக்கிற தனக்கு கடோவிருத்திக்ஞானம்வருகிறது கூடஸ்தராயிருக்கிற தனக்கு கடமென்றறிந்தவுடனே அணைந்தவன் சிதாபாசன். அதனைக்கண்டவன் கூடஸ்தனென் றுத்தரம்.

(௪) கடக்ஞானம் வருகிறதற்கு முன்னும் பின்னும் கடத்திலே கூடஸ்தரிருந்ததற் கடையாளமேதென்கிற சங்கைக்கு,

கடக்ஞானம்வருகிறதற்குமுன் அறியப்படாததாகவு
ம் பின்அறியப்பட்டதாகவுங் காண்கிற தன்னநுபவமேஅ
டையாளமென்றுத்தரம்.

(௫) கடம் ஒருகாலத்தி லறியப்பட்டதாகவும் ஒரு காலத்தி லறியப்படாததாகவுஞ் சாக்ஷியிடத்தி லிருவகை யுந்தோற்றுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

எக்காலத்தினும் எங்குமிருக்கின்ற சுபாவசைதன்னி யத்தினிடத்திலே கற்பிக்கப்பட்டகடம் அக்ஞானத்துட னே கூடியிருந்தபோதறியப்படாததாகவும் ஞானத்துட னே கூடியிருந்தபோதறியப்பட்டதாகவுந் தோற்றிற்றென் றுத்தரம்.

(௬) ஞானமாவதேது அக்ஞானமாவதேதென்கிறச ங்கைக்கு,

லோகாந்த குந்தம்போலச் சிதாபாசாந்த விருத்தி யேஞானம்தோற்றரவற்றபொருளே யக்ஞானமென் றுத் தரம்.

(௭) விருத்திக்குமுன் சிதாபாசனில்லாத படியினால் அறியப்படாத கடம் சாக்ஷிதானே அறியவேண்டும் விரு த்திக்குப் பின்னறியப்பட்டது. கடமென்கிறது சிதாபாச னாலறியலாம். சாக்ஷியறிவென்கிறது வேண்டாமென்கிற சங்கைக்கு,

கடமென்றறிந்தவுடனே சிதாபாசன் விருத்தியிலே நஷ்டமாய்ப்போனபடியினாலும் அந்தவசரத்திற் கூடஸ் தனைத்தவிர வேறு சைதன்னிய மில்லாதபடியினாலும் வி

ருத்திக்குமுன்னறியப்படாததை யறிந்திருந்தகூடஸ்தர்தானே விருத்திக்குப்பின்னறியப்பட்டதென்கிறதையுந் தோற்றுவிக்கிறதற்குச் சந்தேகந்தேவையில்லை ஆகையாலிரண்டுகாலத்திலுங் கடத்தையறிகின்றவர் கூடஸ்தர்தானேயென் றுத்தரம்.

(அ) கடக்ஞானம் வந்தவுடனே சிதாபாசன் நஷ்டமாய்ப்போனாலும் அவனோடுகூட நஷ்டமாகாமலிருக்கின்றவிருத்தியினாற் கடமறியப்பட்டதென்கிறது தோற்றலாம் சாக்ஷியினாலென்கிறது தேவையில்லையென்கிறசங்கைக்கு,

சிதாபாசனில்லாதவிருத்தி பிரகாசத்திரவியமானாலும் வெள்ளைமண்போலச் சடமானபடியினால் அறியப்படுகிறதை தோற்றுவிக்கமாட்டாது. சாக்ஷிதானே தோற்றுவிக்கிறுனென் றுத்தரம்.

(கூ) சாக்ஷியினிடத்திற்கற்பிக்கப்பட்டகடம் அக்ஞானத்துடனேகூடினாலும் விருத்தியுடனேகூடினாலும் அறியப்பட்டதென்னக்கூடாமற்போனால் அறியப்பட்டதென்கிறபேரெதனால்வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசன் பிரதிபிம்பித்ததைத்தொட்டே கடமறியப்பட்டதாயிற்றென் றுத்தரம்.

(க0) சைதன்னியத் தொடக்குத்தானே அறியப்பட்டதற்கு மூலமானால் முன்சாக்ஷி சைதன்னியத்துடனேகூடினதுகொண்டு அறியப்பட்டதாக வொண்ணாதோவென்கிறசங்கைக்கு,

விருத்திக்குப்பின் பிரதிபலித சைதன்னியத்திற்கே பிரயோசனமாக வேண்டுமேயல்லாமல் முன்னிருந்த கூடஸ்தருக்குப் பிரயோசனமென்னக் கூடாதென்றுத்தரம்.

(கக) இப்படியானற் சாக்ஷிக்கும் சிதாபாசனுக்கும் பேதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

கடமாத்திரத்தைக் காண்கிறவன் சிதாபாசனென்றும். சிதாபாசன், விருத்தி, கடம், இம்மூன்றையுங் காண்கிறவர் கூடஸ்தரென்று முத்தரம்.

(கஉ) இப்படியானல் எல்லாச் சாஸ்திர கர்த்தாக்களும் விஷயக்ஞானத்திலிரண்டுசைதன்னியத்தையும் ஏன் பகுத்தறியவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

கூடஸ்தரென்றுசொல்லாமல் அறு விவசாயக்ஞானமென்று பேரிட்டுப் பகுத்தறிவரென்றுத்தரம்.

(கங) தேகத்திற்குப்புறம்பே ஆபாசனையும் கூடஸ்தரையும் பிறித்தறிந்தாற்போலத் தேகத்திற்குள்ளாகவும், இவர்களிருவரையும் பகுத்தறியும்வழி யெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

வெளியிலே ஈதென்கிறவிருத்தியும் கடபடாதிகளதற்குவிஷயமும் அவைகளின் அந்வய வெதிரேகத்தையும் அறிகிறவரேசாக்ஷியென்றுமறிகிறதுபோலத் தேகத்திற்குள்ளும் அகமென்கிறவிருத்தியும் காமக்குரோதாதிகளதற்குவிஷயமும் இவைகளின் அந்வய வெதிரேகத்தையு மறிகிறவர் சாக்ஷியென்றுத்தரம்.

(கச) உள்ளே சிதாபாசத்தோற்றரவெப்படி சாக்ஷித் தோற்றரவெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

காய்ச்சினவிரும்பிலிருக்கிற வக்கினி யந்தவிரும்பை மாத்திரந்தோற்றுவிக்கிறதே யல்லாமல் மற்றொன்றையுந் தோற்றுவியாததுபோலக் காமக்குரோதாதியாகிற அகவிருத்தியிற் கலந்திருக்கிற சிதாபாசனுந் தான்மாத்திரந்தோற்றுகிறதேயல்லாமல் அன்னியமாயிருக்கிறதைத் தோற்றுவிக்கமாட்டான். சாக்கிரசொப்பனத்தில் விருத்திகளையும் விருத்திகளினிடை சந்தியையும் சுழுத்தி மூர்ச்சை சமாதிகளி லிவைகளில்லாததையுந் தோற்றுவிக்கிற நிர்விகாரசைதன்னியமே கூடஸ்தனென்றுத்தரம்.

(கரு) வெளியில் விருத்தியிலறியப்பட்டதையும் அறியப்படாததையுங்காண்கிறவழியாகக் கூடஸ்தனைக்காண்பித்தால் உள்ளில் விருத்தியிலும் அந்தவழியாகக் காண்பியாமல் வேறொருவழியாகக் காண்பித்ததேதென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளில் விஷயமான விருத்தியானது கடம்போல ஞான மக்ஞானமிரண்டோடுங் கூடாததுகொண்டு அந்தவழி தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(கசு) விருத்தியில் அக்ஞானவியாப்தி ஞானவியாப்தியிரண்டுமேனில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

விருத்தியானது கடம்போலத் தனக்கன்னியமாகாதபடியினால் ஒருக்கால் ஞானவியாப்தி வந்ததென்னக் கூடாது அன்னியபதார்த்தத்திலே யக்ஞானத்தைப் போக்

குகிறபடியினு லிந்த விருத்தியி லக்ஞானவியாப்திவரக் கணக்கில்லையென் றுத்தரம்.

(கஎ) இப்படி உள்ளிலும் புறம்பிலும் நானென்று தோற்றுகிற சைதன்னியம் இருவகையென்று சாதித்தத ற்குப் பிரயோசனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தச் சைதன்னிய மிரண்டிற்குள்ளே கற்பிதமாக விருக்கிறவன் செனனமரண சம்சாரியென்றும் கூடஸ்த் தராய்ச் சுபாவமாயிருக்கிற தனக்கு ஒருக்காலுஞ் சம்சார மில்லையென்கிறதும் பிரயோசனமென் றுத்தரம்.

(கஅ) புத்தியிலே வளைபட்ட கூடஸ்தசைதன்னியத்து சம்சாரியாகட்டுஞ் சிதாபாசன் வேண்டாமென்கிறசங் கைக்கு,

அசங்கசைதன்னியத்திற்கோருபாதியிலே வளைபட்ட் துகொண்டு சம்சாரம் வருமேயானுற் குடங்குதிர்களிலே வளைபட்டசைதன்னியத்திற்குச் சம்சாரம் வரக்கானே மேயென்றுத்தரம்.

(கசு) கடம்போல அந்தக்கரணமலினமல்லவே சொச்சத்திரவியத்திலே வளைபட்டாற் சம்சாரம்வருமென்கிற சங்கைக்கு,

வெண்கலமரக்காலா லளந்ததுகொண்டு ஒட்டியிர ட்டி ஒன்று மூன்று காணுததுபோலச் சொச்சத்திலுலநி சயமில்லையென் றுத்தரம்.

(உ0) மரக்காலும் வெண்கலக்காலுஞ் சரியானுலும் வெண்கலத்திலே பிரதிபிம்பங்கண்டாப்போலக் கடத்தி

னும் புத்தியிலே பிரதிபிம்பம் அதிசயமல்லவோ வென்கி றசங்கைக்கு,

அப்படியானா லிந்தப் பிரதிபிம்பந்தான் சிதாபாசனி வனுக்கே சம்சாரம் ஆத்மாவிற் கில்லையென் றுத்தரம்.

(௨௧) உபாதியைத்தவிர ஆபாசனுக்கு வேறுசொரூபமில்லாதபடியினா லந்தக்கரணத்திற்கே சம்சாரமாகட்டுஞ் சிதாபாசனுக்குச் சம்சாரம்வேண்டாமென்கிறசங்கைக்கு.

இப்படியானாற் சரீரத்தைத்தவிர அந்தக்கரணத்தைப் புறம்பாகக் காணப்படாதபடியினாற் சரீரத்திற்கே சம்சாரமாகவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௨௨) சரீரமரித்தாலும் புத்திமரியாதென்கிற சாஸ்திரத்தினாலே சரீரத்தைத்தவிர அந்தக்கரணம் வேறாகவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படியானாற் புத்தியைவிடச் சிதாபாசனும் வேறேயுண்டென்று பிரவேசவுபநிஷத்திலே சொன்னபடியினாற் சிதாபாசனுக்கே சம்சாரம் அந்தக்கரணத்திற்குத் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(௨௩) பிரவேசவுபநிஷத்திலே புத்தியோடே கூடினவனுக்கே சரீரப்பிரவேசஞ்சொல்லுகிறது புத்திக்கப்பாற்பட்டவனுக்குச் சொல்லவில்லையேயென்கிற சங்கைக்கு,

சடங்கேகமென்கிறவாக்கியம் நாமில்லாவிட்டாற்சரீரங்களும் இந்திரியங்களுஞ் ஜீவிக்கமாட்டாதென்றும் ஆத்மாப்பிரவேசித்தானென்கிறபடியினால் அந்தக்கரணத்திற்

கன்னியனாயிருந்தவனுக்கே பிரவேசஞ்சொல்லுகிறதென்றுத்தரம்.

(௨௪) அந்தக்கரணத்திற் கப்பாற்பட்டவன் அசங்கனல்லவோ அவனுக்கெப்படிப் பிரவேசங்கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

இவருக்குப் பிரபஞ்சசிருஷ்டி யெப்படிக்கூடுமென்றுத்தரம்.

(௨௫) அசங்கனுக்குப் பிரபஞ்ச சிருஷ்டி யில்லையே மாயாகற்பிதனுக்கல்லவோ சிருஷ்டியென்கிற சங்கைக்கு,

பிரவேசந்தானும் அவித்தையா கற்பிதனுக்கேயல்லாமல் அசங்கனுக்கில்லையென் றுத்தரம்.

(௨௬) சிருஷ்டித்தவரும்பிரவேசித்தவருங்கற்பிதமென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

மாயையவித்தையென்கிற விரண்டுஞ் சீவேஸ்வரனென்கிற் ஆபாசனைக் கற்பித்ததென்கிறவேதமும் இவர்களையுற்றுவிசாரித்தாலில்லாமல் நஷ்டமாய்ப்போகிற அநுபவமுமே பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(௨௭) இப்படிச் சீவேஸ்வரர் மாயாகற்பிதமென்றும் இவர்கட்கப்பாற்பட்டவ ராத்மாவென்றும் வேதத்திலேபகுத்துச்சொல்லுகிறதோவென்கிற சங்கைக்கு,

சீவேஸ்வரர் பூதபௌதிகப் பிரகிருதிகளோடே கூடத்தோற்றிக்கூடவழிவார்களென்றும் அப்பாற்பட்டிருக்கிறகூடஸ்தர் அவிநாசியென்றும் மயித்திரிக்கு யாக்கியவற்கர் சொன்னாரென் றுத்தரம்.

(உஅ) இப்படியானாற் சரீரமரிக்குஞ்சீவன்மரியானென்கிற வேதத்திற்கு விரோதமல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தவேதம் பூதபௌதிகமோக்ஷத்தைச்சொல்லுகின்றதல்ல அக்ஞானாவஸ்தையில் லோகாந்தரகமனத்தைச் சொல்லுகிறது ஆகையால் ஆத்மாவிற் கன்னியமெல்லாம் அநித்தியமென்றே யுத்தரம்.

(உகூ) இப்படிச்சீவனே அநித்தியனானால் நித்தியமாயிருக்கிற பிரமத்தோடே அகம்பிரமமென்கிற சமானாதிகரணமெப்படிக்கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

முக்யசமானாதி கரணங்கூடாவிட்டாலுந் தாணுப்புருஷக்ஞானம்போலவாத சமானாதிகரணங் கூடுமென் றுத்தரம்.

(௩௰) இப்படியானால் விவரணாசாரியர் வாதசமானாதிகரணத்தைக்கண்டிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு.

நானென்கிற சத்தத்திற்குக்கூடஸ்தனை யர்த்தமாகப் பண்ணிக்கொண்டு கண்டித்தாரென் றுத்தரம்.

(௩க) இப்படிக்கூடஸ்தனே தானாய்க்கண்டாற் றற்பதத்திற்குந்தொம்பத்திற்கும் அர்த்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தேகேந்திரியாதிகளையுடையசீவப்பிராந்திக்கதிஷ்டானப் பிரத்தியக்ஷமுஞ் செகசரீரம்படைத்த ஈஸ்வரப்பிராந்திக்கதிஷ்டானப் பிரத்தியக்ஷமும் அர்த்தமென் றுத்தரம்.

(௩உ) தற்பதத்தினுந் தொம்பதத்தினும் ஒருபிரமத்தைத்தானே யேகதேசங்களாகச்சொன்னா லிரண்டுபதங்

ஞக்கும் அர்த்தபேதமுண்டோவென்கிற சங்கைக்கு,

ஆரோபமானசரீரத்தையுஞ் செகத்தையுந்தொட்டுப் பதமேயல்லாமல் அதிஷ்டானசைதன்னிய மொன்றே யாழிய விரண்டில்லையென் றுத்தரம்.

(௩௩) பிரத்தியக்ஷமாய் நிர்ணயப்பட்டிருக்கிற ஜீவே வரர்களைப் பிராந்தியென்னக்கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

சைதன்னியம்போல ஏகலக்ஷணமாய்நிர்ணயமாகாத டியிஞலும் சித்தாகவுஞ் செடமாகவும் நித்தியமாகவும் நித்தியமாகவுங் குழம்பிக்கிடக்கிறபடியிஞலும் பிராந்தி யன்கிறதற்குத் தப்பில்லையென் றுத்தரம்.

(௩௪) பிரபஞ்சத்தில் ஏகரீதியாய்த்தோற்றுகிற பிரா தனுக்கும் விவேகிக்குந் தாரதன்மியமேதென்கிற சங் கைக்கு,

புத்தியாவதேது சிதாபாசஞேின்றவஞர் ஆத்மாவா தார் செகத்தாவதெ[illegible]படித் தோற்றுமென்கிற கலக்கமு டையவனே பிராந்தன் இவனுக்கே சம்சாரம் இவைகளை தன்றன்சுபாவத்துடன் பகுத்தறிந்து தான் சச்சிதானந் மென்று நிச்சயிக்கின்றவனே முத்தனென்கிறதற் கடை ாளமென்று வேதாந்தஞ் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௩௫) தான் எப்போதுஞ் சச்சிதானந்தமாயிருக்கிற ற்கடையாளமேதென்கிற சங்கைக்கு,

மாயாவிருத்திகள் மனேவிருத்திகள் உண்டாகிறதற் ும் இருக்கிறதற்கும் அழிகிறதற்குஞ் சாக்ஷியாயிருக்கிற த்மா சத்தென்பதுகூடும் எல்லாவற்றையும் அறிகை

யினாலே சித்தென்பதுகூடும். பஞ்சகோசங்களைக்கைவிட்டாலுந் தான் கைவிடப்படாத வஸ்துவானபடியினாலே ஆநந்தமென்பது கூடும். ஆகையினாலே இவரேபரமசிவனென்கிற புராணவசனமே பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(௩௬) இந்தக்கூடஸ்தருக் கன்னியமாயிருக்கின்ற ஜீவேஸ்வரர் மாயாகற்பிதமான பூதபௌதிகங்கள்போலச் செடமாயிருக்கவில்லையே சைதன்னியமாயிருக்கின்ற இவர்களை மாயாகற்பிதமென்று சொல்லக்கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

சகலமான பாண்டங்களெல்லா மண்ணிலே பிறந்தாலுங் காசகும்பங்கள் நிர்மலமாயிருக்கிறாப்போல மாயாகற்பிதங்களுக்குள்ளே ஜீவேஸ்வரர்களுஞ் சொச்சத்திரவியமென் றுத்தரம்.

(௩௭) காசகும்பங்கள் பிரகாசமானாலுஞ் செடமாயிருக்கிறாப்போலச் ஜீவேஸ்வரர்களுஞ் செடமாயிருக்கக் காணோமென்கிற சங்கைக்கு,

அசனத்திற்பிறந்த சரீரவிந்திரியாதிகளுக்குள்ளே மனது போதரூபமாயிருக்கிறாப்போல மாயாகற்பிதங்களுக்குள்ளே ஜீவேஸ்வரர்களும்போதரூபமாயிருப்பார்களென்றுத்தரம்.

(௩௮) மாயை செடத்தைக் கற்பிக்கிறதேயல்லாமற் சைதன்னியத்தையுங் கற்பிக்குமோவென்கிற சங்கைக்கு,

ஒரு ஜீவனிடத்திலேயிருக்கிறநித்திராமோகம் அநேகஞ் சேதனாசேதனங்களைக் கற்பிக்கக்கண்டாற் ஜீவேஸ்வ

ரர்களை மஹாமாயை கற்பிக்குமென்றதிலே ஆச்சரியமே தென்றுத்தரம்.

(௩௯) கிஞ்சிக்ஞத்துவமுதலான சீவகுணங்களை மாயை கற்பிக்குமல்லாமற் சர்வக்ஞத்துவ சர்வேஸ்வரத்துவம் பஞ்சகிருத்தியத்துவமுதலான கல்யாணகுணங்களை மாயை கற்பிக்கமாட்டுமோவென்கிற சங்கைக்கு,

பிள்ளைபெற்றவன் பேரிடுகிறுப்போல ஈஸ்வரனைக்கற்பித்தமாயை அவற்கேற்றதொழிற்கற்பிக்கிறதில் எதுபாரமென் றுத்தரம்.

(௪0) இத்தனை வல்லபமாயிருக்கிறமாயைக்கு ஒருகூடஸ்தனைக் கற்பிக்கச் சத்தியில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

ஜீவேஸ்வரர்கள் கற்பிதமென்று வேதப்பிரமாணங் கண்டாற்போல கூடஸ்தரு மாயாகற்பிதனென்று ஒரு வேதப்பிரமாணமுமில்லை. இவனோ உண்மைப்பொருள் ஆகிவஸ்துவென்று சகலவேதங்களுங்கொண்டாடுகிறது. ஆகையினால், உன்னுடைய சங்கைக்கிடமில்லையென் றுத்தரம்.

(௪௧) இப்படி மாயாகற்பிதமான ஜீவேஸ்வரர்களாலென்னகாரியமுடியுமென்கிறசங்கைக்கு,

மாயையை விரியப்பார்க்கிறபார்வைமுதல் சிருஷ்டிபிரவேசாந்தபரியந்தம் ஈஸ்வரகிருத்தியஞ் சாக்கிரசொப்பனசுழுத்தி முத்திபரியந்தமுள்ள சம்சாரமெல்லாம் ஜீவகிருத்தியமென்றுத்தரம்.

(சஉ) கூடஸ்தருக்குக் கிருத்தியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அவர் அசங்கரேயல்லாமல் அவரிடத்தில் ஒருகிருத்தியமுமில்லையென் றுத்தரம்.

(சங) இப்படிப்பகுத் தறிந்தவ னெப்படியிருப்பானென்கிற சங்கைக்கு,

பெத்தன் முத்தன் பெந்தமோக்ஷம் உற்பத்திநாசஞ் சகலமு மாயாகற்பிதமேயல்லாமற் றனக்குச் சுபாவமாகவொன்றுமில்லையென்று கலக்கமறத் தெளிந்திருப்பனென்றுத்தரம்.

(சச) இப்படியொன்று மில்லாவிட்டாற் சீவேஸ்வரன் ஜெகத்துமரியாதையெல்லாம் வேதத்திற்சொல்லி யிருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

அதிசூக்ஷுமமா யிருக்கின்ற ஆத்மாவைக் காட்டும் பொருட்டுத் தூலாருந்ததி நியாயமாகச்சொல்லுகிறதென்றுத்தரம்.

(சரு) இப்படியறிந்த விவேகிப்பிராரத்தத் தோற்றத்தை யெப்படிக்காண்பனென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரமறியாதவன் கலங்குகின்றாப்போலக் கலங்காமல் மாயையாகிறமேகம் பிரபஞ்சமாகிற மழையைவேண்டியபடிபெய்தாலுஞ் சிதாகாசமாயிருக்கிற நமக்கானியேதுலாபமேதென்றுகவலைகெட் டிருப்பனென்றுத்தரம்.

இந்தக்கூடஸ்த தீபிகையை நித்தியம் அநுசந்தானம் பண்ணினவன்றானே கூடஸ்தருமாய் விளங்குவன்.

மூன்றாவது கூடஸ்ததீபம் முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ கணேசாய நம:

நான்காவது - தியானதீபம்.

(க) சாதன சதுஷ்டயமுள்ள அதிகாரிக்குச் சிரவண முதலான அநுஷ்டான க்ஞானத்தினாலேவருகிற வாக்கியார்த்த க்ஞானத்தையுஞ் சீவன்முத்தி நிலையையுங்கீழ்க்கிரந்தத்திலே சொல்லிப் பிரக்ஞாமந்தமுதலான பிரதிபெந்தங்களினாற் கெதஞ்சொன்ன நிலை திடப்படாதபேருக்கு மோக்ஷார்த்தமாய்ச் செய்யவேண்டியஅநுஷ்டானமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமோபாசனையே பண்ணவேண்டியது சகுணோபாசனைபோல இதற்குக் கிரியையுண்டோவென்னில் இந்தத்தியானதீபிகையிலே சொன்னபடிபிரமத்தைத் தியானம் பண்ணுகிறதேயல்லாமல் வேறொருகிரியையு மில்லையென்றுத்தரம்.

(உ) இதற்குப்பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தாபநீயமென்கிற வுபநிஷத்தே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(ங) தானாயிருக்கிறவஸ்துவை அன்னியமாயிருக்கிறவஸ்துவைப்போலவுபாசிக்கக்கூடாதென்கிறசங்கைக்கு,

சம்வாதிப்பிரமைபோலக் கண்டுங்காணாம லிருந்தபடியினால் உபாசனைகூடுமென் றுத்தரம்.

(ச) சம்வாதிப் பிரமையாவதேது விசம்வாதிப்பிரமையாவதேதென்கிற சங்கைக்கு,

மணிப்பிரபையைக்கண்டு மணியென்று நாடுதல் சம்வாதிப்பிரமை தீபப்பிரபையைக்கண்டு மணியென்றுநாடுதல் விசம்வாதிப்பிரமையென் றுத்தரம்.

(கு) பிராந்தியாய் நாடினவனுக்குப் பலன்கொடாதென்கிற சங்கைக்கு,

விசம் வாதிப்பிரமை பலன்கொடாது சம்வாதிப்பிரமை நாடின பொருளைக்கொடுக்கும் ஆகையினுற் பிரமோபாசனையுஞ் சம்வாதிப்பிரமைபோல முத்தியாகிற பலன் கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(சூ) இந்தப் பிரமத்துவ வுபாசனைக்கு அதிகாரியாரென்கிற சங்கைக்கு,

பரோக்ஷக்ஞானியே அதிகாரியென் றுத்தரம்.

(எ) உபாசனைபண்ணுகிற கிரமமெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

அகண்டாகார போதமே தானென்கிறதே கிரமமென்றுத்தரம்.

(அ) இந்தவுபாசனைக்குத் திருஷ்டாந்த மேதென்கிற சங்கைக்கு,

கண்ணாரக் காணவிட்டாலுஞ் சாஸ்திரஞ்சொன்னபடி பாவிக்கின்ற மூர்த்தித்தியானமே திருஷ்டாந்தமென்றுத்தரம்.

(கூ) பரோக்ஷஞானத்திற்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமம் தானென்றறியாமற் பிரமமொன் றுண்டென்று நிச்சயித்ததே பரோக்ஷக்ஞானமென் றுத்தரம்.

(௰) பரோக்ஷக்ஞானஞ் சந்தேகமானபடியினாற் பலனெப்படிக் கொடுக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

மூர்த்தித்தியான வுபாசனைபோலப் பரோக்ஷக்ஞானத்திலே ஒருவருக்குஞ் சந்தேகமில்லை ஆகையால் சம்வாதிப்பிரமைபோலப் பலன்கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(௰க) பிரமத்தைத் தானாகச்சொல்லுகிற வேதாந்தத்தைப்படித்தும் இவனுக் கந்தஞானம் பரோக்ஷமாகக் காரணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தேக மேதானென்கிற விபரீதபாவனை பிரமத்தைத் தானாகத் தோற்றவொட்டாதென் றுத்தரம்.

(௰உ) பரோக்ஷமா யிருக்கிற அத்தொய்தயுக்தியைப் பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிற தொய்தயுக்தி யேன்கெடாதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிற சிலாயுக்தி பரோக்ஷமா யிருக்கிற ஈஸ்வரயுக்தியைத் தள்ளாததுபோலப் பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிற தொய்தயுக்தியும் பரோக்ஷமாயிருக்கிற அத்வைதயுக்தியைக் கெடுக்கமாட்டாதென் றுத்தரம்.

(௰௩) சிரத்தையில்லாதவனுக்குச் சிலையிலே ஈஸ்வரயுக்தி வரக்காரணமென்கிற சங்கைக்கு,

சிரத்தையுள்ளவனே யதிகாரியல்லாமற்சிரத்தையில்லாதவனைச் சாஸ்திரத்தி லெடுத்துக்காட்டத் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(௰௪) வேதாந்தம்படித்தாலல்லாமற் பரோக்ஷஞானம் வாராதோவென்கிற சங்கைக்கு,

மூர்த்தி யுபதேசம்போலப் பிரமத்தையுபதேசம் பண்ணிக்கொண் டறியலாமென் றுத்தரம்.

(௰௫) சாஸ்திரவிசாரம்பண்ணாமற் பிரமத்தையுபதேசமாகக்கேட் டறிகிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

கர்மசூத்திரத்தைப் படியாமற் கர்மாநுஷ்டானஞ் சித்தித்தாப்போலவும் ஆகமபுராணம்படியாமல் உபாசனை யநுஷ்டிக்கிறாப்போலவும் சாஸ்திரவிசாரம்பண்ணச் சக்தியில்லாதவன் மஹாத்மாக்களிடத்திலே பிரமம் இன்னபடி யிருக்குமென்கிறதைக் கேட்டுக்கொண் டுபாசிக்கலாமென் றுத்தரம்.

(௰௬) சாக்ஷாத்காரம் உபதேசங்கொண்டுவாராதோவென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரவிசாரமில்லாதவனுக்குச் சாக்ஷாத்காரம்வாராதென் றுத்தரம்.

(௰௭) பரோக்ஷஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிரத்தையில்லாததே பரோக்ஷஞானத்திற்குப்பிரதிபந்தமென் றுத்தரம்.

(௰௮) அபரோக்ஷஞானத்திற்குப் பிரதிபந்த மேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரமில்லாததோஷமே அபரோக்ஷஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமென் றுத்தரம்.

(யகூ) சாஸ்திரவிசாரம் பண்ணினாலுஞ்சிலர்க்குச்சாக்ஷாத்காரம் ஏன்வரவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

விபரீதபாவனையினாலே சாஸ்திரம்படித்தும் சாக்ஷாத்காரம்வாராமலிருக்குமென் றுத்தரம.

(உய) சாஸ்திரம்படித்தும்சாக்ஷாத்காரம்வாராதவனுக்குச் செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரபலமான சாக்ஷாத்காரம் வருமளவுஞ்சாஸ்திரத்தைத்திரும்பத்திரும்ப விசாரிக்கப்பயிர்செயல்வகையிலுங்கெர்ப்பநாளிலே பரிபக்குவமாகிறாப்போல ஞானமுந்தீர்க்ககால விசாரத்தினால் வருமென் றுத்தரம்.

(உக) மரணபரியந்தம் விசாரம்பண்ணினவாமதேவர் சடபரதர் இவர்களிருவருக்கும் அந்தசென்மத்திலே ஏன் ஞானமுதயமாகவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

பிரதிபந்தத்தினாலென் றுத்தரம்.

(உஉ) பிரதிபந்தமாவதேது அஃதெத்தனைவிதமா யிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

பூதப்பிரதிபந்தம் பௌஷியப்பிரதிபந்தம் வர்த்தமானப் பிரதிபந்தமென்று திரிவிதமாகவிருக்கும் இதிற் பூதப்பிரதிபந்தம், கைவிட்ட எருமையிற்பற்றுஞ் சந்நியாசியாரிடத்திற்கண்டகதை. பௌஷியப்பிரதிபந்தமாவது, சங்கற்பத்துடனே கூடியிருந்து வேதாந்தவிசாரம்பண்ணின வாமதேவருக்கொருசெனனமுஞ்சடபரதருக்கு மூன்று செனனமாகவுங் காணப்பட்டது. வர்த்தமானப்பிரதிபந்தமாவது,

விஷயாசக்தி பிரக்ஞாமந்தம் குதர்க்கம் விபரீதபாவனை துராக்ராகத்தையென் றுத்தரம்.

(௨௩) இந்தப்பிரதிபந்தத்தைத் தள்ளுமுபாயமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பூதப்பிரதிபந்தம் அவனவன்புத்தியை யநுசரித்துப் போதிக்கத்தீரும் பௌஷியப்பிரதிபந்தத்திற்குச் செனனமெடுத்துக் குருமந்திரதேவதைகளை யுபாசிக்கத்தீரும் வர்த்தமானப்பிரதிபந்தத்திற்கு விஷயாசக்தி சாதன சதுஷ்டயத்திற்றீரும் பிரக்ஞாமந்தம் பலகாலுஞ்சிரவணம்பண்ணத்தீரும் குதர்க்கம் மனனத்தினாற்றீரும் விபரீதபாவனை நிதித்தியாசனத்தினாற்றீரும் துராக்ராகத்தை சமாதியினாற்றீருமென் றுத்தரம்.

(௨௪) வேதாந்த விசாரம்பண்ணியும் பௌஷியப்பிரதிபந்தத்தினாற் செனனம்வருமென்றால் விசாரக்ஞானமும் வியர்த்தமாமோ பிரதிபந்தத்தினாற் செனனம் வருமென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரத்தினாற் பிறந்தஞானம் பிரதிபந்தந் தொலைந்தவுடனே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கையினாற் சாஸ்திரவிசாரம் ஒருக்காலும் பாழாய்ப்போகாது யோகப்பிரஷ்டனும் இரண்டொரு சென்மத்திலே கிருதார்த்தனுவானென்கிற கீதாவசனம் பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௨௫) பிரதிபந்தந் தீரத்தக்கதாக வுபாசிக்கச்சொன்னது சகுணமோ நிர்க்குணமோவென்கிற சங்கைக்கு,

நிர்க்குணமென் றுத்தரம்.

(௨௬) சகுணமானால் உபாசிக்கலாம் நிர்க்குணத்தை யெப்படித் தியானம்பண்ணலாமென்கிற சங்கைக்கு,

கேட்டவண்ணந் தியானிக்கின்ற திருவகைக்குஞ் சரி யென் றுத்தரம்.

(௨௭) வாக்குக்கு மனதுக்கு மெட்டாத நிர்க்குணத் தையெப்படித் தியானம்பண்ணலாமென்கிற சங்கைக்கு,

வாக்குக்கு மனதுக்கு மெட்டினதைக்கேட்டுச் சா க்ஷாத்காரம் பண்ணுகிறாப்போல இதுவுங்கேட்டுச் சிந்தி க்கலாமென் றுத்தரம்.

(௨௮) யாதொன் றன்னியமா யுபாசிக்கப்பட்டதெல் லாம் பிரமமல்ல பிரமந்தானேயென் றறியவேண்டுமென் றுஒருவேதஞ்சொன்னபடியினாற் பிரமோபாசனை நிஷித்த மென்கிற சங்கைக்கு,

அறியப்பட்டதற்கும் அறியப்படாததற்கும் அன்னி யமாயிருக்கும் பிரமமென்று ஒருவேதத்திலேஞானத்தை நிஷேதிக்கிறதென் றுத்தரம்.

(௨௯) பிரமோபாசனையிலே யுமக்கித்தனைபத்தி யே தென்கிற சங்கைக்கு,

உனக்குத்தா னித்தனை, துவேஷமேதென் றுத்தரம்.

(௩0) நிர்க்குணத்தை யுபாசிக்கின்றதற்குப் பிரமாண மேது விதியேதென்கிற சங்கைக்கு,

தாபநீயம் சயிப்பியம் காடகம் மாண்டூக்கியம் என்கி

ற உபநிஷத்துநாலும் பிரமாணம் பஞ்சீகரண மஹாவாக்கியமே அநுஷ்டானவிதியென் றுத்தரம்.

(௯௧) பஞ்சீகரணம்ஞான சாதனமல்லவோ எல்லாரும் அநுஷ்டிக்கவில்லையேயென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானசாதனமென்கிறது நமக்குஞ்சம்மதம் அநுஷ்டியாதவன்றானே கெட்டான் அதனாலேபிரமோபாசனைக்குத் தூஷணமில்லையென் றுத்தரம்.

(௯௨) எல்லாரு மநுஷ்டியாத வுபாசனையை நீரேன் சொல்லவந்தீரென்கிற சங்கைக்கு,

சிலமூடர் இதனிலும் அதிகமென்று வசியமந்திரத்தை செபிக்கக்கடவன் இதனிலும் பரமமூடன் கிரியைபண்ணக்கடவன் அந்தமூடனைக்குறித்துச் சொல்லவில்லை முமுக்ஷுக்களின் பொருட்டுநிர்க்குண வுபாசனை சொன்னேமென் றுத்தரம்.

(௯௩) இப்படியுபாசிக்கப்படுகிறது நிர்க்குணமானால் இந்தவஸ்துவிற்கு ஆநந்தாதிகுணங்களும் அதூலாதிகுணங்களு முண்டென்னக் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

சுருதிசம்மதமாக இந்த லக்ஷணசூத்திரஞ் சொன்ன வியாசனைக்கேளென் றுத்தரம்.

(௯௪) சச்சிதாநந்தமே நானென்கிறதேயுபாசனையானால் ஞானத்திற்குந் தியானத்திற்கும் பேதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

வஸ்து தந்திரம்ஞானமென்றுங் கர்த்ததந்திரம்உபா சனையென்றும் பேதமென் றுத்தரம்.

(௬௫) வஸ்துதந்திரமாயிருக்கிற ஞானமெதனால்வ ருமென்கிற சங்கைக்கு,

அக்கினியை அக்கினியென்கிறுப்போலச் சுபாவஞ் சொல்லுகிறது வஸ்துதந்திரக்ஞானம் விசாரத்தினால் வ ருமென்றுத்தரம்.

(௬௬) இந்த ஞானம்வந்தால் ஏது செய்யுமென்கிற சங்கைக்கு,

சகலசம்சாரத்தையுஞ் சுடுமென்றுத்தரம்.

(௬௭) அந்த ஞானத்தைமறந்தால் ஆனியேதென்கி ற சங்கைக்கு,

மறந்தாலுஞ் சம்சாரத்தைக் கொடாதென்றுத்தரம்.

(௬௮) அந்தஞானமுள்ளவன் எப்படியிருப்பானென் கிற சங்கைக்கு,

சீவன்முத்தனாய்த் திருப்தியடைந்து பிராரத்த க்ஷய த்தைப் பார்த்திருப்பனென் றுத்தரம்.

(௬௯) கர்த்ததந்திரமென்கிற வுபாசனையெதனால் வ ருமென்கிற சங்கைக்கு,

உபசாரமாக ஸ்த்ரீயை அக்கினியென்றதுபோலக் க ர்த்ததந்திரமாயிருக்கிற வுபாசனை குருபதேசத்தினால் வரு மென்றுத்தரம்.

(௭0) அந்தவுபாசனைவந்தா லென்னசெய்யுமென்கிற சங்கைக்கு,

தியானித்தபோது நாம்பிரமமாவோமென்கிற புத்தியைக்கொடுக்குமென்றுத்தரம்.

(சுக) அந்தவுபாசனையைமறந்தா லென்னசெய்யுமென்கிற சங்கைக்கு,

விக்ஷேபத்தின்கையிலே காட்டிக்கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(சுஉ) அந்த வுபாசனுக்ஞானமுள்ளவ னெப்படியிருக்கவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

நித்திரைவருமளவும் மரணம்வருமளவுந் தியானம்விடாமற் பண்ணிக்கொண்டிருக்கவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(சுஙு) இந்தவுபாசனை முதிர்ந்ததற்குப் பிரத்தியக்ஷமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிக்ஷையெடுக்கிறவன் சொப்பனத்திலும் பிக்ஷையெடுக்கக் காண்கிறுப்போலவும், வேதமோதுகிறவன் வேதமோதக் காண்கிறுப்போலவும், இந்தவுபாசகன் தினந்தோறுஞ் சொப்பனத்திலுந் தியானம்பண்ணக் கண்டானுனல் உபாசனைக்கு முடிவென்றுத்தரம்.

(சுச) ஞானம் வஸ்துதந்திரமென்கிறதில் யுத்தியேதென்கிற சங்கைக்கு,

கூடஸ்தசைதன்னியத்தை வேதஞ்சொன்னபடி யிருக்கிறதோ இல்லையோவென்று லக்ஷணவிருததியினுலே ஒருபிரகாரம் சோதித்துப் பார்த்துக்கொள்ளுகிறதே யல்லாமற் முன்வேண்டியபடி சிந்திக்கப்படாததேயுத்தியென் றுத்தரம்.

(௪௫) தியானங்கர்த்த தந்திரமென்கிறதில் யுத்தியே தென்கிற சங்கைக்கு,

தான்வேண்டியபடி தியானிக்க தியானிக்காமலிருக்க மாறுபாடாய்த் தியானிக்கப்படுகிறதேயுத்தி ஆகையினால் எந்நேரமுந் தியானஞ்சாவதானமாகப் பண்ணவேண்டுமென்றுத்தரம்.

(௪௬) எந்நேரமுந்தியானத்திலே மனதாயிருக்கிறவனுக்குச்செய்காரியமெப்படிநடக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

பரபுருஷனையடைகிற நாரி எந்நேரமும் அவனிடத்திலே ஆரூடமனதாகவிருந்தாலும், மேலெழுந்தவாரிசெய்காரியஞ்செய்தொப்புவிக்கிறுப்போலச் செய்வனென்றுத்தரம்.

(௪௭) சாக்ஷாத்காரஞானிக்குச் செய்காரியமெப்படிநடக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

கூத்தாடி பாசாங்கடிக்கிறுப்போலச் ஜீவன்முத்தனுஞ்செய்காரியம் ஒன்றுந்தப்பாமற் செய்வனென்றுத்தரம்.

(௪௮) உபாசனை லோகவிவகாரத்திற்கு விரோதமென்கிற தெதனாலென்கிற சங்கைக்கு,

மனதிலேதியானமுந் தேகேந்திரியாதிகளிலே செய்தொழிலுமாக விருக்கின்றபடியினாலே விவகாரம் விரோதமென்றுத்தரம்.

(௪௯) ஞானத்திற்கு விவகாரவிரோதமில்லையென்கிறதெதனாலென்கிற சங்கைக்கு,

ஆத்மாமாத்திரஞ் சின்மாத்திரம் மற்றுள்ளதெல்லாம்

ம், மாயாமயமென்கிற ஞானத்திற்கு விவகாரசாதனமான திரிவிதகரணத்தில் ஒன்றும் வேண்டாதபடியினால் விவகாரவிரோதமில்லையென் றுத்தரம்.

(௫௰) சாக்ஷாத்காரம் உள்ளவனுக்கு லக்ஷணமேதெ ன்கிற சங்கைக்கு.

கடத்தைப்பார்க்கிறவன் புத்தியைத் தெண்டியாதது போலத் தத்துவம் உள்ளபடிகண்டு களித்துக் கவலைகெட் டிருப்பனென் றுத்தரம்.

(௫௧) தியானம்பண்ணுகிறவனுக்கு லக்ஷணமேதெ ன்கிற சங்கைக்கு,

பிரபஞ்சத்தைநினைத்தாற் றியானங்கலைந்து கெட்டுப் போமென்கிற விவேகத்துடனே புத்தியைமறித்துத் தெ ண்டித்துக்கொண்டிருப்பனென் றுத்தரம்.

(௫௨) ஒருக்காலறியப்பட்ட கடத்தைவேண்டியபோ தறிகிறதற்குஞ் சிந்திக்கிறதற்கும் இப்படியிருக்கு மென்று சொல்லுகைக்கும் எத்தனமில்லையே இப்படிக்கூடுமோ பி ரமக்ஞானிக்கென்கிற சங்கைக்கு,

அப்பிரகாசமாயிருக்கிற கடமே ஒருக்காற் கண்டது உடனே யிப்படித்தெரிந்தாற் சொப்பிரகாச சைதன்னியத் திற்குக் கேட்கவேண்டுமோவென் றுத்தரம்.

(௫௩) நான் பிரமமென்கிற விருத்திக்ஞானம், க்ஷண ப்போதிலே நஷ்டமாய்ப்போமென்கிற சங்கைக்கு,

அதுகடக்ஞானத்திலுஞ் சரியல்லவோவென் றுத்த ரம்.

(௫௪) இப்படித் தத்துவக்ஞானிக் கொருசிந்தனையு மில்லாவிட்டால் எந்நேரமும் மனதுவெளியிலே நாடுமென்கிற சங்கைக்கு,

கற்பிதவஸ்துப் பிரவிருத்தித்ததுகொண்டு ஆனியேதென் றுத்தரம்.

(௫௫) இப்படியானால் உம்முடைய சித்தாந்தம் அவமரியாதையாமென்கிற சங்கைக்கு,

விதிநிஷேத சாஸ்திரமரியாதை தத்துவக்ஞானியின் பொருட்டுச் சொன்னதல்லவென் றுத்தரம்.

(௫௬) விதிநிஷேதசாஸ்திரம் ஆரைக்குறித் துண்டாயிற்றென்கிற சங்கைக்கு,

வர்ணாச்சிரமம் வயதவஸ்தையென்கிற அபிமானியின்பொருட்டுண்டாயிற்றென் றுத்தரம்.

(௫௭) ஞானிக்கு வர்ணாச்சிரமாதிகள் தேவையில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு.

வர்ணாச்சிரமாதிகள் மாயாகற்பித வுபாதிமாத்திரத்திலே கண்டதல்லாமல் ஆத்மாவினிடத்திலே யில்லையென் றுத்தரம்.

(௫௮) முன்னக்ஞானாவஸ்தையிலநுசரித்தவிதிகள் மற்றோரவஸ்தையிற் கைவிட்டாற் றோஷமில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

கர்மிகளுக்குப் பால்யாவஸ்தையில் விதிநிஷேதந்தேவையற்றதுபோல ஞானாவஸ்தைக்குந் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(௫௯) குழந்தைஒன்றுமறியாத அக்ஞானியல்லவே. ஞானியும் அப்படித்தானேயோ வென்கிறசங்கைக்கு,

ஒன்றுமறியாதவனுக்கும் எல்லாமறிந்து சர்வேஸ்ரனாயிருக்கிற ஞானிக்கும் விதிநிஷேதபேதந் தேவையில்லையென்றுத்தரம்.

(௬0) பின்னையாருக்கு விதிநிஷேத பேதமென்கிறங்கைக்கு,

சொற்பமறிந்தும் அறியாமலுமாகவிருக்கிற நடுநாணுக்கென்றுத்தரம்.

(௬௧) ஞானியாயிருக்கிறவன் ஜெகதீஸ்வரனுனுற் சபானுக்கிரகம்பண்ணவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

சாபானுக்கிரகசாமார்த்தியந் தபோபலமேயல்லாம ஞானபலமல்லவென் றுத்தரம்.

(௬௨) தபோமூலமாகப் பிரமத்தையறியவேண்டுமென்று தைத்திரிய வுபநிஷத்திலேசொன்னபடியினுற் றபேபலமல்லவோ க்ஞானமென்கிறசங்கைக்கு,

ஞானகாரணமானதபசு சாபானுக்கிரகத்திற்குக் காணமல்லவென்றுத்தரம்.

(௬௩) பூர்வாசாரிகளாயிருக்கிற வியாசர்முதலாபேருக்கு இருவகையுங் காணப்பட்டிருக்கிறதே அப்படியிருக்கவேண்டாமோ ஞானமுள்ளபேர்களுக்கெல்லாமென்கிற சங்கைக்கு,

மந்திரவாதசித்தியும், ஞானமும், ஒருவரிடத்திலேருக்கக்கண்டாற்போலவும் சோதிரிஷமும் ஞானமும்ஒரு

ரிடத்திலேயிருக்கக்கண்டாற்போலவும்ரசவாதமும்ஞானமும் ஒருவரிடத்திலே யிருக்கக்கண்டாற்போலவும்,சாபாநுக்கிரக சாமார்த்தியமும் ஞானமும் வியாசாதிகளிடத்திலே காணப்பட்டது. இந்தச் சாபாநுக்கிரக சாமார்த்தியமெல்லாம் ஞானமல்ல ஞானமாத்திர மப்பியாசித்தவனிடத்திலே சீவன்முத்தி யநுபவமாத்திரமிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௬௪) சாபாநுக்கிரக சாமார்த்திய மில்லா திருந்தால் இவனென்னஞானியென் றெல்லாரும் நிந்திப்பார்களென்கிறசங்கைக்கு,

விதிநிஷேதசாஸ்திரத்தைக் கைவிட்ட சந்நியாசிகளை யெல்லாரும் பூஜிக்கின்றதேயல்லாமல் நிந்திக்கக் காணோமென் றுத்தரம்.

(௬௫) போகலம்படராயிருக்கிற தூர்த்தர்களெல்லாம் நிந்திக்கிறார்களென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தப் பிரகாரத்தில் வர்ணாச்சிரமமுடையபேர்கள் தேகாபிமானிகள் ஞானியை நிந்திக்கட்டும். மாடுகள், புலிகள், ஞானியைப்பாயட்டும், அதனாலே ஞானிக் கானியேது. ஆனபடியினாலே இப்படி வேண்டியவண்ண மிருக்கலாமென்றபடியினாலே ஞானிக்கு இராச்சியபாரம் பண்ண இச்சையுண்டாயினும் பண்ணலாமென்றுத்தரம்.

(௬௬) மாயாகற்பிதமாயிருக்கிற செகத்துமித்தையென்கிற புத்திவந்தபின் இராச்சியபாரம்பண்ண இச்சைவந்தால் ஞானம் அப்பிரயோசனமாமென்கிற சங்கைக்கு,

மித்தியாபுத்தியினு லாசையற்றுப்போனல் கர்மந்த ன் உபாசனைதான் தியானந்தான் இராச்சியந்தான் பிரா த்தமுள்ளபடி பண்ணிவருவன் ஞானியென் றுத்தரம்.

(சுஎ) தியானிக்கு மிப்படிவேண்டியவண்ண மிருக் லாகாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

மூர்த்தித் தியானம்போலத் தியானத்தினல் நான்பி மமென்கிறநிலை தியானம்விட்டா லில்லாமற்போகிறபடிய ஞல் நிரந்தரஞ் சாவதானமாய்த் தியானம் பண்ணிக்கெ ண்டிருக்கவேண்டும் ஞானியைப்போல வேண்டியவண்ண மிருக்கக்கூடாதென் றுத்தரம்.

(சுஅ) ஞானிக்கு ஞானத்தை மறந்திருக்கிறவேளைய லே பிரமத்துவமில்லாமை சரியல்லவோவென்கிறசங்கை க்கு,

பிராமணனுக்கு நான் பிராமணனென்கிறது நினைய விட்டாலுஞ் சுபாவசித்தமாயிருக்கிறுப்போல லக்ஷணை ருத்தியினலே ஆத்மாவைச் சோதித்திருக்கிற ஞானிக்கு நான் பிரமமென்கிறது மறந்திருந்தாலுஞ் சுபாவசித்தமா யிருக்குமேயல்லாமற் றியானம்பண்ணுகிறவனைப்போலம றந்துகெட்டோமென்கிற பீதியில்லையென் றுத்தரம்.

(சுகூ) இந்தப்பிரகாரத்திற்கு உபாசகனுக்கு நான்பி ரமமென்கிறது மறந்திருந்தாலும் சுபாவசித்தமாயிருக்கி ற பிரமத்துவமுண்டோ இல்லையோவென்கிற சங்கைக்கு

இந்தவுபாசகன்மாத்திரமல்ல பாமரர் நாற்கான்மி

கங்கண் முதலான செந்துக்களுக்கெல்லாம் பிரமத்துவஞ் சுபாவசித்தந்தானேயென் றுத்தரம்.

(எய) பாமரர் மிருகங்கண் முதலான செந்துக்களுக்கு நான் பிரமமென்கிற அறிவில்லாதபடியினாலே சுபாவசித்தமா யிருக்கிற பிரமத்துவத்தினாற் பிரயோசனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அப்படி யறிவில்லாதது இந்தவுபாசகனுக்குஞ் சரியானபடியினால்சுபாவசித்தப்பிரமத்துவத்தினாற்பிரயோசன மற்றுப்போனது இவனுக்குஞ்சரியென் றுத்தரம்.

(எக) ஆனால் பிரமத்தியானமும் இப்படிப் பிரயோசன மற்றதோவென்கிற சங்கைக்கு,

பட்டினியே கிடக்கிறவனினும்பிக்ஷைபுகுந்தாகிலும் புசிக்கின்றது தாழ்வில்லையென்றாற்போல விருதாவியாபாரத்திலே கிடந்து விக்ஷேபப்படுகிறதிலும் பிரமத்தியான் மதிகமென் றுத்தரம்.

(எஉ) எந்தெந்தச் சாதனங்களிற் பிரமத்தியானம்அதிகமென்கிற சங்கைக்கு,

பாமரவியாபாரத்திலுங் கர்மாநுஷ்டான மதிகம் அதனிலுஞ் சகுணோபாசனை யதிகம் அதனிலும் விஸ்வரூபவுபாசனை யதிகம் அதனிலுஞ் சாதனசதுஷ்டய மதிகம் அதனிலுஞ் சிரவணமதிகம் அதனிலும் மனனமதிகம் அதனிலும் நிர்க்குணத்தியான மதிகமென் றுத்தரம்.

(எங) இவைகளெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று தாரதன்மியமா யிருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

இராஜாவைக் கிட்டக்கிட்டப் பௌஷதிகமும் பிரயா
சங் கொஞ்சமு மாகிறாப்போல பிரமத்தைக்கிட்டக் கிட்
ட ஆதிக்கமதிகமென் றுத்தரம்.

(௭௪) பிரமத்தியானத்திற்குமேல் ஞானக்கிரமம் எ
ப்படி யடையப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

சம்வாதிப்பிராந்தி முடிந்தவிடத்திலே ரத்தினத்தை
க்கொடுக்கிறாப்போல நிர்க்குணத்தியான முதிர்ந்தவிடத்
திற்பிர்மக்ஞானசமாதி யாகிறதேயல்லாமல் வேறுசாதன
மில்லை ஆகையால் அறிந்தவர்கள் அறியாதவர்கள் எல்லா
ருக்குங்குறுக்குவழியாக மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கையினால்
நிர்க்குணத்தியானத்தைச் சொல்லவந்தோம் சித்தநிரோத
மே சமாதியென்றும் அதுவே சாத்தியமென்றும் அமுத
விந்துப நிஷத்துச்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௭௫) இது ஒன்றுமறியாதவனுக்குத் தியானத்தின
லெப்படிச் சித்திக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

தியானமாத்திரங்கொண்டு நான் பிரமமென்கிறபுத்
தி திடப்பட்டவுடனே நிர்விகாரத்தினுடைய லக்ஷணமுப்
புத்தியி லெளிதாயேறும் இதுகாரியத்தினாற் சமாதியென்
று சொல்லப்படும் ஆகையினாற் சகலசாதனங்களிலும் பி
ரமத்தியான மதிகமென் றுத்தரம்.

(௭௬) இப்படி மூர்த்தித்தியான தீர்த்தாடன செபங்
களும் மோக்ஷசாதனங்க ளாகாதோவென்கிறசங்கைக்கு

பிரமத்தியானத்தை யுபேக்ஷித்து மூர்த்தித்தியான

தீர்த்தாடன செபங்களைச்செய்கிறது உள்ளங்கையிலிருக்கிற பாற்றிரளையை யெறிந்து போட்டு எட்டப்படாதமுழங்கையை நக்குகிறதற்குச் சரியாகையால் பிரமத்தியானத்திற்குச் சரியானசாதனம் ஒன்றுமில்லையென் றுத்தரம்.

(௭௭) இந்தக்கிரமம் சாக்ஷாத்கார விசாரத்தைவிட்டுத் தியானம்பண்ணுகிறவனுக்குஞ் சரியல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

நீசொன்னது உண்மைதானே இந்தப்படியோகசமாதிமுதலானவையுஞ் சாக்ஷாத்கார விசாரா நுசந்தானம் பண்ணமாட்டாதவனுக்கு விதியென் றுத்தரம்.

(௭அ) பிரமத்தியானம்போல யோகசமாதியுஞ் சாக்ஷாத்காரத்திற்குக் கிட்டினபூமியென்கிற தெதனாலென்கிற சங்கைக்கு,

யோகத்தினால் விக்ஷேபமெல்லாந் துடைபட்டுச் சித்தநிரோதம்வரும் அந்தச் சித்தத்திலே சாக்ஷாத்கார விசாரம் எளிதாக வேறும் ஆகையினால் யோகம்முக்கியமென் றுத்தரம்.

(௭௯) இப்படியானால் சாங்கியத்திற்கும் யோகத்திற்கும் விரோதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசனையும் ஆத்மாவையும் பகுத்துக்காண்கிறதும்ஒருமையாய்க்காண்கிறதுமே விரோதமென் றுத்தரம்.

(அ0) பிரமத்தியானத்தினாலே சாக்ஷாத்கார விசாரமல்லாமலும் மோக்ஷமுண்டென்கிறதற்கு யுத்தியேது பி

ரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

குளவியைநினைத்தபுழு குளவியாகிறுப்போலவென்கிறது யுக்தி மரணகாலத்தில் எதைநினைத்தான் அது வாய்ப்போவனென்கிற கீதாவசனம்பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(௮௧) தியானந் திடப்பட்டல்லவோ சரீரபதனகாலத்தி லுதவவேண்டும் மத்தியிலே சரீரம்விழுந்தாற் கெதியேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமலோகத்திலேபோய்ப் பிரமாவிடத்திலுந் தத்துவஞானத்தையடைந்து மோக்ஷத்தை யடைவனென்று தாபநீய வுபநிஷத்துச்சொல்லுகிறது இதைத்தவிர மோக்ஷத்திற்கு வழியில்லையென் றெசுர்வேதத்திற் சொல்லுகிறதுநாசிகேதுவிற்கும் இயமன் இதுவேவழியாகச் சொன்னார் சத்தியகாமருக்கும் பிரகலாதர் இப்படியேசொன்னார் கிருஷ்ணனும் ஆத்மகீதையிலே பூமியிற்குள்ளே யிருக்கிற புதையலையெடுக்கிறதற்கு வெட்டுகிறதேயல்லாமல் வேறு வழியில்லாததுபோலப் பிரமத்தையடைகிறதற்குத் தியானமேயல்லாமல் வேறுவழியில்லையென்றும் தேகமாகின்றகல்லை புத்தியாகிற குந்தாலியாலே பொளிந்துதள்ளி நாம் பிரமமென்கிற தியானத்தினாற் பிரமமாகின்ற புதையலை யடையலாமென்றார் ஆகையாற் பிரமதியானத்திற்குச் சரியான சாதனமொன்றுமில்லையென் றுத்தரம்.

(௮௨) சாக்ஷாத்கரித் தறியவேண்டியபிரமத்தை யப்படியடையாமற் றியானத்தினா லெப்படி யடையலாமென்கிற சங்கைக்கு,

அநுபவமில்லாவிட்டாலும் அசத்தாயிருக்கிற வஸ்துவையுந்தியானத்தினாலடையலாயிருக்கையினாலேயுற்று விசாரித்தாற் றானே யுண்மைப்பொருளாயிருக்கிற பிரமம், நாம்பிரமமென்கிற தியானத்தினாலே அடையலாமோவென்றொருவரையுங் கேட்கத்தேவையில்லை பூதமாயிருக்கிற காசியையுபாசிக்கையினாற்றானே பிரமஞ்சித்திக்கிறப்போலவும் சம்வாதிப் பிராந்தியிலே பிரவிருத்திக்க, ரத்தினமகப்படுகிறப்போலவுந் தேகாபிமானத்தைத் தவிர்ந்து தியானத்தினால் அத்துவிதமாயிருக்கின்ற ஆத்மாவே தானென்று தியானிக்கிறவன் இங்கேதானே மோக்ஷத்தையடைவனென்று வேதஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

இந்தத் தியானதீபிகையை அநுசந்தானம்பண்ணி வருகிறவன் பிரமத்தியானத்தை யடைந்து மோக்ஷத்தையடைவன்.

நான்காவது தியானதீபம் முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ கணேசாயநமஃ

ஐந்தாவது-நாடகதீபம்.

வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள் வேதாந்தார்த்தம் விரிவிலே பார்க்கமாட்டாதவருக்கு ஆத்மஞானம் வருகிறவழியை நாடகதீபிகையிலே சங்கிரகித்துச் சொல்லும்படி.

(௧) ஆத்மாவாவதாரென்கிற சங்கைக்கு,

மாயாசத்திக் காதாரமாயிருக்கின்ற அத்துவிதானந்த சைதன்னியமே ஆத்மாவென்றுத்தரம்.

(௨) இவருக்குச்சிருஷ்டி யெதனால் வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

நிர்விகாரசைதன்னியமாயிருக்கிற இவர்க்குத் தம்முடைய மாயா வுபாதியினால் வந்ததென்றுத்தரம்.

(௩) சீவனாவதாரென்கிறசங்கைக்கு,

உபாதிகளிலே பிரதிபிம்பித்துச் சரீரங்களிலே பிரவேசித்து விவகரிக்கிறசிதாபாசன் சீவனென்றுத்தரம்.

(௪) சம்சாரபந்தமாவதேதென்கிற சங்கைக்கு.

சிதாபாசத் தோற்றரவானதுவிதமே பந்தமென்றுத்தரம்.

(௫) இந்தப்பந்தம்விடுகிற முத்தியேதென்கிறசங்கைக்கு,

விசாரத்தினால் மாயை நஷ்டமானபின்சித்திக்கிறஅத்துவிதமே முத்தியென்றுத்தரம்.

(௬) முத்திக்குச்சாதனமேதென்கிற சங்கைக்கு.

விசாரத்தினாற்பிறந்தஞானமேமுத்திக்குச்சாதனமென்றுத்தரம்.

(௭) இந்தவிசாரம் எதனால்வருமென்கிற சங்கைக்கு,

அநேகசென்மம் ஈஸ்வரனையுபாசித்தபேருக்கு வருமென்றுத்தரம்.

(௮) குருவைவழிபட்டு விசாரம்பண்ணுகிறவ னுரொன்கிறசங்கைக்கு,

தேகாபிமானியாயிருக்கிற சைதன்னியமே விசாரகர்த்தனென்றுத்தரம்.

(௯) குருமூன்னிலையாய் ஞானங்கொடுக்கிறவ ராரொன்கிற சங்கைக்கு.

செகதீஸ்வரனே குருமூர்த்தமாகவந்து ஞானங்கொடுக்கிறவரொன் றுத்தரம்,

(௰) அந்தாஈஸ்வரன் எதுசெய்தால் ஞானங்கொடுப்பாரொன்கிற சங்கைக்கு,

நிஷ்காம அநுஷ்டானபத்தியினுல் ஞானங்கொடுப்பாரொன் றுத்தரம்.

(௧௧) ஈஸ்வரனுவதாரொன்கிறசங்கைக்கு,

சாத்விகவுபாதியிலே பிரதிபிம்பித்துத் திரிமூர்த்திரூபமாய்த்தோற்றினசைதன்னியமேஈஸ்வரனென்றுத்தரம்.

(௧௨) ஒருசைதன்னியத்திற்கு இருவகைத்தாரதன்மியமெதனுல் வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

மாயைபவித்தையென்கிற வுபாதியினுலே வந்ததேயல்லாமற் சைதன்னியத்தைத்தொட்டு வரவில்லையென் றுத்தரம்.

(௧௩) இவர் மாயையினுற் சிருஷ்டி பண்ணுகிறவனுடைவெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

சாத்விகவுபாதியினுல் ஈஸ்வரனையும், இராசதவுபாதியினுற் சீவர்களேயும், தாமதவுபாதியினுல் மனதுமுதலானபூதபௌதிகப்பிரபஞ்சத்தையுஞ்சிருஷ்டித்தார் பிரகிருதிகுணத்திரயம், மனமென்றுத்தரம்.

(௧௪) சிருஷ்டிக்குச் சாதனபாரம்பரை யேதென்கிற சங்கைக்கு,

நான் என்னதென்கிற விருத்தியே சாதனமென்றுத்தரம்.

(௧௫) எத்தனைவகுப்பிலே சிருஷ்டியடங்கிற்றென்கிறசங்கைக்கு,

நானென்கிறவிருத்தியிலும், இதுவென்கிறவிருத்தியிலும், கர்த்தாவும் விஷயமுமாயிருக்கிற சிருஷ்டி யடங்கிற்றென்றுத்தரம்.

(௧௬) இந்தவகுப்பெல்லாந் தோற்றுவிக்கிறவ ராரென்கிற சங்கைக்கு,

இத்தனையுந் தோற்றுவிக்கிறவ ராத்மாத்தானேயென்றுத்தரம்.

(௧௭) நானென்கிறவிருத்தி கர்த்தா வொருவனைக்கற்பிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

நானென்கிறவிருத்தி ஏகாக்கிரமானபடியினுற்கர்த்தாவொருவனைக் கற்பித்ததென் றுத்தரம்.

(௧௮) இதுவென்கிறவிருத்தி சத்தாதிக ளானதையுங்கற்பிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

இதுவென்கிற விருத்தி இந்திரியபேதங்களினால் ஐந்தாக்கிரமாய்ப் பிரிந்தபடியினாற் பஞ்சவிஷயங்களையுங் கற்பித்ததென் றுத்தரம்.

(௧௯)கர்த்தா ஒன்றென்கிறதிலும் விருத்தி இரண்டென்கிறதிலும் விருத்திகற்பிதமாமென்கிறதிலும் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

நாடகசாலையின் விளக்கு, இராசா, பரிசாரகர், ஆடுகின்றவர்கள், தாளமத்தளக்காரர், இவர்களைத் தாரதன்மியமறத்தோற்றுவித்து அவர்களில்லாதவேளையிலும் விளக்குத் தானேவிளங்குகிறதுபோலக் கர்த்தாமுதலானவையுள்ளவேளையினும் இல்லாதவேளையினுங் கண்டிருக்கின்ற சாக்ஷியே தானென்கிற அனுபவமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௨௰) நாடகசாலையின்விளக்கு இராசா முதலானதிருஷ்டாந்தத்தைச் சரீரத்திலே எதின்னதென்று பகுத்துக்காட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

அகங்காரமே பிரபு, விஷயங்களே பரிசாரகர், புத்தியே கூத்தாடிச்சி, இந்திரியங்களே தாளமத்தளக்காரர், இத்தனையுந் தோற்றுவிக்கின்ற சாக்ஷியே தீபமென்றுத்தரம்.

(௨௧) அசைவற்றிருக்கின்ற சாக்ஷிக்குத் தீவட்டிதிருஷ்டாந்தமாகாதென்கிற சங்கைக்கு,

அசையாமல்நாட்டிவைத்த பகல்வத்தி இருந்தவிருப்பிலே நாலுபுறமுந் தோற்றுவிக்கிறதுபோல அகண்டபரி

பூரணமாய் அசைவற்றிருக்கிற ஆத்மாவே உள்ளும்புறம்புந்தோற்றுவிக்கிறானென் றுத்தரம்.

(௨௨) உள்ளாவதெதைக்குறித்து வெளியாவதெதைக்குறித் தென்கிறசங்கைக்கு,

உள்ளும்புறம்புமென்கிறது சரீரத்தைக்குறித்தல்லாமற் சாட்சியைக்குறித்தல்லவென் றுத்தரம்.

(௨௩) உள்ளேயிருக்கிறவரார்வெளியேயிருக்கிறவாரரென்கிற சங்கைக்கு,

நானென்கிற அகங்காரி உள்ளே யிருக்கிறவன் வெளியேயிருக்கிறது விஷயங்களென் றுத்தரம்.

(௨௪) உள்ளும்புறம்புஞ் சஞ்சரிக்கிறதாரென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளும்புறம்புஞ் சஞ்சரித்துக் கூத்தாடுகிறது புத்தியென்றுத்தரம்.

(௨௫) உள்ளும்புறம்பு மசையாமலிருக்கிறவ ராரென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளும்புறம்பு மசையாமனின்று தோற்றுவிக்கிறவர் சாக்ஷியென்றுத்தரம்.

(௨௬) உள்ளும்புறம்புஞ் சஞ்சரிக்கிறதே புத்தியானால் அப்படியொருவருஞ் சொல்லக்காணோம் நான்போனேன் வந்தேனென்று சொல்லுகிறார்கள், இதிலேகாரணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பலகணிவழியாயுள்ளே விழுந்தவெய்யிலிலே கையசைகிறதை வெய்யிலசைகிறதென்றாற்போல உள்ளேயிரு

க்கிறபுத்தியும் இந்திரியதுவாரத்தின்வழியே வெளியிலேபுறப்பட்டுலைந்ததன்னுடைய வலைச்சலைத் தன்னைத்தோற்றுவித்தசாக்ஷியின்பேரிலே ஆரோபிக்கிறதாகையால் ஆத்மாவுக் கலைச்சலில்லையென்றுத்தரம்.

(௨௭) இப்போதின்னதத்துவம் இன்ன இன்னவிடத்திலே யிருக்கிறதென்று பகுத்துக்காட்டினாற்போல சாக்ஷியிருக்கிறவிடமும்பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்கிறசங்கைக்கு,

புத்திமுதலானதெல்லா மொழிந்திருக்கிறஅவஸ்தையிலே சாக்ஷியிருக்கிறவிடத்தைக் காண்பாயென் றுத்தரம்.

(௨௮) அப்போதெனக்கொரு தேகமுங்காணப்படவில்லை சாக்ஷியிருக்கிறவிடம், நீர்தாமே சொல்லுமென்கிறசங்கைக்கு,

நிலத்திலேயிருக்கின்றார் நீரிலேயிருக்கின்றாரென்கிறதுபோலப் புத்திமுதலானவை யொழிந்தவேளையிலே காணப்படாததுகொண்டு ஒருதேகத்தையும் பற்றியிருக்கிறவரல்ல சகல செககற்பனைக்கும் அதிஷ்டானமாயிருக்கிற படியினாற் சர்வபரிபூரணனென் றுத்தரம்.

(௨௯) சகலசெககற்பனையுங் கற்பிக்கிறதேதென்கிற சங்கைக்கு,

சொப்பனத்திலே யுட்பிரபஞ்சத்தையுஞ், சாக்கிரத்திலே வெளிப்பிரபஞ்சத்தையுங் கற்பித்தது புத்தியென் றுத்தரம்.

(௫௰), சாக்ஷி யெப்படிக் காண்கிறானென்கிற சங்கைக்கு,

இத்தனையும் அறிவாயிருந்தறிகிறவர் சாக்ஷியென் றுத்தரம்.

(௫௧) அவனை நாமெப்படி யறிகிறதென்கிற சங்கைக்கு,

அவருன்னாலறியப்படுகிறவரல்ல நீதானாகவே யிருக்கிறவஸ்துவென் றுத்தரம்.

(௫௨) இப்படிக்கொத்த அறிவுவருகிறதற்குபாயமேதென்கிற சங்கைக்கு,

குருமுகமாய் வேதாந்தவிசாரம் பண்ணுகிறதே யுபாயமென் றுத்தரம்.

(௫௩) தானாயிருக்கிற அறிவை யறியவொட்டாத பிரதிபந்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தேகாதிகளே நாம், பிரபஞ்சமேசத்தியமென்கிறவிருவகையும் பிரதிபந்தமென் றுத்தரம்,

(௫௪) இந்தப்பிரதிபந்தத்தைத்தள்ளுகிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தப்புத்தியைத் தள்ளுகிற யுக்தியையும் புத்திகற்பித்த பிரபஞ்சத்தையுங் காண்கிற அறிவாயிருக்கிறதே தள்ளுகிறதென் றுத்தரம்.

இந்த நாடகதீபிகையை யநுசந்தானம்பண்ணச் சாக்ஷியே தானாகவிளங்கும்.

ஐந்தாவது நாடகதீபம் முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ க ணே ச ா ய ந ம ஃ.

ஆறுவது - தத்துவவிவேகம்.

குருஸ்துதி.

வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள், லோகானுக்கிரகார்த்தமாகச் சகலவேதாந்த சித்தாந்தமாகிய தத்துவவிவேகத்தை வெளிபண்ணத்தக்கதாக ஆதியிலே சிஷ்டாசாரமான குருவுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணும்படி.

அநேகவிதலக்ஷண விஸ்தாரத்துடனே கூடியிருக்கின்ற மஹாமாயாமோஹத்தை எந்நேரமும் எடுத்து விழுங்குகிறதேவேலையாயிருக்கின்ற ஸ்ரீசங்கராசாரிய குருமூர்த்திகளினது பாதாரவிந்தப்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

அந்தக்குருமூர்த்திகளினது பாதாரவிந்தப் பொருட்டினால் நிர்மலாந்தக்கரணனுக்குப் பரமாத்மாவை வெளிதாய்க்கண்டறியும்வழி தத்துவ விவேகஞ் சொல்லும்படி சொல்லுகிறோம்.

(க) தத்துவமாவதேது அதத்துவமாவதேது விவேகமாவதேதென்கிற சங்கைக்கு,

தத்துவமாவது, பரமாத்மா. அதத்துவமாவது, மாயாதற்காரியம். இதனைப் பகுத்தறிகிறதே விவேகமென்றுத்தரம்.

(உ) பகுத்தறிகிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

அறிவாயிருக்கிற தின்னது அறியப்படுகிறதின்னதென்று காண்கிறதே பகுத்தறிகிறதென் றுத்தரம்.

(௩) அறிவெத்தனை விதமாயிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

அறிவாயிருக்கிறஆத்மா, ஒன்றேயென் றுத்தரம்.

(௪) அறியப்படுகிற தெத்தனை விதமாயிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

அறியப்படுகிறது, ஸ்திரமென்றும், அஸ்திரமென்றும், மூலாக்ஞான விருளென்றும், திரிவிதமாயிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௫) அறிவு ஒன்றென்கிறதையும், அறியப்படுகிறது மூன்றென்கிறதையும், தெரியச்சொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு,

சாக்கிரத்தினிடத்திலே ஸ்திரமாயிருக்கும்விஷயங்கள். சொப்பனத்திலே அஸ்திரமாயிருக்கும்விஷயங்கள். சுழுத்தியிலே அந்தகாரமாக மூன்றாகவிருக்கும். இவைகளைத் தினந்தோறும், மாதந்தோறும், வருஷந்தோறும், கற்பந்தோறும், அறிந்துகொண்டிருக்கிற அறிவு, அந்தவிஷயங்களைப்போல, வொருக்காலுந் தோன்றியழியாதபடியினால், ஆத்மா, ஒன்றேயொழிய இரண்டில்லையென் றுத்தரம்.

(௬) இவைகளில் ஆநந்தமாய் நாடவேண்டிய பொருளேது தள்ளவேண்டிய பொருளேதென்கிற சங்கைக்கு.

மூன்றவஸ்தையிலுங் காணப்பட்டபொருளெல்லாந் தனக்கன்னியமானபடியினாலே, தள்ளவேண்டியது. அறி

வாயிருக்கிறதன்னைக் கைவிடப்படாதபடியினாலே, ஆநந்தமாக நாடவேண்டியதென் றுத்தரம்.

(௭) இப்படி அறிவாகயிருக்கிறபொருள் எக்காலத்திலுந் தானாகவே யிருக்குமானால், அக்ஞானகாலத்தில் அறியப்படாம லிருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

சகாபாடிகளுடனேகூடி ஓதுகின்ற தன்பிள்ளைக் குரல்தெரியாததுபோல, அநாதிசித்த அக்ஞானத்துடனேகூடிக் குழம்பித்தோற்றுகையால், தோற்றாமலிருந்ததென் றுத்தரம்.

(௮) அநாதிசித்த அக்ஞானமாவதேதென்கிற சங்கைக்கு,

அக்கினியிற் சூடுபோலவும், சலத்திற் சயித்தியம் போலவும், பிரமத்தினிடத்திலே, சீவன், செகத்து, ஈஸ்வரனை, உண்டாக்குகிற மூலப்பிரகிருதியே அநாதிசித்த வக்ஞானமென் றுத்தரம்.

(௯) இந்த அக்ஞானம் எதிலுண்டாயிற்றென்கிற சங்கைக்கு,

ரச்சுவினிடத்திற் சர்ப்பந்தோன்றினாற்போல, பிரமத்தினிடத்தி லுண்டாயிற்றென் றுத்தரம்.

(௧௦) இதற்குலக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்துமல்ல, அசத்துமல்ல, சதசத்துமல்ல, ஒன்றுமல்ல, பலவுமல்ல, சாவயவமுமல்ல, நிரவயவமுமல்ல, சாவயவநிரவயவமுமல்ல, பிரமாணமாகியுமிருக்கும், அப்பிரமாணமாகியுமிருக்கும், நிரூபித்துப்பார்க்குமிடத்தில், லக்ஷணாநு

ன்யமாய்ப்போமென்று வேதஞ்சொல்லுகிறது இதுவே,லக்ஷணமென் றுத்தரம்.

(கக) இப்படியுண்டாகிய பிரகிருதி, ஏதுசெய்யுமென்கிற சங்கைக்கு,

தன்னுடைய முக்குணத்தினாலே, ஜீவன்,செகத்து, ஈஸ்வரனை, உண்டாக்கிற்றென் றுத்தரம்.

(கஉ) இது,எதனாற் போமென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமமே நாமென்கிற அத்துவிதக்ஞானத்தினாற்போமென் றுத்தரம்.

(கரு) முக்குணத்தினால்,ஜீவன்,செகத்து,ஈஸ்வரனை,உண்டாக்கின விதம், எப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

மூலப் பிரகிருதியினுடைய சாத்வீககுணமான சுத்தமாயையினிடத்திலே பிரதிபலித்தவன் ஈஸ்வரன். பஞ்சகிருத்தி யபராயிருக்கிற இந்த அந்தரியாமியை யுண்டாக்கின மாயைதானே அவருக்குக் காரணசரீரம். இராசதகுணமென்னும் அசுத்தமாயையான அவித்தையிலேபிரதிபலித்தசைதன்னியம், ஜீவன். இந்தப்பிராக்ஞனுக்குக்காரணசரீரமானஅவித்தை தாரதன்மியமாய் வெகுவிதமானபடியினாற் சிதாபாசர்களும்அநந்தம். தாமதகுணப் பிரகிருதியிலேயிருந்தும் இந்தச்ஜீவர்களுக்குப் போக்கியபோகவிதிகளையுண்டாக்க ஈஸ்வராக்கினையினால் ஆகாசம் வாயு அக்கினி அப்பு பிருதிவிஎன்னப்பட்ட முக்குணத்துடனேகூடிச் சூக்ஷமபூதமைந்தும் உண்டாயிற்று. இந்தப்பூதங்களினுடைய சாத்வீகாம்சத்திலே பூதத்திற்கோரொருமாத்தி

ணையெடுத்து ஒன்றாகக்கூட்டிவைத்தது அந்தக்கரணம். இது சஞ்சலவியாபாரத்தினால் மனமென்றும், நிச்சயவியாபாரத்தினாற் புத்தியென்றும், இரண்டுவிதமாகவிருக்கும். மற்றும், சாத்வீகாம்சத்தில், பூதத்திற்கோ ரொருமாத்திரையெடுத்துத் தனித்தனியேவைத்தது சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியம். பூதங்களினுடைய ராசதாம்சத்திலே பூதத்திற்கோரொருமாத்திரையெடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டிவைத்தது வியானாதிபஞ்சவாயுக்கள். மற்றும் இராசதாம்சத்திலே பூதத்திற்கோ ரொருமாத்திரையெடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது வாக்காதி கர்மேந்திரியம். ஆக இந்தப்பதினேழு தத்துவமும், லிங்கசரீரமென்றும், சூக்ஷமசரீரமென்றும், போகசாதனமென்றுஞ், சொல்லப்படும். இந்தச்சூக்ஷமசரீரத்துடனே கூடுவதாய அவித்தையாப் பிரதிபிம்பனுக்குப் பிராக்ஞனென்கிற பேர்மாறித்தைஜசனென்கிறபேருண்டாயிற்று. சகலசீவர்களுடைய சூக்ஷமசரீரமுஞ் சூக்ஷமபூதமுங் கூடினசமஷ்டி புத்தியினால், இரண்யகர்ப்பமென்றும், ஈஸ்வர சூக்ஷம சரீரமென்றும், சொல்லப்படும். இந்தச் சூக்ஷமசரீரத்துடனே கூடுவதாய மாயாப்பிரதி பிம்பருக்கு அந்தரியாமியென்கிற பெயர்மாறிச் சூத்திராத்மாவென்கிற பெயர்வந்தது. எங்குந் தாதான்மியமாயிருந்தபடியினா லிவனைச்சமஷ்டியென்பது. அவனவன் சரீரமாத்திரந் தாதாத்மியமாக விருந்தபடியினும் சீவர்களை வியஷ்டியென்பது. சீவர்களுக்குப்போகமும் போகத்துக்கிடமான ஸ்தூலசரீரமு முண்டாக்கக்கண்டதாய்த் தாமதகுணமாயி

ருக்கிற வாகாசாதிகளைப்பஞ்சீகரணம்பண்ணினார்: அதெங்ஙனென்னில்,பஞ்சபூதம் ஓரொன்றை யீரிரண்டாக்கிமுதற்பாதியைந்தையும், ஒவ்வொன்றை நன்னான்காக்கிப்பூதங்களினுடைய விரண்டாம்பாதியைத்திற்றன்னம்ஸத்துடனே கூட்டாமல்மற்றநாலுபூதங்களினுடனுங்கூட்டுகிறதுபஞ்சீகரணம். இப்படிப்பஞ்சீகரணம்பண்ணின ஸ்தூலபஞ்சபூதங்களிலே அண்டங்களும்புவனங்களும்நால்வகைத்தூலசரீரங்களும் போகமுதலான வஸ்துக்களும்உண்டாயிற்று. இந்தத்தூலபூத பௌதிகங்களெல்லாம் ஒருமைப்பாடாய் ஈஸ்வரஸ்தூல சரீரமென்றும் விராட்டென்றுஞ் சொல்லப்படும் இதனுடனே கூடின ஈஸ்வரனுக்குச் சூத்திராத்மாவென்கிறபேர்மாறி வைஸ்வாநர னென்கிற பேர்வந்தது தைசதர்களெல்லாந் தூலசரீரங்களுடனே கூடி விஸ்வர்களாய்த் தேவதைகளென்றும், மநுஷர்களென்றும், திரியக்கென்றும், பேரானார்கள். ஈஸ்வரவாக்கியமான கர்மம், பக்தி, ஞானம்,என்கிற காண்டத்திரயாநுஷ்டானம்பண்ணி அந்தர்முகமாகாமற் பகிர்முகமானார்கள். எல்லாரு மிப்படி ராகத்துவேஷபரராய்ப் பண்ணின கர்மத்தின்வசத்தினாற் ஜென்மபந்தங்களிலே ஆற்றிற் சுழிவழியே சுற்றுகின்ற புழுப்போலச் சுழன்றார்கள். தயாளுவாயிருக்கிறவன் அந்தப்புழுக்களைக் கரையேற்றினவுடனே மரத்தினிழலிலே யிருந்து சுகமடைந்தாற்போல, சற்கர்மபரிபாகத்தினாற் குருரூபமாகவந்த ஈஸ்வரனுடையஞானோபதேசத்தினா

ல்அபூர்வமாகவொருவன், பஞ்சகோசவிவேகத்தைப்பண்ணி மூக்தியுமடைவானென் றுத்தரம்.

(௧௪) பஞ்சகோசமாவதேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஸ்தூலசரீரமே அன்னமயகோசம். கர்மேந்திரியமும் பிராணவாயுவுங்கூடிப்பிராணமயகோசமென்றும், மனமுங் கர்மேந்திரியமுங்கூடி மனோமயகோசமென்றும், புத்தியும் ஞானேந்திரியமுங்கூடி விக்ஞானமயகோசமென்றும், இக்கோசத்திரயமே, சூக்ஷமசரீரமென்று சொல்லப்படும். இனிக்காரணசரீரமே, ஆநந்தமயகோசமென் றுத்தரம்.

(௧௫) இந்தப் பஞ்சகோசங்களுடனே ஆத்மாவுக்குத் தாதான்மிய மெப்படியென்கின்ற சங்கைக்கு,

நீலாதிவஸ்துக்களுடனேகூடி அவ்வண்ணமாய்த்தோற்றினபடிகம்போல, ஆத்மாவாகவிருக்கின்றதானும் பஞ்சகோசங்களுடனேகூடி அவைகளேதானாகத் தோற்றுகிறது தாதான்மியமென் றுத்தரம்.

(௧௬) இந்தப் பஞ்சகோசங்களைத் தானல்லவென்று தள்ளுகிறவிவேக மெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

அந்வயவெதிரேகமே அதனைத்தள்ளுகிற விவேகமென் றுத்தரம்.

(௧௭) அந்வயமாவதெது, வெதிரேகமாவதெது, விவேகத்தினாலே பஞ்சகோசத்தைத்தள்ளி யப்பாற்பட்டிருக்கிற பிரமமே நாமென்றறியும் வாறெங்ஙனமென்கிற சங்கைக்கு,

தானாகவழங்கின ஸ்தூலசரீரந்தோற்றாதசொப்பனாவஸ்தையிலே, தான்தோற்றுகிறதே அந்வயம். தான்தோற்றுகினுந் தூலசரீரந்தோற்றாததேவெதிரேகம். சூக்ஷமசரீரந்தோற்றாத சுழுத்தியவஸ்தையிலே, தான் தோற்றுகிறதே அந்வயம். தான்தோற்றுகினும் லிங்கசரீரந்தோற்றாததேவெதிரேகம். இந்தச்சூக்ஷமசரீரந்தள்ளப்பட்டதே மூன்றுகோசமுந்தள்ளப்பட்டது. சுழுத்திதோற்றாத சமாதியிலே, தான்தோற்றுகிறதே அந்வயம். தான்தோற்றுகினுஞ் சுழுத்திதோற்றாததேவெதிரேகம். முஞ்சிப்புல்லிலே பக்கத்துமட்டைகளைத்தள்ளித்தள்ளிநடுவிலாணியெடுக்கிறதுபோல அந்வயவெதிரேக யுத்தியினாலே தானாய்விளங்கின பஞ்சகோசத்தைத்தள்ளி அப்பாற்பட்டிருக்கிற பிரமமே நாமென்கிற அறுதிபுத்தியுள்ளவர்களே பேரறிவாளரென் றுத்தரம்.

(௧௭) சீவனுக்கும், பரமாத்மாவிற்கும், இப்படியேகத்துவஞ் சாதித்ததற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சாமவேத மஹாவாக்கியமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௧௮) அந்தமஹாவாக்கியத்திற் கர்த்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

முன்சுயம்பாகியாக விருந்தவனுக்குங் காலாந்தரத்திலே துரைத்தனம்வந்து தண்டிகையிலே வரக்கண்டவிடத்திலே அவனென்கிறசொல்லிலே சட்டுவமுதலானவுபாதி லக்ஷணமும், இவனென்கிறசொல்லிலே தண்டிகைமுதலானவுபாதி லக்ஷணமும்,விட்டு இரண்டுசொல்லினுஞ் சரீர

மாத்திரம் அர்த்தமாகக்கொண்டு இவனேஅவன் அவனே இவனென்று ஒருவனைப்புணாயறக் காட்டுகிறாப்போலச் செகத்திற்கு உபாதானகாரணமான பிரமம், மாயாசபளிதமான ஈஸ்வரன், தாமதபரிணாமமான அவருடைய சரீரம், இம்மூன்றையுங்காட்டும் தற்பதம்· மலினசத்துவமான அவித்தையாப் பிரதிபிம்பன், அவனுடையசரீரவுபாதி, இவைகட்கு அதிஷ்டானங் கூடஸ்தர், இம்மூன்றையுங் காட்டுந்துவம்பதம். இவர்களிருவரையும் ஒருவனென்றேமஹாவாக்கியம் இரண்டிடத்திலுமுள்ள வுபாதியும் உபாதியுடனே கூடின சைதன்னியங்களையும் விட்டு அகண்டமாயிருக்கிற சச்சிதானந்தம் ஒன்றைத்தானே புணாயறக்காட்டும் பாகத்தியாகலக்ஷணையான விட்டுவிடாதலக்ஷணையென் றுத்தரம்·

(௨௦) இப்படிக்கொத்தஞானம் வரத்தக்கதாகக் குரு சந்நிதானத்திலே செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிரவணாதிகளே செய்காரியமென்றுத்தரம்.

(௨௧) சிரவணாதி செய்காரியமெத்தனைவிதம், அவைகட்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிரவணாதி நாலுவிதம், அதெங்ஙனெனின் சகலவேதங்கட்கும் ஆறுலிங்கத்தினாலர்த்த விசாரம்பண்ணிப் பிரமதாற்பரியமாய்க் காண்கிறதே சிரவணம்· அந்தயுத்தியினால், அனவரதஞ்சிந்திக்கிறதே மனனம்· இப்படியிருவகையினுந் தெளிந்தபொருளிலே, மனம், ஏகாக்கிரமாகிறதே நிதித்தியாசனம். தியானம்பண்ணுகிறவனையும், தியானத்தை

யும், இழந்துதியானிக்கப்படுகிறவஸ்துமாத்திரமாக விருக்கிற சித்தமே, சமாதியென் றுத்தரம்.

(உஉ) இப்படிக்கொத்தசமாதிக்குப் பலனேதென்கிற சங்கைக்கு,

அநாதிகாலசஞ்சிதகர்மநாசமும், தன்னைநிர்மலம்பண்ணுகிற தர்மமும், வாசனாக்ஷயமும், அபரோக்ஷஞ்ஞானமும், தனக்குப் பிரயோசனமென் றுத்தரம்.

(உ௩) இந்தஅதீத சுகசமாதியிலே யிருக்கிறவன் அப்படியேயிராமல்பிரபஞ்சத்திலேவிழிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

பிராரத்தசேஷத்தினாலென் றுத்தரம்.

இப்படித்தத்துவவிவேகத்தைப் பலபடவிசாரம்பண்ணி மனதைச்சமாதியிலே லயம்பண்ணிச் சகலசம்சாரத்தையும்விட்டுப் பரப்பிரமமாகலாமென்று இந்தப்படித்தத்துவவிவேகஞ்சொல்லுகிறது.

ஆறுவது-தத்துவவிவேகம்-முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீகணேசாயநமஃ.

ஏழாவது - பஞ்சபூதவிவேகம்.

சத்துத்தானே யித்தனையுமாயிருக்கிறதென்கிற சாமவேதார்த்தத்தைப் பஞ்சபூதவிவேகத்தினாலே வெளிபண்ணும்படி.

(௧) சத்தென்றுசொல்லப்பட்டதேது இத்தனையுமென்று சொல்லப்பட்டதேதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தென்றுசொல்லப்பட்டது அத்துவிதப்பிரமம், இத்தனையுமென்றுசொல்லப்பட்டதுபஞ்சபூதமும், அதன்குணங்களைந்தும், அதையறிகிற இந்திரியங்களைந்தும், இதற்குக்காரியமாக விருக்கப்பட்ட இந்திரியங்களைந்தும், அந்தக்கரணமொன்றும், நானென்கிறவனொருவனும்,இத்தனையுங்கூடினதற்கு,இத்தனையென் றுத்தரம்.

(௨) இந்தப்பூதமைந்திற்குள் எந்தெந்தப் பூதங்களுக்கு எந்தெந்தக்குணங்களுண்டென்கிற சங்கைக்கு,

ஆகாசத்திற்குக்குணம், ஒன்று.வாயுவிற்குக்குணம்,இரண்டு. அக்கினிக்குக்குணம், மூன்று. அப்புவிற்குக்குணம், நான்கு. பிருதிவிக்குக்குணம் ஐந்தென் றுத்தரம்.

(௩) இந்தப்பூதங்களிலே இந்தக்குணங்களைப் பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

பிரதித்தொனியொன்றுமே, ஆகாசத்தின்குணம். சீறுசீறென்கிறசத்தமும், சீதோஷ்ணபரிசமும், வாயுவின் குணம். புகுபுகென்றொலிக்கிற சத்தமும், உஷ்ணபரிசமும், பிரகாசமென்கிற ரூபமும், அக்கினியின்குணம். குளுகுளுவென்கிறசத்தமும், சயித்திய பரிசமும், சுக்கிலரூபமும், மதுரரசமும், அப்புவின்குணம். கடினசத்தமும், கடினபரிசமும், பஞ்சவர்ண ரூபமும், அறுசுவைரசமும், நற்கந்த துர்க்கந்தமும், பிருதிவியின்குணமென் றுத்தரம்.

(௪) இதற்குப்பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களா லநுபவிக்கிறதே
பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(௫) இந்திரியங்களுக் கிப்படி வெளிநாட்டந்தானே
யோஉண்ணாட்டமு முண்டோவென்கிற சங்கைக்கு,

செவியை அங்குலியினால் மூடினால் உள்ளிளாச்ச
கேட்கையினாலும், குடிக்கையிற் புசிக்கையிற் சீதோ
ணபரிசம் அறிகையினாலுங், கண்ணைமூடினவிடத்து உ
ளிருட்டுரூபந்தோற்றுகையினாலும், வாந்திபண்ணுகிறபோ
து ரசங்களை அறிகையினாலும், ஏப்பம்விடும்போது நற்க
தந் துர்க்கந்தங்களையறிகையினாலும், உண்ணாட்டமு முண்
டென்றுத்தரம்.

(௬) இதற்குச்சகாய விந்திரியமேது அதற்குத்தொழி
லேதென்கிற சங்கைக்கு,

வாக்காதிசகாய விந்திரியமும் வசனாதிதொழிலுமெ
ன் றுத்தரம்.

(௭) அந்தரிந்திரியமானமனதும் அதன்றொழிலு மே
தென்கிற சங்கைக்கு,

பத்திந் திரியத்திற்கு மிராசாவாய் இந்திரியத்தின்வ
ழியே குணதோஷம்விசாரிக்கிறதாய், இருதயகமலத்தினடு
வேயிருக்கிறது மனது, வைராக்கியம் சமைமுதலான சா
த்வீகப் பிரவிருத்தியும் காமக்குரோதமுதலான ராசதப்
பிரவிருத்தியும் சோம்பல் நித்திரைமுதலான தாமதப்பிர
விருத்தியும் இதன்றொழிலென் றுத்தரம்.

(௮) இந்தமூன்றுவகைப்பிரவிருத்திக்கும்பலனேதென்கிறசங்கைக்கு,

சாத்விகத்தி லுண்டாம்புண்ணியம். ராசதத்திலுண்டாம் பாவம். தாமதத்தி லிருவகையுமற்று வீண்காலம் போமென் றுத்தரம்.

(௯) இப்படிப்பதினே ரிந்திரியத்தினாலும், யுத்தியினாலும், சாஸ்திரத்தினாலும், அறியப்படுகிற சகலசெகத்துஞ் சத்துத்தானேயென்பது கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

விஜாதீயம், ஸஜாதீயம், ஸ்வகதபேதம், இம்மூன்றுமற்றது சத்துத்தானேயென் றுத்தரம்.

(௧0) விஜாதீயம், ஸஜாதீயம், ஸ்வகதபேதமாவதேது இந்தச்செகத்து, இந்தமூன்றுமல்லவென்கிறதெப்படியென்கிறசங்கைக்கு,

மரத்திற்குக்கல்லுவிஜாதீயம், மறுமரம், ஸஜாதீயம், இலை, பூ, காய், ஸ்வகதபேதம், இந்தப்படிசத்திற்குச்செகத்து விஜாதீயமென்னவுங்கூடாது அசத்தில்லாதபடியினால். சத்திற்குச் செகத்து, ஸஜாதீயமென்னவுங்கூடாது மறுசத்தில்லாதபடியினால். ஸ்வகதபேதமென்னவுங்கூடாது நிரவயவமானபடியினால். ஆகையாலிவையெல்லாம், சத்துத்தானேயென்றுத்தரம்.

(௧௧) அதுகூடாது. எல்லாம், அசத்துத்தானேயென்கிறசங்கைக்கு,

சூரியன் அந்தகாரத்துடனேகூடியுமிரான் அவன், அ

ந்தகாரமுமல்லவென்கிறதுபோலசெகத்தேயசத்தாஞ
த்துடனேகூடியுமிராதுசத்தாகவுமாட்டாதென் றுத்த

(௧௨) சத்தைத்தவிரவொன்றுமில்லாவிட்டாற்சிரு
டிக்குமுன்னெல்லாஞ்சத்தாயிருக்குமென்று வேதவா
யஞ் சொல்வானேனென்கிற சங்கைக்கு,

காலவாசனையுடனே கூடியிருக்கிற சிஷ்யனைக்கு
துச்சொன்னதேயல்லாம லுண்மையல்ல ஆகையினு
ங்கையும், உத்தரமும், துவிதத்திலேயல்லாமலத்துவி
திலே யில்லையென்றுத்தரம்.

(௧௩) அறியாமையினுற்சங்கித்தேன்உண்மையே
ன்கிறசங்கைக்கு,

அசையாமல் கெம்பீரமாய்ப் பிரபையுமல்லாமல்
ந்தகாரமுமல்லாமல் அவாங்மனதீதகோசரமாயிருக்கி
ரமமேசத்தென்றுத்தரம்.

(௧௪) பிருதிவிமுதலானவை பரமாணுவாய்ப்போ
படியினுல்இல்லையென்கிறதுசம்மதித்தேன்பிரளயத்தி
ஆகாசமுமில்லாமற் போமென்கிறது கூடாதென்கிற
கைக்கு,

அத்தியந்தம் நிர்ச்செகத்தாயிருக்கிறவாகாசம்உ
த்தியிலேபட்டாற்போல நிராகாசமாயிருக்கிறசத்து நம்
டையபுத்தியிலேபடுமென் றுத்தரம்.

(௧௫) சத்தாயிருக்கிறசுத்தசைதன்னியத்தைஎப்

தநுபவித்திரொன்கிறசங்கைக்கு,

நிச்சிந்தமாயிருக்கிற வேளையிலே யநுபவித்தோமென்றுத்தரம்.

(௧௬) அப்போதுசத்தென்கிற யுக்தியுமில்லையென்கிறசங் கைக்கு,

அதுநமக்குச்சம்மதந்தான் நிர்ப்புத்தியாயிருக்கிறவவஸ்தைக்குச் சாக்ஷிமாத்திரமாகவிருந்தோமென்கிறவநுபவமேபோதும் ஆகையினால் மனோவிவகாரமற்றவேளையிலேசாக்ஷிமாத்திரமாகவிருக்கின்றாப்போல மாயாவிருத்திக்குமுன்னுஞ் சத்திருக்குமென்றறியென்றுத்தரம்.

(௧௭) இந்தமாயைக்கு,லக்ஷணமேதென்கிறசங்கைக்கு,

சத்துமல்லாமல்,அசத்துமல்லாமல்,உற்றுப்பார்த்தாவில்லாமற்போகிறதே, லக்ஷணமென்றுத்தரம்.

(௧௮) சத்தைவிட மாயாசக்தியில்லாவிட்டாலசத்தென்கிற லக்ஷணமாகட்டுமென்கிறசங்கைக்கு.

அசத்துமாயாகாரியமல்லாமற் சொரூபமல்ல ஆகையினால், கடசக்திமண்ணிலேயென்றாலும், ஏகதேசமாகவிருக்கின்றாப்போல மாயாசக்தியும் பிரமத்தினிடத்தி லேகதேசமாகவிருக்குமென்றுத்தரம்.

(௧௯) பிரமத்தினிடத்திலேயிருக்கின்ற மாயையேதுசெய்யுமென்கிறசங்கைக்கு,

சுவரைப்பற்றியிருக்கிறவர்ணம்சுவரைத்தானேபலவி

தசித்திரமாகப்பேரிட்டாற்போல பிரமத்தைப்பற்றியிருக்கிறமாயையும் நிருவிகாரத்தினிடத்திலே விகாரத்தைக்கற்பிக்குமென்றுத்தரம்.

(௨௦) மாயையினாற்கற்பிக்கப்பட்ட விகாரங்களேதென்கிறசங்கைக்கு,

முந்தினவிகாரம் ஆகாசம். அதற்குலக்ஷணம், அவகாசமென்றுத்தரம்.

(௨௧) சத்திற்குச்சுபாவமெத்தனை, ஆகாசத்திற்குச்சுபாவமெத்தனையென்கிறசங்கைக்கு,

உண்டென்கிறதுமாத்திரமே, சத்தின்சுபாவம். உண்டென்கிறதும், சத்தமு மாகாசத்தின்சுபாவம். சத்திலேசத்தமில்லை. சத்துஞ், சத்தமு மாகாசத்தின் சுபாவமென்றுத்தரம்.

(௨௨) சத்துத்தானே ஆகாசமானால், சத்தின்குணமாகாசமென்றுசொல்லவேண்டுமேயல்லாமல், ஆகாசத்தின்குணம், சத்தென்றுவாதிகள் சொல்வானேனென்கிறசங்கைக்கு,

பிரமத்தினிடத்திலே ஆகாசத்தைக்கற்பித்தமாயைகுணகுணிகளையுந்தாறுமாறுகத்திருப்பிவைத்தது அப்படிப் பிரமிக்கிறது மாயைக்குச்சுபாவமென்றுத்தரம்.

(௨௩) இதுதெளியும்வழியேதென்கிறசங்கைக்கு,

வேதாந்தவிசாரம்பண்ணினால், சத்தினிடத்திலே ஆகாசங்கற்பிதமானபடியினால் சத்தைப்பிரதானமாகவும், ஆகா

சத்தையப்பிரதானமாகவு மறியப்படுமென்றுத்தரம்.

(உச) சத்தைத்தவிரப்புறம்பாயிருக்கிறவாகாசத்தையசத்தென்றறிகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஆகாசமுண்டென்னுமிடத்தில்,உண்டென்கிறசொல்லினாலும்,விவேகித்துப்பார்த்தாற்காட்டப்பட்டபொருளைத்தவிர வாகாசமில்லாதபடியினாலும், ஆகாசமசத்துத்தானேயென்றறியென்றுத்தரம்.

(உரு) ஆகாசந்தோற்றுகிறபடியினாலில்லையென்பதெப்படியென்கிறசங்கைக்கு,

யாதொன்றுசத்தைத்தவிர வசத்தாகவிருந்து தோற்றுகிறதோ அதெல்லாஞ் சொப்பனபதார்த்தம்போல மித்தையென்றறியென்றுத்தரம்.

(உசு) இப்படிஆகாசத்திலேசத்தையுஞ்,சத்தத்தையும்,பிரித்துக்காண்கிறபோது ஆகாசமித்தை யாவானேனென்கிறசங்கைக்கு,

கற்பிதமாயாகாரியமானபடியினாற் காரணம்போலமித்தையாகவருப்பற்றதென்றுத்தரம்.

(உஎ) பொய்யாயிருக்கிறவாகாசமும், மெய்யாயிருக்கிறசத்தும், ஏகமாகப்பொருந்திச் சகலர்க்குந்தோற்றுகையாற்பிரித்துக் காண்கிறவழியெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஜாதிவியக்திபோலவும், குணத்திரவியம்போலவும்,உடலுமுயிரும்போலவும்சத்து, மாகாசமும், வேறென்றறியென்றுத்தரம்.

(௨௮) இப்படியறிந்தாலும், சத்துமாகாசமும், வே
றென்றறியப்படவில்லை அதெதனாலென்கிறசங்கைக்கு,

பூர்வம்புத்தியேகாக்கிரமாகாதபடியினாலும்,சந்தேகத்
தினாலு, மேறவில்லை, சாவதானமாய்ப் பிரமாணமூலமாய்
விசாரித்தாலேறுமென்றுத்தரம்.

(௨௯) விசாரித்தவனுக்குப் புத்தியிலெப்படியிருக்கு
மென்கிறசங்கைக்கு,

சத்தாயிருக்கிறவஸ்து,அகண்டமென்றும்,ஆகாசம்ப
ரிச்சின்னமானபடியினால் மித்தையென்றும், புத்தியிலேதி
டப்பட்டிருக்குமென்றுத்தரம்.

(௩0) இப்படியறிந்தவன் லோகத்தாருடனேயெப்ப
டிப்பேசுவானென்கிறசங்கைக்கு,

சத்தைத்தானே ஆகாசமென்று பேசுகிறவனையும்ஆ
காசஞ் சின்மாத்திரமென்று பேசாதவனையுங் கண்டவுட
னேயாச்சரியப்படுவானென்றுத்தரம்.

(௩௧) இப்படி,ஆகாசம்மித்தையென்றும்,சின்மாத்தி
ரமேசத்தியமென்றும், பிரித்தறிந்தபின்செய்காரியமேதெ
ன்கிறசங்கைக்கு,

இந்தஞானத்தின்படியே வாயுமுதலான பூதங்களிலு
ம், சத்துப்பரிபூரணமானபடியினாலெங்குங்காண்பிக்குமெ
ன்றும்,ஆகாசம்பரிச்சின்னமானபடியினாலெங்குங்காண

க்கவில்லையென்றும், பூதங்களெல்லாமித்தையென்றுங், தி
டப்படுத்தவேண்டுமென்றுத்தரம்.

(௩௨) பூதங்கள் பரிச்சின்னமாயெப்படிக்காண்பிக்க
ப்படுகிறது. பூதங்கட்குச்சுபாவகுணமென்ன அன்னியகு
ணமேதென்கிறசங்கைக்கு,

சத்தினிடத்திலே. யேகதேசகற்பிதம்மாயை.மாயையி
னிடத்திலே,யேகதேசகற்பிதம்,ஆகாசம்.ஆகாசத்தினிடத்
திலேகதேசகற்பிதம்,வாயு.வாயுவுண்டென்கிறது,சத்தினு
டையவம்ஸம். சத்தைவிட்டுப்பார்த்தால், வாயு காணமற்
போகிறது, மாயையினம்ஸம். சத்தமாகாசாம்ஸம். ஆ
இம்மூன்றும் வாயுவிற்குக்காரணகுணம். சுபாவகுணம், ப
ரிசம். இத்தனைகளினுஞ்சத்தைப்பகுத்தாற் காணமற்போ
கிறபடியினால் வாயுமித்தையென்றுத்தரம்.

(௩௩) இப்படிவாயுமித்தையென்றறிந்தபின்செய்கா
ரியமேதென்கிறசங்கைக்கு.

வாயுவிற்பத்திலொன்றாய்க் கற்பிக்கப்பட்ட வக்கினி
யுமித்தையென்றேகாணவேண்டும்.அக்கினியுண்டென்கிற
துசத்தினுடையவம்ஸம். சத்தைவிட்டுப்பார்த்தா லில்லா
மற்போகிறது மாயையினம்ஸம்.சத்தமாகாசத்தினம்ஸம்
பரிசம், வாயுவினம்ஸம். ஆகக்காரணகுணம், ௪. சுபா
வகுணம், ரூபம். இத்தனையுஞ்சத்தைத்தவிர வேறல்லவெ
ன்று காண்கிறவாசனை பண்ணவேண்டுமென்றுத்தரம்.

(௩௪) இப்படியக்கினியுமித்தையென்றறிந்தபின் செய்காரியமேதென்கிறசங்கைக்கு,

அக்கினிக்குப்பத்திலொன்றுகற்பிதம், அப்பு. அப்புவிற்குரசத்துடனேகூட ஆறுகுணம். அப்புவிற்பத்திலொன்றுகற்பிதம் பிருதிவி பிருதிவிக்குக் கந்தத்துடனேகூட ஏழுகுணமென்றும் பிருதிவியிற்பத்திலொன்றுகற்பிதம் பிரமாண்டம்,பிரமாண்டத்திற்கற்பிதம்புவனங்கள்புவனத்திற்கற்பிதம்சரீரங்களென்றறிந்து இத்தனைகளினுஞ்சத்தைவிட்டுப்பார்த்தால் இவைகட்கு சொரூபமில்லாதபடியினாலுஞ் சின்மாத்திரமென்று காண்கிறதே செய்காரியமென்றுத்தரம்.

(௩௫) இப்படித்துவிதமெல்லாம்மாயாகற்பிதமென்றனுதரவுபண்ணினாற்றோஷமில்லையோவென்கிறசங்கைக்கு

செகத்பேதத்தைநித்தியமென்றுநிச்சயபுத்திபண்ணி அத்துவிதத்தை யனுதரவுபண்ணினசாங்கியன்கணாதன் பௌத்தன் முதலானபேருக்குப் பிரத்தியபாயமில்லையென்றால் மாயாகற்பிதமாயிருக்கிற, துவிதத்தை யனுதரவுபண்ணிப்போட்டிருக்கிற நமக்குப்பிரத்தியபாயம், லேசமுமில்லையென்றுத்தரம்.

(௩௬) இப்படித்துவிதத்தை யனுதரவுபண்ணினாற்பிரயோசனமேதென்கிறசங்கைக்கு,

துவிதத்திலே யனுதரவுபண்ணினா லத்துவிதத்திலே

புத்திதிடப்பட்டுச் சீவன்முத்தனுகலாமென் றுத்தரம்.

(௩௭) இப்படிச்சத்தையும், அசத்தையும்,பகுத்தறிந் தால்சீவன்முத்தியெப்போதுவருமென்கிற சங்கைக்கு,

திடப்படவறிந்தவன்றே முத்தியென்றுத்தரம்.

(௩௮) பிராணன்விடும்போ தந்தநிலைமை வரவேண் டாமோவென்கிறசங்கைக்கு,

அன்றுடகங்கற்றபோதம் சொப்பனசுழுத்தி யவஸ் தையிலே மறந்திருந்தாலும் சாக்கிரோதயத்திலே தன்னி லேமுன்னிற்கிறுப்போலப் பிராணன்போகிற மூர்ச்சையி லேமறந்திருந்தாலும் ஞானம்போகாதென்றுத்தரம்.

(௩௯) கற்றபோதம்பின்னையெதனுற்போமென்கிறச ங்கைக்கு,

வேதாந்தத்திற்கு மேற்பட்ட பிரமாண மொன்றுண் டானுலதனுற்போகிறதேயல்லாமற்சுழுத்திமூர்ச்சையிலே போகிறதல்ல ஆகையினு லத்துவிதஞானத்திற் கொன்றி னுலும் வாதையில்லையென்றுத்தரம்.

ஆகையினுல்,இந்தப்பஞ்சபூதவிவேகத்தைவிசாரம்ப ண்ணிசகலபிரபஞ்சத்தையுஞ் சின்மாத்திரமாய்க்கண்டத் துவிதநிலைபெற்றவனே சீவன் முத்தன்.இந்தப்பிரமாகார நிலைபெற்றவனை யொருமோகங்களுங் கிட்டாதென்றுபக வானுங் கீதையிலேசொல்லியிருக்கிறுர்.

ஏழாவது பஞ்சபூதவிவேகம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கணேசாயநம:

எட்டாவது - பஞ்சகோசவிவேகம்.

வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள், ஏழைகளிடத்திற்கிருபையினாலே பஞ்சகோசவிவேகத்தினாலெளிதாய்ப்பிரமத்தையறிவிக்கும்படி.

(க)தைத்திரியமென்கிறஉபநிஷத்திலேகுகையிற்குள்ளிருக்கிறபிரமத்தையறிந்தால் முத்தியுண்டென்றுசொன்னதற்கர்த்தமேதென்கிறசங்கைக்கு,

தேகத்திற்குட்பட்டது பிராணன், பிராணனுக்குட்பட்டதுமனம். மனதிற்குட்பட்டதுவிக்ஞானம். விக்ஞானத்திற்குட்பட்டதுஆநந்தம். இந்தவைந்துங் குகையென்றும் இதற்கன்னியமாயிருக்கிறவர் ஆத்மாவென்றுத்தரம்.

(உ)இந்தவைந்தையுந்தானேயாத்மாவென்றுசகலவாதிகளும்லௌகிகருஞ்சொல்லுகையால், அதனைத்தள்ளுவதெப்படியென்கிறசங்கைக்கு,

பிதாபுசித்த அன்னவீரியத்தினா லுண்டாகையாலும், அன்னத்தினால்வர்த்திக்கையாலும் அன்னமயமாகிற சரீரத்தைத் தானென்னக்கூடாது. தேகத்திற்குள்ளிருக்கின்றவிந்திரியங்களை யேவுகின்றவனாய்ப் பலதாரதன்மியத்தினாற்பிரிசயமாகவிருக்கின்றபிராணமயனையுந் தானென்னக்கூடாது. தேகத்தைநானென்கிறபுத்தியும்வீடுமாடுகளிலேஎனதென்கிறவபிமானத்தையும்பண்ணிக்கொண்டு காமக்கு

ரோதமுதலான வவஸ்தைகளிலுழலக்கண்ட மனோமயனை யுந்தானென்னக்கூடாது.காய்ச்சினவிரும்பினுண்டைபோலச் சாக்கிரத்தில்நகசிகைபரியந்தங் கலந்துநின்றுசுழுத்தியி லீணந்துபோகின்ற விக்ஞானமயனையுந் தானென்னக் கூடாது. புண்ணியபோகத்திலுஞ்சுழுத்தியிலும் அந்தர்முகமாயானந்தப்பிரதிபிம்பத்துடனேகூடிச்சணப்போதிலே நஷ்டமாய்ப்போகின்ற வானந்தமயனையுந்தானென்னக்கூடாதென்றுத்தரம்.

இப்படியிந்த வைந்துமே யாத்மாவல்லவென்றுபோனால் இதற்கன்னியமாக ஆத்மாவைவேறே காணோமென்கிறசங்கைக்கு,

பஞ்சகோசங்களை யதற்குச்சொன்ன லக்ஷணத்துடனேதோற்றுவித்து அப்பாலினி, யொன்றுங்காணோமென்றிருக்கிறபிம்பசைதன்னியமே ஆத்மாவென்றுத்தரம்.

(௪) இந்தப்பஞ்சகோசங்களை யாத்மாகண்டாலாத்மாவைக்காண்கிறவராரென்கிறசங்கைக்கு,

சுதசித்தசை தன்னியமாயிருக்கிறவாத்மா, சடங்களையெல்லாமறிவர். தாம், சடமாகாதபடியினால்,ஒன்றினாலுமறியப்படாரென்றுத்தாம்.

(௫) அறிவாயிருந்தும், ஒன்றினாலுமறியப்படாதபோதே ஆத்மாவறிவென்பதெப்படியென்கிறசங்கைக்கு,

வெல்லத்திற்குத்தன்னுடையரசந் தன்னாலநுபவிக்க

ப்படாதிருந்தாலும் அன்னியமாயிருக்கிற விந்திரியங்களினாலநுபவிக்கப்பட்டதுகொண்டு மதுராஞ்சுபாவமென்றதுபோலச்சகலத்தையுமறிகின்ற வாத்மாவிற்குத்தா னறிவென்பதற்குச் சந்தேகந்தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(௬) அறியப்பட்டதுபிரமமோஅறியப்படாததுபிரமமோவென்கிறசங்கைக்கு,

இந்தவிருவகையுமல்ல. இதற்கப்பாற்பட்டதுபிரமமென்றுத்தரம்.

(௭) இப்படியிருந்தாலவனையறிவதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

எனக்குநாக்குண்டோ இல்லையோவென்கிற சொற்போலஅறிவாயிருந்தும், அறிவெப்படியிருக்குமென்றுகேட்டவுனக்கு லச்சையில்லையோவென்றுத்தரம்.

(௮) அக்ஞானியாயிருக்கிறவனுக்குப் பிரமநிச்சயம் வரவழிபாடேதென்கிறசங்கைக்கு,

அறிவினாற் காண்பித்தவெல்லாஞ் சடமாய்ப்போனாலும் நித்தியபோதமாயிருக்கின்ற வறிவே,பிரமமென்றுகாணவேண்டுமென்றுத்தரம்.

(௯)இந்த, அறிவாயிருக்கிறவாத்மாவேபிரமமானால் சச்சிதானந்தமென்கிறலக்ஷணத்திலேசித்தில்லாத லக்ஷணத்தை யேன்சொல்லவில்லையென்கிறசங்கைக்கு,

இப்படி யறிவாயிருக்கிறதானெப்போது முண்டென்

றிருக்கையினாலும், ஒருகாலத்திலுமில்லையென்று போகா
தபடியினாலும், ஆத்மா, சத்தென்பதுகூடும். மாயாகற்பித
மாயிருக்கின்ற காலதேசவஸ்துக்களையாத்மா, கடந்தபொ
ருளானபடியினா லிந்தமூன்றினாலும் வாதையற்றது ஆநந்
தமென்பதுகூடுமென்றுத்தரம்,

(௧0)இப்படிக்கொத்தவாத்மாவெப்படிக்கொத்தவனெ
ன்கிறசங்கைக்கு,

இந்திரியங்கட்கு விஷயமாகாதபடியினாலே இப்படிக்
கொத்தவனென்று சொல்லக்கூடாது. தானாகவிருக்கிறபடி
யினாலே அப்படிக்கொத்தவனென்றுபரோக்ஷமாகவுஞ்சொ
ல்லக்கூடாது. இப்படியிருவகையினாலுஞ் சொல்லப்படா
தவனோ ஆத்மாவென்றுத்தரம்.

(௧௧)இப்படியேநிர்ணயமானால்இவன்சீவனென்றும்,
இவன்ஈஸ்வரனென்றும், மஹாவாக்கியத்தினா லிருவகை
க்குமைக்கியம்வந்தால் மோக்ஷமென்றுசொன்னவேதவா
க்கியமெப்படிக்கூடுமென்கிறசங்கைக்கு,

ஒருபுருஷனுக்குப் புத்திரபவுத்திராதிகளைக்குறித்து
த்தகப்பன்பாட்டனென்றுவந்த இரண்டுநாமமும், அந்தவு
பாதிக ளில்லாவிட்டா லில்லாமற்போகின்றாப்போல மா
யையவித்தையென்னப்பட்ட இரண்டுபாதியினாலும், ஈஸ்
வரனென்றுஞ், சீவனென்றுஞ், சொல்லப்பட்டது ஒருபி
ரமத்தைத்தானே உபாதிமித்தையென்றறிந்தவுடனே சீவ
னுமல்ல, ஈஸ்வரனுமல்ல, நாம்பிரமந்தானேயென்கிறவை

க்கியம்வருமென்றுத்தரம்.

(௧௨) இப்படிக்கொத்தஞானத்திற்குப் பலனேதென்கிறசங்கைக்கு,

இப்படியாத்மாவேபிரமமென்று பஞ்சகோசவிவேகத்தினாற்பகுத்தறிகிறவன் தானாகவிருக்கின்றபிரமத்திற்குச் சம்சாரமில்லையென்கிற வேதவாக்கியப்படிக்கு முத்தனாய்ப்பிரமமாகவேயிருப்பன். இவனைக்காலத்திரயத்திலும் சம்சாரந்தொடராது. இதுவேபலனென்றுத்தரம்.

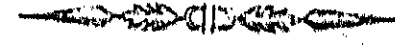
பஞ்சகோசவிவேகம் முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ கணேசாயநமஃ

ஒன்பதாவது - த்வைதவிவேகம்.

வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள் லோகானுக்கிரக நிமித்தமாய்த்துவிதவிவேகஞ் சொல்லும்படி.

(௧) துவிதமெத்தனைவிதமாயிருக்குமென்னில்.

ஈஸ்வரனாற்சிருஷ்டிக்கப்பட்ட துவிதமென்றும், ஜீவனாற்சிருஷ்டிக்கப்பட்டதுவிதமென்றும், இரண்டுவிதமாகவிருக்கும். இதனிற் பஞ்சீகரணம் பண்ணின ஸ்தூல பூத பௌதிகபரியந்தமுண்டானதத்துவமெல்லாம்ஈஸ்வரசிருஷ்டியென்றுசொல்லப்படும். அதற்குமேற்பட்ட சாக்கிர

முதல்,சீவன்முத்திபரியந்தமுள்ள அவஸ்தைகளுடைய கற்பனையும், அந்தந்த அவஸ்தையிலேயுள்ளஜாதி வர்ணாச்சிரமலௌகிகமுறைமைமுதலான சகலகற்பனைகளுஞ் சீவசிருஷ்டியென்றுசொல்லப்படும்.

இவைகளும்ஈஸ்வரகற்பனையானாலும் பிதாவினாலுண்டாக்கப்பட்டபெண், அன்னியனாய்வந்தபோகபற்தாவுக்குப்போககற்பனைக் கிடமானாற்போலல்லது பொல்லாதென்றுபோககற்பனைக்கேயிடமாயிற்று. ஆகையாலிவையெல்லாஞ்சீவசிருஷ்டியென்று சொல்லப்படும்.

(௨) ஈஸ்வரகாரியமுஞ் சீவனுடையபோகமும், ஈஸ்வரசிருஷ்டியென்றும், சீவசிருஷ்டியென்றும்,சொல்வதெப்படியென்னில்.

ஈஸ்வரனாற்சிருஷ்டிக்கப்பட்டமண்,பொன்,பெண்,முதலானவைகளில் இவையெனக்ககப்பட்டதென்று ஒருவன்சந்தோஷித்தான். இது நமக்ககப்படாமற் போயிற்றென்று ஒருவன்கிலேசிக்கிறான். விரத்திவந்தவன்உபேக்ஷையாயிருக்கிறான்இப்படிப்பிரியம், அப்பிரியம்,உபேக்ஷையென்று மண்முதலானவைகளிலேகாண்பிக்கிற மூன்றகங்காரங்களும், மனோகற்பிதமான சீவசிருஷ்டியேயல்லாமலீஸ்வரசிருஷ்டியல்ல. இந்தமூன்றகங்காரங்களுமற்றுத்தன்சுபாவத்திலிருந்ததேஈஸ்வரசிருஷ்டி. மாதாஉடன்பிறந்தாள்பாரியென்று வெகுவிதாகாரமாகத்தோற்றுகிறஒருபிண்டந்தானே ஈஸ்வரசிருஷ்டி அதைக்குறித்துண்டான அதே

க்காரங்களும் அந்தவாகாரத்திற்கேற்கஅவனவன் ம
லே சங்கற்பித்தசம்சாரமுஞ் சீவசிருஷ்டியென் றறிக

(௬) பிராந்தியினாலுஞ்சொப்பனத்தினாலும்மே
ச்சியமாகவுங்கற்பிக்கப்பட்ட அந்தக் கரணகற்பனை
லாஞ்சீவசிருஷ்டியாகட்டும் சாக்கிரத்தில்பிரமாணத்தி
பிரமாண்யமாக வறியப்பட்டபிரமேயங்களெல்லாஞ்
சிருஷ்டியென்பது கூடாதென்கிறசங்கைக்கு,

லோகத்திலே சகலபதார்த்தங்களையுந் தோற்று
கின்றவெய்யில் அந்தப்பதார்த்தத்தின் பேரிலே விழு
அவைகளை யாவரித்து அந்தப்பதார்த்தத்தை யடை
அவைகளைத் தோற்றுவிக்கிறுப்போலச் சாக்கிரத்தி
மாதாவினிடத்திலு முண்டானபிரமாணம் பிரமே
தையடைந்து அவைகளினாகாரமாய் அவைகளினக்ஞ
த்தைத்தள்ளி அவைகளைத் தோற்றுவிக்கையினா விட
ச்சங்கற்பிக்கப்பட்ட சித்தவிருத்திப் பிரபஞ்சமெல்
சீவசிருஷ்டியே யல்லாமல் ஈஸ்வரசிருஷ்டியென்று
ல்லக்கூடாது. இப்படிச் சித்தாந்தமா யுள்ளளவில் ப
கின்ற பார்க்கின்ற விஷயமெல்லாம் ஈஸ்வரசிருஷ்டிய
வசிருஷ்டியுமாகக்கூடி இரண்டிரண்டாகவிருக்கும்.
ல்ஈஸ்வரசிருஷ்டியான விஷயம், சிதாபாசனாலறியப்ப
சீவசிருஷ்டியானவிஷயம், சாக்ஷிக்ஞானத்தினாற் பிர
க்கப்படும். இப்படி ஈஸ்வரசிருஷ்டியும், சீவசிருஷ்டி
பிரிபட்டுத் தோற்றினவுடனே சீவசிருஷ்டியைத்துவ

தடக்கவேண்டும். அதுவேமஞேநாசமென்றும், வாசனுக்ஷயமென்றும், ஜீவன் முக்திவருகிறதற்குச் சாதனமாகவும், சொல்லப்படுமென் றுத்தரம்.

(௪) ஈஸ்வரசிருஷ்டி ஜீவன் முக்திவந்தாலுந் துடைபடாமலிருக்கிறுப்போலச் ஜீவசிருஷ்டியுமிருந்ததனற் சாக்ஷியாயிருக்கிற நமக்கு ஆனியேதென்கிற சங்கைக்கு,

சுகதுக்காதி சம்சாரமெல்லாஞ் ஜீவசிருஷ்டிமூலமேயல்லாமல் ஈஸ்வரசிருஷ்டியினுற்சம்சாரம் அற்பமும்வருவதில்லையே இந்தவர்த்தத்திலே சம்சயமுண்டானுல் அந்வய வெதிரேகயுக்தியினுல் விளக்குவிக்கிறேம். அதெங்ஙனென்னில் ஈஸ்வரசிருஷ்டியுண்டோ சம்சாரமுண்டென்கிறது அந்வயயுக்தி. ஈஸ்வரசிருஷ்டி யில்லையோ சம்சாரமில்லையென்கிறது வெதிரேக யுக்தி. இரண்டும் ஒத்துவரவேண்டும். ஒத்துவராமல் எங்கே தடைபட்டதென்றுல், சமாதி, சுழுத்தி, முதலானவேளையிலே ஈஸ்வரசிருஷ்டியுண்டாயிருக்கையிலும், ஒருவருக்குஞ் சுகதுக்காதிசம்சாரமில்லை. ஆகையால் அந்வயயுக்தி தட்டுப்பட்டது. பிரளயத்தில் ஈஸ்வரசிருஷ்டி யடங்கலும் வெதிரேகித்துப்போயிருக்கையிலும் ஒருத்தருக்குஞ் ஜீவன்முத்திவாராதபடியினுல் வெதிரேகயுக்தி தட்டுப்பட்டது. ஆகையால் ஈஸ்வரசிருஷ்டி சம்சாரத்திற்கு மூலமென்னக்கூடாது. ஜீவசிருஷ்டியே சம்சாரத்திற்கு மூலமென்கிறது அந்வயம். ஜீவசிருஷ்டி யொழிந்தவிடத்திலே சம்சார மில்லையென்கிறது வெதிரேகம். இந்த விரண்டும் ஒத்துவந்ததேபிரமாண

ம். அதெங்ஙனென்னில், ஈஸ்வரசிருஸ்டியான வெளிப்
பஞ்சமொழிந்திருக்கையிலும்சொப்பனத்தில் சீவசிருஷ்
அந்வயித்ததுகொண்டுசுகதுக்காதிசம்சாரமும் அவிட
லே அந்வயிக்கக்கண்டோம். சமாதிசுழுத்தி முதலான
ளெயில்ஈஸ்வரசிருஷ்டியான பிரபஞ்சமிருக்கையிலுஞ் ச
சிருஷ்டியானவந்தக்கரணகற்பனை வெதிரேகித்ததுகொ
டுசுகதுக்காதி சம்சாரமும் வெதிரேகித்துக் காணப்ப
டது. ஆகையால் சீவசிருஷ்டியே சகலசம்சாரத்திற்கு
லமென்றுத்தரம்.

(ரு) இரண்டு சிருஷ்டியுங்கூடி விளங்குகிற சாக்கி
வஸ்தையில் சீவ சிருஷ்டியொழிந்தவனே சீவன்முத்த
இன்னமொருயுத்தி யேதென்னில்,

தன்கண்ணிற் காணுமற் றூரதேசத்திலே நெடு
காலந்தன் பிள்ளைபோயிருக்கையிலும், நம்முடையபிள்
யிருக்கிறுனென்கிறசீவசிருஷ்டி இருந்துசுகத்தைக்கொடு
த்தது. அந்தக்காலத்தில் ஒருத்தன்வந்து உன்பிள்ளை செ
தானென்று சொல்லக்கேட்டு நம்முடைய பிள்ளையை
ழந்தோமென்று சீவசிருஷ்டி மாறினவுடனே துக்கத்தை
க்கொடுத்தது. அவன் செத்துப்போயிருக்கையிலும் அ
தவார்த்தையைக்கேளாம லிருந்தகாலமெல்லாஞ் சீவசிரு
ஷ்டியிருந்து சுகத்தைக்கொடுத்தது. ஆகையினுற் சகல
ராணிகளுக்கும் பந்தப்படுத்துகிறது. அந்தக்கரணப்பி
பஞ்சமே யல்லாமல் ஈஸ்வரப்பிரபஞ்சமல்ல. ஆகையா

அந்தக்கரணப்பிரபஞ்சமாகிய ஜீவசிருஷ்டியைத் துடைத்தடக்கவேண்டுமென்றுத்தரம்.

(௬) ஆனால்; அந்தக் கரணப்பிரபஞ்சத்திற்குமுன்னிலையான மூலம், ஈஸ்வரசிருஷ்டி யானபடியினால் ஈஸ்வரசிருஷ்டியொழிந்தபின்பே அத்துவிதம் வரவேண்டுமென்கிற பரவாதி சங்கைக்கு,

ஜீவர்களுடைய புத்தியோகத்தினால் ஈஸ்வரப்பிரபஞ்சம் அழிப்பதுமல்ல, சிருஷ்டிப்பதுமல்ல, ஈஸ்வரசங்கற்பத்தின்படியே ஆகிறது. அவருடைய சங்கற்பத்தின்படியே பிரளயத்திலே ஈஸ்வரசிருஷ்டியெல்லாமொழிந்தவிடத்திலேயும் அத்துவிதமே ஒருவருக்குங் கூடாதபடியினாலே சாஸ்திரமுதலான மோக்ஷசாதனங்களைக்கொண்டுவிரோதியாயிருக்கிற ஈஸ்வரசிருஷ்டி நடக்கிற காலத்திலேதானே ஜீவசிருஷ்டியைமாற்றி அத்துவிதம்பெறலாம். ஆனபடியினாலே அதுநமக்குச்சாதனமுமாம்; அதுநம்மாலே துடைபடுகிறதுமல்ல. இப்படி ஈஸ்வரத் துவிதத்திற்குஞ் ஜீவத்துவிதத்திற்கும் பிரித்தல் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் ஈஸ்வரசிருஷ்டி நம்மாற் றுடைபடாதென் றுத்தரம்.

(௭) ஜீவத்துவிதம் பந்தப்படுத்துமென்றபடியினாற்ஜீவத்துவித மின்னபடியென்றும், அதனையழிப்ப தின்னபடியென்றும், பிரமாணமாகச்சொல்ல வேண்டுமென்கிறசங்கைக்கு,

சாஸ்திரீகமென்றும் அசாஸ்திரீகமென்றும் சீவத்து
விதம் இரண்டுவிதமாகவிருக்கும். அதிலே சாஸ்திரீகமா
வது, வேதாந்தசாஸ்திரஞ் சொன்னபடிகேட்டு மனதிலே
நிர்ணயித்ததத்துவசித்தாந்தயுத்திக்கிரமமுதலான அந்தக்
கரணப்பிரபஞ்சம். அசாஸ்திரீகமாவது, சாஸ்திரத்தைக்க
டந்து பிரபஞ்சத்தைப் பிரமாணமாகவெண்ணி அந்தக்கட்
டின்படியே நிர்ணயிக்கின்ற அந்தக்கரணப்பிரபஞ்சம். இது
தீவிரமென்றும் மந்தமென்றும் இருவகையாக விருக்கும்.
இதனிற்காரியபரியந்த நடக்கிற காமக்குரோதாதிப் பிரப
ஞ்சந் தீவிரமென்று சொல்லப்படும். பிரவிருத்தியற்றுப்
பிரபஞ்சத்தைகுறித்துச் சங்கற்பிக்கிற மனோராச்சியப்பி
ரபஞ்சமெல்லாம் மந்தமென்று சொல்லப்படும. இந்தவி
ருவகையும் ஞானம்வேண்டுமென்கிறவன் சிரவணத்திற்கு
வருமுன்பேசாதனமப்பியாசிக்கிற காலத்திலேதானே அ
சாஸ்திரீகமான இருவகைப்பிரபஞ்சத்தையுந் தவிரவே
ண்டும். இல்லையோகேள்வியில் ஒருமியாது சித்தம். ஆனா
ற் கேள்விமுடியுமட்டுந் தவிர்ந்து திடமானபிற்பாடுதான்
அசாஸ்திரீகப் பிரபஞ்சம்வரலாமோ வென்னில், வரலா
காது. வந்தால் சீவன்முத்திகூடாது. ஆதியிலேதவிர்ந்தது
ஞானம் வேண்டுமென்றும், அறிந்தபின் றவிருகிறது சீவ
ன்முத்திக்காகவும், ஆகையால், ஞானம்வந்தபின் னந்தக்
கரணப்பிரபஞ்சத்தைத் தவிராதிருந்தால் காமாதிப்பிரவி
ருத்தியிலே முயன்றுசுகதுக்காதிகளிலேபந்தப்படுகிறவனு
க்கு நிரந்தரம், நித்தியமுத்தனாய் நிரதிசயானந்தமா யிருக்

கிறவன் நானென்றுநில்லாமல் மறைபடுகையினாலே சீவன்முத்திகூடாது. சீவன்முத்திவேண்டாம் பிரமசொரூபமான அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியே நாமென்று பிறித்தறிந்தே முத்தியென்கிற சாஸ்திரமே போதுமென்னில், இப்படிவந்ததுகொண்டு சந்தோஷிக்கிறவனானால் குருசந்நிதானத்திலே வேதாந்தசாஸ்திர சிரவணமாத்திரம்பண்ணினதுகொண்டு சுவர்க்கமுண்டென்கிற சாஸ்திரமே உனக்குப்போதுமென் றுத்தரம்.

(அ) அசுராதி பீடைகளும் புண்ணியக்ஷயம்வந்தெரிந்து விழுகிறபேரையுங்கண்டு சுவர்க்கத்தி லிச்சை யில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

எழுபத்தொரு சதுர்யுகம் ஆநந்தபோகம்புசிக்கிற சுவர்க்கத்தி லொவ்வொருகாலத்திலே வருகிற அசுரபீடைகண் டதிலே வெறுப்புவந்து சுவர்க்கம்வேண்டாமென்கிற உனக்கு அநந்தகோடி செனனமரணாதி சம்சாரத்திற்கு மூலமான அந்தக்கரணப்பிரபஞ்சமுந் தவிர்ந்துசீவன்முத்தியப்பி யாசிக்கவேண்டும். இற்றைவரைக்குங் கேட்ட வேதாந்த சாஸ்திரங்களுக்கெல்லாந் தாற்பரியம், சாக்ஷியே நானென்று பற்றினபுத்தி வாங்காம லிருக்கவேண்டுமென்றும் சரீராதிகளிலே நானென்கிறபுத்திவாராமல் மறிக்கவேண்டுமென்றும் அதைத்தொட்டபிமானத்திற்கிட மான அகிலப்பிரபஞ்சமும் மெய்யென்றுபாராமற் பொய்யென்று திடம்பண்ண வேண்டுமென்று குவிந்தபடியினால், இப்படிக்கேட்ட வர்த்தத்தைவிட்டுப்போட்டு இதற்

கு விபரீதமான அசுத்தபுத்தியைப்பண்ணிக்கொண்டு அசாஸ்திரீகப் பிரபஞ்சந்தவிரமாட்டேனென்றால் அப்பியாசித்த சாஸ்திரம் வாக்கிலேமாத்திரங் கிளிப்பிள்ளைக்குச் சரியாய் அசுத்தப்பிரவிர்த்தியினாலே தத்துவக்ஞானியும் நாயுஞ்சரியென்றுவரும். இம்மாத்திரமுமல்ல முன்னாளிற் றைவரையுஞ் சம்சாரத்திலே பந்தப்படுத்தினது. தன்னந்தக்கரணதோஷமென்றே யுள்ளுவதுஇப்போது தத்துவக்ஞான மப்பியாசித்துஞ்சீவன்முத்திவேண்டாம்.அந்தக்கரணப்பிரபஞ்சமேகைவிடப்படாதென்றால் இவன் கற்றஞானமென்ன இவன்செய்கிற அக்கிரம மென்னவென்றெல்லாருடைய வந்தக் கரணதோஷத்தினாலும் பந்தப்படுவன் ஆகையால், அந்தக்கரண கற்பனையை நன்றாய்த்தவிர்ந்து சாக்ஷியே நானென்று நின்று அந்தக்கரணத்தைச் சாக்ஷியிடத்தி லூன்றிக்கொண்டு சரீராதி சகலசம்சாரத்தையுமறந்து சகலலோகத்திலும் பட்டணத்துப்பிள்ளையைப்போலப் பூசையடைந்து ஆநந்தாவரணத்தைத் தள்ளிச் சீவன்முத்தியான பரப்பிரம மாகலாமென் றுத்தரம்.

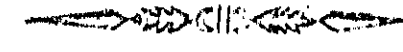
(கூ) இப்படிச் சீவசிருஷ்டி பந்தப்படுத்துமானாற் றீவிரப்பிரபஞ்சத்தைக் கைவிடுகிறோம் காரியத்திற்குவாராத மந்தமிருந்தது கொண் டானியேதென்கிற சங்கைக்கு,

மனோராச்சியம் சகலபிரபஞ்சவிருத்திக்குந் திடப்பட்டவுருசந்தானமான பீசமானபடியினாற்செனனமரணத்திற்கு மூலமென்றறிந்து மனோராச்சியத்தை முந்தித் தவிரவேண்டும் இப்படி இரும்பைக்கொண் டிரும்பை ராவுகி

றுப்போலச்சாஸ்திரீகப் பிரபஞ்சத்தைக்கொண்டசாஸ்திரீகப்பிரபஞ்ச மிரண்டையுந்தள்ளிப்பின்பு, பிணஞ்சுடுதடிபோலச்சாஸ்திரீகப் பிரபஞ்சத்தையுந்தவிர்ந்து தானேதானாய்த்திடப்பட்டதே சீவன்முத்தி.தத்துவ சித்தாந்தமரியாதையெல்லா மிந்த விந்த விதத்தினாற்கூடாதென்று தள்ளுகிற சீவன்முத்தி லக்ஷணமெல்லாஞ் சாஸ்திரீகப் பிரபஞ்சத்தைத் தவிருகிறவழியென் றுத்தரம்.

இப்படிச் சாஸ்திரீக மசாஸ்திரீகமிரண்டையுந் தவிர்ந்து தானேதானாய் அலைச்சலற நின்றவிடஞ் சீவன்முத்தியென்றறிக.

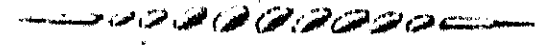
ஒன்பதாவது துவிதவிவேகம் முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ க ணே சா ய ந ம ஃ.

பத்தாவது - மஹாவாக்கியவிவேகம்.

வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள், லோகோபகாரமாய்மஹாவாக்கிய விவேகஞ்சொல்லும்படி.

(க) மஹாவாக்கியமென்பதெத்தனையென்கிற சங்கைக்கு,

நாலுவேதங்களினும், முடிந்தபொருளையே சொல்லுகிற நாலு மஹாவாக்கியமென்று சொல்லப்படுமென் றுத்தரம்.

(௨) அதற்கர்த்த மெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானவடிவாயிருக்கிறதே பிரமமென் றிருக்குவேதஞ்சொல்லாநின்றது. நானே யந்தப்பிரமமென்றெசுர்வேதஞ்சொல்லாநின்றது. நீயுமதுவேயென்று சாமவேதஞ்சொல்லாநின்றது. இந்தவாத்மாவே பிரமமென் றதர்வணவேதஞ் சொல்லாநின்றதென் றுத்தரம்.

(௩) இருக்குவேதத்திற்சொன்ன வர்த்தமெங்கே யிருக்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

யாதோரறிவினாற் சத்தமுதலான விஷயங்களையுமறியப்படுகிற தந்தப்போதமே பிரமமென் றுத்தரம்.

(௪) இப்படிக்கொத்த பிரமமெத்தனை யுண்டென்கிற சங்கைக்கு,

மும்மூர்த்திகண்முதலான தேவதைகளிடத்திலும்,மநுஷர் மிருகமுதலான விடங்களிலுஞ், சைதன்னிய மொன்றேயொழிய விரண்டில்லையென் றுத்தரம்.

(௫) இப்படி முந்தியவாக்கியத்தினால் ஞானநிர்ணயமானால் மற்றமூன்றுவாக்கியத்திற்கு மர்த்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பரிபூரணமாயிருக்கிற பரமாத்மாவே, இந்தத்தேகத்திலே புத்திக்குச்சாக்ஷியா யிருக்கிற சைதன்னியம். இப்படித்தானாக விருக்கிற பிரமமே அஹமென் றெசுர்வேதஞ்சொல்லாநின்றது. சீவனுடைய தேகேந்திரியாதிகட் க

ப்பாற்பட்டிருக்கிறவஸ்து, இந்தப்பிரமமானபடியினாலே, நீயே, செகத்காரணப் பிரமமென்று சாமவேதஞ் சொல்லாநின்றது. இப்படிச்சுயம்பிரகாசமாகவிருக்கிறவாத்மாத் தானே பிரமமல்லாமல் வேறொன்றுமல்லவென் றதர்வணவேதஞ் சொல்லாநின்றதென் றுத்தரம்.

பத்தாவது-மஹாவாக்கியவிவேகம்-முற்றிற்று.

௧௧

ஸ்ரீ கணேசாயநமஃ.

பதினோராவது-யோகாநந்தம்.

வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள், தீபிகாபஞ்சகம், விவேகாபஞ்சகமாகப் பத்துஞ்சொல்லி இந்தப்பத்திலுஞ் சொன்னபடி பிரமத்தைப் பகுத்தறிந்தவனுக்குச் சகலதுக்கமும்போய்த் தடையற்றவானந்தத்தை யடைவனென்கிறதை ஆனந்தபஞ்சகத்தினாலே வெளிபண்ணும்படி.

(க) பிரமக்ஞானத்தி லிந்த விருவகைப் பிரயோசனமுமுண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேது? அந்தக்ஞானானந்தமெத்தனைவிதம்? கெதியித்தையடைந்தவரார்? எப்படியடைந்தார்கள்? அந்தவடைகிற பிரமமெதனாலாநந்தமாயிருக்கும்? என்கிற வைந்துசங்கைக்கு,

(க) பிரமவித்துப் பரத்தையடைவன். ஆத்மக்ஞானி சகலசோகமுங்கடப்பன். பிரமரசம் புசித்தவனுக்கேயாநந்

தம். மற்றவனுக்கில்லை. சகலத்தையுந்தானாய்க்கண்டவனுக்கேபயம்போம். தொய்தமாய்க் கண்டவனுக்கே பயம். பிரமாநந்தத்தை யறிந்தால், ஒருக்காலுமொன்று நிமித்தமாயும் பயமில்லை. ஞானியைக் கர்மாக்கினி கிட்டாது. பிரமத்தையறிந்தவுடனே சகலபாசமுநசிக்கும். பரத்தையறிந்தால், இருதயக்கிரந்தியும் சகலசந்தேகங்களும்வெந்துபோம். ஞானிக்கொருக்காலும், செனன மரணாதிகளில்லை. பிரமத்தையறிந்தவன் பிரமமேயாவனென்றிப்படி முழங்குகிற வேதபுராணங்களெல்லாம் பிரமாணம்.

(௨) பிரமாநந்தம் வித்தியாநந்தம் விஷயாநந்தமென்று ஞானாநந்த மூன்றுவிதமாயிருககும்.

(௩) முன்வருணனிடத்தில்பிருகுகேட்டுப்பெற்றார். சனற்குமாரரிடத்திலும் நாரதர்பெற்றார்.

(௪) சகலமும், ஆனந்தத்திலே பிறந்து ஆனந்தத்திலே யிருந்து ஆனந்தமாத்திரமாய் மிஞ்சுகையினாலே, நாமே, அத்துவிதானந்த மென்கிறவழியாக வடைந்தார்கள்.

(௫) திரிபுடியில்லாதபடியினால், பிரமமேயானந்தமென்பதென் றுத்தரம்.

(௬) திரிபுடியாவதெது, திரிபுடியிலேயெப்படிச்சுகமில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

விச்ஞான மயனென்கிற ஞாதுருவும், மனோமயனென்கிற ஞானமும், விஷயங்களென்கிற ஞேயமும், திரிபுடி-

யென்பது. விஷங்கலந்ததேன்போல இந்தத்திரிபுடியிலே வருகிற விஷயசுகம், ஆயிரந்துக்கத்தோடேகூடினதுகொண்டு சுகமல்லவென் றுத்தரம்.

(௩) அத்துவிதத்திலே யெப்படித் திரிபுடியில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

பூதோற்பத்திக்கு முன்னகண்டாநந்தமானது சமாதிசுழுத்தி மூர்ச்சைபோலத் திரிபுடியற்றிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௪) இப்படியானாற்ஞேயத்திலேயாநந்தமில்லாதது போல அத்துவிதத்திலும், ஆநந்தமில்லை உண்டானாலநுபவிக்கவேண்டும் அதற்கங்கே திரிபுடியு மில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

திரிபுடியற்றவிடத்திலே அத்தொய்தமென்றும்,அகிலானந்தமென்றும்,இரண்டில்லை அத்தொய்தந்தானே ஆநந்த சொரூபமென் றுத்தரம்.

(௫) அப்படிக்கொத்த வாநந்த முண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தானாகத்தோற்றின வஸ்துவிற்குப் பிரமாணத்தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(௬) அத்தொய்தாநந்தந்தானாய்த் தோற்றுமென்கிறது சொல்லுமாத்திரமேயொழியக் காணப்படாதோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சுழுத்திபோலே அறிகவென் றுத்தரம்,

(எ) சுழுத்தியிலே யத்துவிதாநந்தானுபவிக்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சுழுத்தியிலே யிந்திரிய திருஷ்டமில்லாம லிருக்கையிலும் நான்சுகமாயிருந்தேனென்கிற வுன்னுடைய அனுபவமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(அ) சுழுத்தியாநந்தமல்ல, விக்ஷேபதுக்கமில்லா துகொண்டு சுகமென் றுரோபிக்கிறீரென்கிற சங்கைக்கு,

சுழுத்தியிலே சுகமேயில்லாவிட்டால், பாய்தலையணை முதலானசாதனமேன் றேடுகிறீர்களென் றுத்தரம்.

(௯) துக்கம்போகத்தக்கனவாகப் பாய் தலையணைதேடுகிறதேயல்லாமற் சுழுத்தியிலே சுகமில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

அப்படியானால் வியாதிக்காரருக்கும் பாய் தலையணையைக்கண்டவுடனே துக்கம்போகவேண்டும் அப்படியுகாணுமே. ஆகையினாலேநித்திரைக்குச் சாதனமேயல்லாமலாநந்தத்திற்குச் சாதனமல்லவென் றுத்தரம்.

(௰) ஆனால் சுழுத்தியானந்தத்திற்குச்சாதனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஜாக்கிரத்துமுதலான விக்ஷேபத்திலே நொந்தமனமாது சுழுத்தியிலே ஆத்மாவை நாடினவுடனே அதிலே ஆநந்தம் பிரதிபிம்பிக்கும் அந்தவாநந்தத்தை யநுபவிக்கையினாலே ஒருதுக்கமுந்தோன்றாது. ஆகையினாலே, சுழுத்தியாநந்தமாகவேண்டும். இல்லாதிருந்தாற் சகலர்க்கு ந

ட்டமாகாது வேதத்திலே ஐந்து திருஷ்டாந்தமுஞ் சொல்லாதென் றுத்தரம்.

(௧௧) சுழுத்தி யாநந்தமென்கிறதற்குச் சுருதியிற்சொன்ன திருஷ்டாந்தமைந்து மேதென்கிற சங்கைக்கு,

வல்லூறு, பருந்து, குழந்தை, மஹாராஜா, மஹாப்பிராமணனென் றுத்தரம்.

(௧௨) இந்தவைந்து மெந்தவிதத்திலே திருஷ்டாந்தமென்கிற சங்கைக்கு,

கயிற்றிலே கட்டுப்பட்ட வல்லூறு, எந்தத்திக்கிலோடினாலுந் தன்னிலையிலேவந் திளைப்பாறுமதுபோல, ஜீவனுபாதியான மனதும் புண்ணிய பாவங்களைப் புசிக்க சாக்கிரத்திலுஞ் சொப்பனத்திலுஞ் சுழன்று சுழுத்தியிலேவந்து சுகமடையவேண்டும். பருந்தானது கூட்டிலே விழுகிறபோ ததிவேகமாய் விழுகிறாப்போலச் சீவனும், ஒன்றினாலு மறிபடாமற் சுழுத்திச்சுகத்தை நாடுகையினாலே சுழுத்தி, ஆநந்தமாகவேண்டும். முலையுண்டு மஞ்சத்திற்கிடக்கிற குழந்தை ராகத்துவேஷ மில்லாதபடியினால் ஆநந்தமா யிருப்பதுபோல ராகத்துவேஷ மில்லாதசுழுத்தியும் ஆநந்தமாகவேண்டும். சகலபூமியுந் தன்வசம்பண்ணிக்கொண்டவிராஜா, பின்புதிருப்தனாயிருக்கிறாப்போல திருப்தியாயிருக்கிற சுழுத்தியும் ஆநந்தமாகவேண்டும். ஜீவன் முக்தனாயிருக்கிற மஹாப்பிராமணன் இனி, கற்கவேண்டியதில்லையென்று கவலை கெட்டிருக்கிறாப்போலக் கவலையில்லாத சுழுத்தியும் ஆநந்தமாக வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௧௩) இப்படிச் ஜீவன்முக்தியடைந்து பெந்தம்போனவனுக்குச் சுகமேயல்லாமல் மற்றப்பேருக்குச் சுகமில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

நன்றாக விடுபட்டவனுக்குந்நன்றாகப் பெந்தப்பட்டவனுக்குஞ் சுகமுண்டு. நடுநாடனுக்குச் சுகமில்லையென்றுத்தரம்.

(௧௪) சுழுத்தியிலேயிதர வியாபாரமேன் றெரியவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

ஸ்த்ரீயாலே தழுவப்பட்டவனுக்கு வீட்டுக்குட்காரியமும் வெளியிற்காரியமுந் தெரியாததுபோலச் சுழுத்தியாநந்தத்தி லழுந்தினவனுக்கு நாடியிற்குட் சொப்பனமும் வெளியிற் சாக்கிரத்தும் இருவகையுந் தெரியாதெழுந்திருந்தபின் சுகமாய்த்தூங்கினேன் ஒன்றுமறியேனென்கிறதனாலே யந்தவக்ஞானமும் ஆநந்தமயமுங் காணப்படுகிறது. மனோமயனும் விக்ஞானமயனும் அக்ஞானத்திலே யழுந்தினவேளை ஆநந்தமயனென்று சொல்லப்படும். இப்படி யக்ஞானவிருத்தி ஸூக்ஷமமென்றும் மனோவிருத்தி ஸ்தூலமென்றும் வேதஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௧௫) இப்படிப் பிரமாநந்தத்தி லேகமாயழுந்தி யிருந்தஜீவன் விக்ஷேபத்திலேன் விழிக்கிறானென்கிற சங்கைக்கு,

ஜென்மாந்தரகர்மத்தினாலே விழிக்கிறான் விழித்தும் அவிடத்துப் பக்ஷபாதம்விடாமற் சற்றுப்போது நிர்விஷயமாயிருக்கிறான் பின்பு கர்மங்க ளதைமறக்கடித்திழுத்துப்

போகிறது ஆகையினால், நித்திரைக்கு முன்னும் பின்னும் பக்ஷபாத மிருக்கிறபடியினாலே ஆநந்தமே பிரமமாக வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௧௬) சும்மாவிருக்கிறதும் பிரமாநந்தமானால் சோம்பனும் பிரமாநந்தமாக வேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

வேதமறிந்தவனுக்குத் தானங் கொடுக்கிறார்களென்கிறதைக்கேட்டு வேதம் நாலென்றறிவேன் எனக்குத் தானந்தாவென்கிறவன்போல நீயும் பரியாசஞ்சொல்லுகிறாய் குருவையுஞ் சாஸ்திரத்தையு மன்றியாராலே பிரமமறியப்படுமென் றுத்தரம்.

(௧௭) வேதாந்தமெல்லாம் படித்தாற் போதுமோவென்கிற சங்கைக்கு,

அர்த்தமறிந்தா லொழியப்போதாதென் றுத்தரம்.

(௧௮) விற்பத்தியினாலே அர்த்தம் பார்த்துக்கொண்டாற் போதாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

சாக்ஷாத்காரம் வந்தாலொழியப் போதாதென் றுத்தரம்.

(௧௯) இனி, எப்போது சாக்ஷாத்காரம் வருமென்கிற சங்கைக்கு,

கிருதார்த்தனாகுமளவுங் குருவையுபாசித்தால் வருமென்றுத்தரம்.

(௨௰) குருவையுபாசித்தா லெப்படி வருமென்கிற சங்கைக்கு,

அவர், விஷயநிமித்தமன்றியிலே வருகிறவாநந்தங்களை

யும், விஷயமொழிந்தபின், அந்தர்முகவிருத்தியிலே பிர
பவிக்கிற வானந்தங்களையும், உன்னுடைய சுபாவானந்தவ
சனையல்லாமல் வேறல்லவென்று காணச்சொல்லிபுபதே
சிப்பாரென் றுத்தரம்.

(உக) சுபாவானந்தமானது பிரதிபிம்பானந்தத்தையு
வாசனானந்தத்தையும், எப்படிச் செனிப்பிக்கிற தென்கி
சங்கைக்கு,

சுருதியுத்தி யநுபவத்தினாலே தான் பிரமானந்தமெ
ன்கிறது சுபாவசித்தமாயிருந்தாலு மவிடத்திலே பிரதி
ம்பானந்தமாகிய வானந்தம் இருதயத்தைவிட்டுக்கண்டத்
லேவந்து சொப்பனத்திலே விக்ஞானமயராவர். நேத்தி
த்திலேவந்து சாக்கிரத்திலேகாய்ச்சின விரும்பிலுண்டா
போலத் தேகமெல்லாங் கலந்துநின்று உதாசீனன், ச
துக்கி, என்று மூவகையாகவிருப்பன். இதிற்சுகி, துக்
இரண்டும், கர்மகாரியம். உதாசீனம், தன்சுபாவமாயிருக்
றதென் றுத்தரம்.

(உஉ) சுகதுக்க மெத்தனைவிதம் இரண்டுமல்லாம
சும்மாவிருக்கிற வேளையிலே யெதுதோற்றுமென்கிற ச
கைக்கு,

வாகியபோகமென்றும், மனோராச்சியமென்றும், எ
துக்க மிரண்டுவிதமாயிருக்கும் இவைகளின்,இடைதன்
களிலெனக்கொரு சிந்தனையுமில்லை சுகமாயிருக்கிறேனெ
ன்றெல்லாருஞ் சொல்லுகையினாலும், ஆத்மாச் சுபாவ
ந்த மென்கிறதிலே சந்தேகமில்லையென் றுத்தரம்.

(உ௩) தன்னுடைய சுபாவானந்த மிதுதானேயோ வென்கிற சங்கைக்கு,

நீரிருக்கிறகுடத்தைத் தொட்டவுடனே காண்பிக்கிற குளிர்மைதண்ணீராகாவிட்டாலும்,அதுகொண்டு குடத்திலே தண்ணீருண்டென் றறிகிறுப்போல, உதாசீனவேளையிலே காண்பிக்கிறசுகமும், உள்ளே, அகங்காரத்தினாலே மறைபட்டிருக்கிற சுபாவானந்தத்தின் வாசனையென்றே யுத்தரம்.

(உ௪) இப்படியானாற் சுபாவானந்த மெப்போ தோற்றுமென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமாப்பியாசத்தினாலே, அகங்காரத்தை மறக்கமறக்கப் பிரமானந்தசுபாவம் வெட்டவெளியாம். அகங்காரத்தை நன்றாய்மறந்தாற் சித்தமிருக்கிறபடியினாலே நித்திரையுமல்ல. பிராரத்த மிருக்கிறபடியினாலேதேகமும்விழாது. இப்படித்தொய்கமுந் தோற்றாமல்நித்திரையுமல்லாமலிருக்கிறபிரமானந்த நிலைவெளியாமென்றே யுத்தரம்.

(உ௫) இப்படிக்கொத்த நிலைவரத்தக்கதாகப் பிரமாப்பியாசம் பண்ணுகிற வகைவெப்படி, அதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரபஞ்சவிஷயத்திலே விழாமற் புத்தியைத் திடம்பண்ணிக்கொண்டு பிரபஞ்சத்திலே மெள்ளமெள்ள வொழியவேண்டும். யாதொருவழியாலே புத்திபேதித்தது அந்தவழியெல்லா மறக்கவேண்டும். சஞ்சலமானமனதையா

ந்மாவினிடத்திலே யசையாம னிறுத்தவேண்டும்.இப்படி
நிறுத்தினால், இந்த யோகத்தினா லியாதொன்றினாலே மன
துநிற்கும், யாதொருசுகத்திற் காதியுமந்தமுமில்லை, ய
தொரு நிலைபெற்றால், இனியில்லையென்னப்பட்ட கர்
பெந்தங்களினாலு மசைக்கப்படாது, அந்தப் பிரமாநந்
மிவனை யடையுமென்கிறதே யடைவு. இப்படிச்சொன்
கீதாவசனமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௨௬) இந்தவப்பியாச மெத்தத் துக்கமென்கிற ச
கைக்கு,

தெர்ப்பைநுனியாலே சிட்டுக்குருவி சமுத்திரத்தை
யிறைத்தாற்போல மநோநிக்கிரகம் பண்ணுகிறதும், கிலே
சப்படாமற் சிறுகச்சிறுகப் பண்ணவேண்டும். பிரபஞ்சவ
ருத்திமறக்கிறபோ தெண்ணெயற்ற விளக்குப்போலவந்
க்கரணமுஞ் சின்மாத்திரமாக வழியுமென் றுத்தரம்.

(௨௭) சித்தம், ஆத்மாவில், லயித்ததுகொண்டு கர்
பெந்த மெப்படிவிடுபடுமென்கிற சங்கைக்கு,

கர்மசம்சாரங்களுக்குச் சித்தமே காரணமானபடி
னால், அந்தச்சித்தத்தைத் தானேசோதிக்கிறபோது சக
கர்மமும் விட்டுப்போமென் றுத்தரம்.

(௨௮) சித்தத்தைச்சோதிக்கிற வடைவேது, இ
ச்சோதித்தால் மோக்ஷமென்றும், சோதியாதிருந்தாற்
ந்தமென்பதற்கும், பிரமாணமேதென்கிறசங்கைக்கு,

அந்தக்கரணத்தை விஷயத்திற் பற்றுப்போலப் பி
ம்த்திற்பற்றுவைக்கிறதேசோதிக்கிறது. அந்தக்கரணம்

ஷயத்திற்பற்றினாலசுத்தம் பிரமத்திற்பற்றினாற்சுத்தம் ஆகையினாலே, மனதேபந்தத்திற்குங்காரணம்முத்திக்குங்காரணமென்கிற வேதம் பிரமாணமென்றே யுத்தரம்.

(உ௯) சமாதியிலே யாநந்த மெப்படியிருக்கும், சமாதியில்லாத வேளையி லெப்படியிருப்பன், இப்படி யோகத்திலே மனதழுண்டவனுக் கடையாளமேது, இந்திரியங்கள் பலம்பண்ணிப் பிரபஞ்சத்தி லிழுத்தாற் செய்காரியமேது, இவனுக்கு விஷயாநந்த மெப்படித்தோற்றும், இந்தவைந்து சங்கைக்கு,

சமாதியில் நிர்மலாந்தக்கரணத்திற் கொருசனைதெரியுமேயல்லாமல் வாக்காலே சொல்லப்போகாது. சமாதியிலே நிச்சயித்தபடிக்கு மற்றவேளையிலும், நம்பிக்கையாயிருப்பன். பரபுருஷனையடைகிற நாரிபோல, அநுசந்தானத்திலே கரிசனமல்லாமற் பிரபஞ்சத்திலிடத்திலே கரிசனமற்றிருப்பன். சுமையெடுக்கிறவன் சற்றுச்சற்றுவைத்திளைப்பாறுகிறதுபோலச் சிறுகச்சிறுக மறித்திந்திரியங்களைச் சமாதியி லிளைப்பாற்றுவன். அநுசந்தானத்திற்கு விரோதியாய்வந்த விஷயாநந்தமும், நெருப்பிலே தள்ளுவிறுப்போலத் தோற்றுமென் றுத்தரம்.

(௩0) பிரமாநுசந்தானமும், பிரபஞ்சவியாபாரமும், ஒருமனதிற்குச் செய்யக்கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானியினுடையமனது காக்கைக்கண்போல இரண்டிலும் போக்குவரத்தாயிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௩௧) சமாதியிலேவருகிற பிரமாநந்தத்தையும், அதன்பிரதி பெந்தமான விஷயாநந்தத்தையும், அநுபவிக்கிற ஞானி யெப்படி யிருப்பனென்கிற சங்கைக்கு,

இரண்டுபாஷையு மறிந்தவன்போல விருவகையாநந்தத்தையுங் கண்டுபுசித்துக்களித்திருப்பனென் றுத்தரம்.

இப்படிப்பிரமாநந்தத்திலே யோகிப்பிரத்தி யக்ஷமாயிருக்கிற யோகாநந்தஞ் சொல்லப்பட்டது.

பதினோராவது யோகாநந்தம் முற்றிற்று.

௨

ஸ்ரீ க ணே சா ய ந ம ஃ.

பன்னிரண்டாவது-ஆத்மாநந்தம்.

யாதொருத்தனுடைய மூச்சுக்காற்றுத்தானே வேதமாய் விளங்காநின்றது, யாதொருத்தர் வேதத்தினாலேசகலசெகத்தையு முண்டாக்கினர், அந்தாசுரனாகிய வித்தியாரண்ணியசுவாமியை நமஸ்காரம்பண்ணி, ஆத்மாநந்தத்திற் கர்த்தஞ்சொல்லும்படி.

(க) யோகியானவன் யோகத்தினாலேதன்னுடையசுபாவாநந்தத்தையறியட்டும், இனிமூடனாயிருக்கிறவனுக்குக்கதியேதென்கிற சங்கைக்கு,

தர்மாதர்மவசத்தினாலே லக்ஷஞ்சன்ம மெடுக்கட்டுமென் றுத்தரம்.

(௨) இப்படித்தள்ளிவிடலாமோ, எல்லாரிடத்திலும் தயவுபண்ணத்தேவையில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

நாமையோவென்று பிரயோசனமேது, அந்தமூடன் பகிர்முகனோ அந்தர்முகனோவென்று கண்டுகொண்டு அவனவனுக்கேற்ற வுபதேசம்பண்ணுகிறோமென் றுத்தரம்.

(௩) இந்த இருவகையிலே, எவனுக்கெத்தையுபதேசம்பண்ணுகிற தென்கிற சங்கைக்கு,

பகிர்முகனாயிருக்கிற மூடனுக்குக் கர்மவுபாசனைகளையுபதேசிக்க, அந்தர்முகனாயிருக்கிற மூடனுக்கு ஆத்மாநந்தமார்க்கத்திலே ஞானத்தையுபதேசிக்கவென் றுத்தரம்.

(௪) கெதம், இப்படிமூடருக்காத்மாநந்த முபதேசித்தபேருண்டோ, ஆத்மாநந்தவுபதேசமாகிற தேதென்கிற சங்கைக்கு,

யாக்கியவற்கர், தம்முடையபெண்சாதி மைத்திரிக்குபதேசித்தார். ஆநந்தமாயிருக்கப்பட்டவஸ்து ஆத்மாவென்று காட்டுகிற துபதேசமென்றுத்தரம்.

(௫) இப்படியானால், விஷயங்களெல்லாமாத்மாவல்லவோவென்கிற சங்கைக்கு,

பெண்சாதி, புருஷன், பிள்ளை, தனம், பசு, பிராமணச்சாதி, லோகங்கள், தேவதைகள், வேதங்கள், பூதங்கள், சகலமும், ஆத்மாவைக்குறித்துப் பிரியமல்லாமல், இவைகளாநந்த மல்லவென்று வேதஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௬) ஆநந்தமாயிருக்கிற விவைகளை யாநந்தமல்லவெ
ன்ப தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

பெண்சாதிக்குப்புருஷனிடத்திலே விருப்பம்பிறந்த
வேளையிலே வியாதிபசியினாலே யவனிவளை யிச்சியாதது
கொண்டு பற்தாவைக்குறித்துவந்த வாநந்தம் இவளுடைய
சுபாவமேயல்லாமல் அவனை யாநந்தமென்னக்கூடாது. பு
ருஷனுக்குப் பெண்சாதி யாநந்தமாய்த்தோற்றுகிறபோது
வியாதியினாலே யவளிவனைநத்தாதபடியினாலிந்தவாநந்தமி
வனுடைய சுபாவமேயல்லாமல் அவள்பிரிய வஸ்துவென்
பதல்ல. முள்ளுப்போல மீசைகுத்தழுகினுங் குழந்தை
யை முத்தமிட்டுக்கொள்ளுகிறவாநந்தம் பிதாவுக்குத் த
ன்னுடைய வாநந்தமேயல்லாமற் குழந்தையாநந்தமல்ல.
சந்தோஷப்பட வறியாத, ரத்னகனகாதிகளைச் சாவதான
மாய் ரச்சித்துக்கொண்டு மகிழுகிறது, இவனுடைய வாந
ந்தமேயல்லாமல், ஐசுரியமாநந்தமல்ல. காளைக ளிச்சி
யாவிட்டாலும் அதிலே பொதியெடுத்துகிற சந்தோஷஞ்
செட்டிக்கேயல்லாமற்காளையின்பொருட்டல்ல. நான்பிரா
மணனென்று சபையிலே பூசையடைகிற சந்தோஷந்தன
க்கேயல்லாமல், அசேதனமானஜாதிக்கல்ல. சுவர்க்கலோ
கம், பிரமலோகம், நமக்குவேண்டுமென்கிற வாஞ்சை த
ன்னுடைய சந்தோஷமேயல்லாமல், அந்தலோகத்திற் கு
பகாரமாகவல்ல. சிவன் முதலானதேவதைகளைப் பாவம்
போகவேண்டுமென்று பூசிக்கிறது தான்பிழைக்கும்பொ
ருட்டேயல்லாமற் றேவதைகளுக்காகவல்ல. வேதங்களை

யோதுகிறது தனக்காகவேயல்லாமல் வேதங்களுக்காகவல்ல. இடம், தாகம், பாகம், உலர்த்தல், அவகாசங்களுக்காகப் பஞ்சபூதங்களைநத்துகிற சந்தோஷந்தனக்காகவேயல்லாமற் பூதங்களுக்காகவல்ல. இப்படி, ஆண்டவனடியானென்கிறதுமுதலானவைகளுந் தனக்காகவேயல்லாமற் பரருக்காகவல்ல. ஆகையினுற் சகலவிஷயத்தையும் ஆசிக்குத்தானே பிரியவஸ்துவல்லாமல் விஷயங்கள்பிரியவஸ்துவல்லவாகையால், ஆத்மாவே யாநந்தமென்கிறதற்கு சந்தேகமில்லையென் றுத்தரம்.

(௭) இப்படிவருகிற சந்தோஷ மெத்தனைவிதமாய்ச் சொல்லப் படுமென்கிற சங்கைக்கு,

பொன்முதலான விஷயத்திலே, ஆசையென்றும், கர்மவுபாசனையிலே, சிரத்தையென்றும், விஷயாந்தரங்களிலே,இச்சையென்றும், குருதேவதைகளிடத்திலே, பக்தியென்றும், நாலுவிதமாய்ச் சொல்லப்படுமென் றுத்தரம்.

(௮) இந்தவிஷயங்களிலிருக்கிற பிரீதிபோல, ஆத்மாவினிடத்திலு மொரு பிரீதியிருக்கிறது அதுவென்னவிஷயம் பிரியமல்லவென்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

ஒருவிஷயத்தைவிட் டொருவிஷயத்தைக் கைவிடுதல்போல, ஆத்மாவைக் கைவிடப்படாதபடியினாலே ஆத்மாவே யாநந்தம் மற்றவெல்லா மாநந்தமல்லவென் றுத்தரம்.

(௯) வாஞ்சை துவேஷமிரண்டிற்கு மிடமற்றதா யாத்மாவானு லொட்டாங்கிளிஞ்சில்போல வுபேக்ஷைக்கு

டமானானென்கிற சங்கைக்கு,

உபேக்ஷிக்கிறவனுடைய சொரூபமானபடியினா லுபேக்ஷைக்கு விஷயமல்ல வாத்மாவென் றுத்தரம்.

(௧0) வியாதி கோபங்களாலே மூடப்பட்டவன்,ஆத்மத்தியாகம்பண்ண நினைக்கிறபடியினாலே ஆத்மா, துவேஷத்திற்கு விஷய மாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

தெகிக்கயோக்கியமான தேகத்தை தெகிக்கிறானேயல்லாமற் றெகிக்கிறவனாயிருக்கிற தன்னைத் தெகிக்கக்கூடாதென் றுத்தரம்.

(௧௧) இப்படி யிருவகைக்கும் விஷயமாகாத வாத்மாப் பிரியத்திற்குத்தான் விஷயமாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

பிதாவுக்குப்புத்திரன்றானே சகலபந்துக களைக்காட்டிலும் பிரியவஸ்துவாயிருக்கிறாப்போல வாத்மாவைக்குறித்தே சகலவிஷயமும் பிரியமானபடியினால், அதிகப்பிரியமானவஸ்துவே யாத்மாவல்லாமல் விஷயமல்லவென்றே யுத்தரம்.

(௧௨) இப்படி,அதிகப்பிரியவஸ்துவே யாத்மாவானால்,ஆத்மாத்தானே பிள்ளையானானென்கிறவேதத்திலும்,இவன் பண்ணினபுண்ணியத்தினாலே ஆத்மாத்தானே பிள்ளையானானென்றும்,பிள்ளையில்லாதவனுக்குக் கெதியில்லையென்றும், வேதஞ்சொல்லுகையினாலே, புத்திரன்றானே யாத்மாவாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

கெவுணாத்மாவென்றும், மித்தையாத்மாவென்றும்,

முக்கியாத்மாவென்று மிப்படிமூன்றாத்மா வுண்டு, ஒ
ரோர்வகையி லோரோராத்மாப்பிரதானமா யிருக்கும்படித்
திரனை யாத்மாவென்கிறதிந்த மூவகையி லொருவகையி
லேயல்லாமல் முக்கியமல்லவென்றே யுத்தரம்.

(௧௩) இந்தமூவகை யாத்மாவாகச் சொல்லப்பட்ட
தேது, இதிலெந்தவாத்மாமுக்கியம், இவைகளை வகையுட
னேசொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தப்புருஷனைச் சிங்கமென்கிறதுபோலப் பிள்ளை
யை யாத்மாவென்கிறது கௌணம். கட்டையைக்கள்ள
னென்கிறதுபோலப் பஞ்சகோசத்தைத் தானென்கிறது
மித்தை. கட்டையைக் கட்டையென்கிறதுபோலச் சா
க்ஷியைத்தானென்கிறது முக்கியம். நான்செத்தாலும் பி
ள்ளைகள் பிழைத்தாற் போதுமென்கிறதனாலே குடும்பத்
தை ரக்ஷிக்கிறதனாலே கௌணாத்மாவா யிருக்கிறபுத்தி
ரனேமுக்கியம். நான் பருத்தேன் சிறுத்தேனென்றுமிடத்
திற் றேகமே முக்கியமாய்க்கண்டாற்போல சுவர்க்கலோ
கம்வேண்டுமென்று காயக்கிலேசந் தவசுபண்ணுமிடத்தி
ல் மித்தையாத்மாவான வகங்காரமே முக்கியம். நான்சு
யம்பிரகாசன் நிர்விகாரி யென்னுமிடத்தில் முக்கியாத்
மாவான சாக்ஷியே முக்கியம். ஆகையினாலே, பஞ்சகோ
சங்களைத் தள்ளினாலுந்தள்ளப்படாத வாத்மாவே யாநந்
தசொரூபனென் றுத்தரம்.

(௧௪) இவனைப் பிரித்தறிகிறவகை யெப்படி, தள்ள
ப்பட்ட பஞ்சகோசாதிகளும், ஒவ்வொருக் காலாநந்தமா

ய்த் தோற்றுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

அன்றுடக மூன்றவத்தைகளுடைய போக்குவரத்தைக்காண்கின்ற சுயம்பிரகாச சைதன்னியமே தானென்றறியவேண்டும், மற்றபுத்ராதி பிராணபரியந்தங்களெல்லாம்; ஆத்மாவைக் கிட்டினதற்குத் தக்கனவாநந்த தாரதன்மியங்காணுதென் றுத்தரம்.

(கரு) ஆத்மாவைக் கிட்டக்கிட்ட வாநந்த தாரதன்மியங்காணுகிற வகையெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

லோகத்திலே, ஐசொரியஞ் சுகசாதனமான படியினாலே கைவிடப்படாத வாநந்தமென்றுசொல்லப்படும். புத்திராதிசளுக்குப் பீடைவந்தபோதைசொரியத்தைக்கைவிட்டாகிலும் பிள்ளையைரக்ஷிக்கையினால் ஐசொரியத்தைக் காட்டிலும் பிள்ளையே யாநந்தமாகவேண்டும். தீப்பற்றின வீட்டிலும் புத்திரனைக் கைவிட்டாகிலுந் தானோடிப்போகையினாலே, புத்திரனைக்காட்டிலுஞ் சரீரமே யாநந்தமாகவேண்டும். கொசுகு தூளிக்காற்றடிக்கும்போதுசரீரத்தையுபேக்ஷித்து, இந்திரியங்களைப்பதனம்பண்ணுகையினாலே சரீரத்தைக் காட்டிலு மிந்திரியமே யாநந்தமாகவேண்டும் வெட்டக்கொண்டு போகிறபோது, இந்திரியங்களை யுபேக்ஷித்தாகிலும் பிராணாதிகளை ரக்ஷிக்கையினா லிந்திரியங்களைக்காட்டிலும் பிராணாதிகளே யாநந்தமாகவேண்டும். பிராணன்போகிறபோ திந்தப்பிராணாதிகளெல்லா மினிநமக்குத் தகாதென்று நிச்சயித்துக்கைவிட்டுப் பிராணாதிகளுண்டாகிறபோதுகூட வுமுண்டாகாமல், பிராணாதிநாசிக்கு

போதுகூடவுநசியாமல், அசங்கசைதன்னியமாயிருக்கிற
ான்றானே யொருக்காலுங் கைவிடப்படாத பரமாநந்த
சாரூபனென் றுத்தரம்.

(கசு) தகப்பனுக்குப் பின்னந்தவாதீனத்திலேயிருந்
புசிக்கமாட்டாத சாக்ஷியை யாத்மாவென்கிறது செவ்
வயல்ல, பாடும்,பழியும், ரணமும், தன்னதாகவொப்புக்
காண்டு புசிக்கிறபுத்திரனே யாத்மாவாகவேண்டும் இவ
க்கு மேற்பிரிய வஸ்துவுமில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

முன்சொன்னவிவேகமெல்லாம் விட்டுப்போட்டுத்
நம்பவுமிப்படிச் சங்கித்தவன் சிஷ்யனோபிரதிவாதியோ
வன்றறிந்து,இருவகைக்கேற்றவுத்தரஞ்சொல்லவேண்டு
அதெப்படியென்றால், சிஷ்யனுக்குச் சொல்லுகிறவுத்
ம் பிள்ளைவருகிறதற்குமுன்னும் பிள்ளையில்லையென்று
க்கம்· கர்ப்பத்திலேவந்தாலும் விழுந்துபோமென்று து
ம். நிர்ணயப்பட்டாலும் பெற்றுப் பிழைத்தபோதல்ல
ாவென்று துக்கம். பிறந்தபின்பு கணங்கள் பறவைதோ
முதலானவைகளாற் றுக்கம். குமாரனானூட்டியினாலே
க்கம்.பூணநாலிட்டாற்படிக்கிறானில்லையென்கிற துக்கம்.
துவானால் வேட்பிக்கவேண்டுமென்று துக்கம். எவ்
ம்வந்தாற்பரதாரகமனம்பண்ணுகிறானென் றுதுக்கம்,
ம்பியானாற் றரித்திரப்படுகிறானென் றுதுக்கம். அவன்
வானால் நாம்காணாமற் செத்துப்போகிறோமோவெ
துக்கம். இப்படிப் புத்திரன்முதலானவைகளிலே ப
துப்பார்க்கிற் றுக்கந்தானே பிரதிபாதிக்கிறதுசுபாவங்
ன யென்றுத்தரம்.

பிரதிவாதிக்குச் சொல்வது, குதர்க்க சங்கையினு லிகபர மிரண்டுமில்லாமற் கெட்டுப்போவாயென்கிறதே சாபமென்றுத்தரம்.

(௧எ) இவர்கோபித்ததனாலே பிரதிவாதிக் கானியே தென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமவித்தாயிருக்கிறவன்பிரமசொரூபமானபடியினு ற்சிஷ்யனுக்கும்பிரதிவாதிக்கும்அவன்பண்ணினவநுக்கிர கமும்நிக்கிரகமுமந்தப்படியேபலிக்குமென்கிறதனாலும்பி ரமவித்துக்களை விஷமசங்கைபண்ணினவன், ஆயிரஞ்சது ர்யுகம் ரவுரவநரகத்திலே கிடப்பனென்கிற புராணவசன த்தினாலும் பிரதிவாதிக்கநர்த்தம் வருமென் றுத்தரம்.

(௧அ) இப்பாற்சித்தாந்த மேதாயிற்றென்கிற சங்கை க்கு,

இப்போதுசொன்னபடி பகுத்தறிந்து சாக்ஷியாயிரு க்கிறதானே சகலத்திலும் பிரியவஸ்துவென் றாத்மாநந்த த்தி லென்னேரமுங் களித்திருக்கிறவனுக்கே முத்தியெ ன்று சித்தாந்தமென் றுத்தரம்.

(௧௯) இந்தவாத்மாவுக்குச்சைதன்னியம்போலச்சுக முஞ் சுபாவமேயானு லந்தக்கரணவிருத்திகளிலே சித்து மாத்திரந் தோன்றி யாநந்தந்தோன்று திருப்பானேனெ ன்கிற சங்கைக்கு,

உஷ்ணமும் பிரகாசமுஞ் சுபாவமாயிருக்கிற அக்கி னியினுடைய உஷ்ணந்தண்ணீரிலும் பிரபைவீட்டிலும் பிரிந்து காண்கிறாப்போலவுந் தாமரைப்பூவிற்குச் சுபாவ

மாயிருக்கிற ரூபரசகந்தங்கள் ஒவ்வொரு விந்திரியத்தினு லொவ்வொருகுணந் தோற்றுகிறதுபோலவும் ஆத்மாவி னுடைய சிதாநந்தங்களும் ஒவ்வொருவிருத்தியி லொவ் வொருசுபாவந் தோற்றுமென் றுத்தரம்.

(௨0) எந்தவிருத்தியி லெந்தச்சுபாவந் தோற்றுமெ ன்கிற சங்கைக்கு,

நிர்மலமாயிருக்கிற சாத்வீகவிருத்தியி லாத்மாவினு டையசித்துமாநந்தமுந்தோற்றும். மலினமாயிருக்கிறராச தவிருத்தியி லாநந்தவம்ஸந் தோற்றுமென் றுத்தரம்.

(௨௧) இப்படிக்கொத்த ஆத்மாநந்தத்தை முந்தினவ த்தியாயத்திலேசொன்ன யோகமன்றியிலே இந்தவத்தி யாயத்திலே சொன்ன விவேகத்தினாற்றானே சாதிக்கப்ப டுமோ, இதற்குப்பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

யோகத்தினு லியாதொரு பிரமமடையப்படுகிறதோ ஞானத்தினாலும், அதுவே, யாத்மாநந்தமாக வெளிப்பட் டது இதற்குச் சாங்கியத்தினாலடையப்படுகிற பதமே யோ கத்தினாலு மடையலாமென்கிற கீதாவசனம் பிரமாணமெ ன் றுத்தரம்.

(௨௨) சாங்கியம்யோகமென் றிரண்டுவழியாய்ப்பகு த்துச்சொல்வானேன், இரண்டுபேருக்கும் பலன்சரியாய் வருவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

ஒருத்தனுக்குயோக மெளிதாயிருக்கும், ஒருத்தனு க்கு ஞானநிச்சயமெளிதாய் வருமென்கிறதை மனதிலே

கண்டுகொண்டு கிருஷ்ணனு மிரண்டுவழியுஞ்சொன்னார். யோகிஞானியென்கிற விருவருக்குஞ் சின்மாத்திரமென்கிற ஞானமும், ராகத்துவேஷமில்லாமையும், விஷயத்தை வர்ச்சிக்கிறதும், பிரதியோகியாயிருக்கிற தேகாதிகளிலத்தியாசந்தவிருகிறதும், சரியானபடியினாலே மோக்ஷமுஞ்சரியாகவருகிறதென் றுத்தரம்.

(௨௩) தொய்தமெல்லாந் தோற்றுகையினாலதைப்படிப்புத்தியிலே படாமலிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

புத்திக்கேற்கத் தொய்தமேயில்லையென்று போகத்தக்கனவாக, அத்துவிதாநந்தமென்கிற மேலத்தியாயத்திலே வெளிபண்ணுகிறோமென் றுத்தரம்.

(௨௪) எந்நேரமுமிந்த வாத்மாநந்தத்தை யநுசந்தானம்பண்ணிக்கொண்டு பிரபஞ்சத்தைப் பாராமலிருக்கிறவன் காரியத்தினால் யோகியுமாவன். எளிதாகவும் மோக்ஷங்கிடைக்குமென்று மந்தனுக் கநுக்கிரகம் பண்ணினோம்.

பன்னிரண்டாவது-ஆத்மாநந்தம் முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ கணேசாய நம:

பதின்மூன்றாவது - அத்துவிதாநந்தம்.

(க) முந்திச்சொல்லப்பட்ட யோகாநந்தந்தானே, ஆத்மாநந்தமாகட்டும், தொய்தத்தோடே கூடியிருக்கிறவனுக்குப் பிரமத்துவமெப்படிச்சித்திக்குமென்கிறசங்கைக்கு,

ஆகாசமுதலாகத் தன்னுடையதேக பரியந்தமுள்ள செகத்தெல்லாம், தனக்குபாதானகாரணமாயிருக்கிற ஆநந்தத்திலேதோன்றியாநந்தத்திலேயிருந்து ஆநந்தத்திலே, லயமாகிறபடியினாலே மண்ணைத்தவிரக் கடமில்லையென்கிறுப்போல, ஆநந்தத்தைத்தவிர வேறல்லவென்று வேதஞ்சொன்னபடியினால், அத்தொய்தம் பிரமமென்கிறது கூடுமென்றுத்தரம்.

(உ) குயவனாலுண்டாக்கப்பட்ட கடங்குயவனாலேயுடைந்ததென்கிறுப்போலச் செகத்திற்குப் பிரமம், நிமித்தகாரண மாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

மண்ணைவிட்டுக் கடங்காணாததுபோலப் பிரமத்தை விட்டுச் செகத்திராதபடியினாலே நிமித்தகாரண மென்னக்கூடாது. உபாதானகாரணமாக வேண்டுமென்றுத்தரம்.

(ங) காரணத்திலுநின்று செகத்துண்டானது, ஆரம்பமாகவோ, பரிணாமமாகவோ, விவர்த்தமாகவோ, என்கிறசங்கைக்கு,

பிதாவும்புத்திரனும் வேறுபட்டிருக்கக்கண்டாற்போல, காரணத்தைவிட்டுக் காரியம்வேறுபட்டுக் காணாதபடி

யினுலே நிரம்ஸவஸ்துவிலே ஆரம்பபக்ஷங்கூடாது. பால் தயிரானுற்போல, காரணந் தன்னுருக்கெட்டு வேறுருவா காதபடியினுலே பரிணமபக்ஷமுங் கூடாது. பழுதையே பாம்பாகத் தோற்றுகிறுப்போல இங்கும், தன்னுருக்கெ டாமல் வேறுருப்போலே தோற்றுகையினுலே விவர்த்த பக்ஷமே சித்தாந்தமென் றுத்தரம்.

(ச) நிரம்ஸ வஸ்துவிலே விவர்த்தந்தானுங் கூடா தென்கிற சங்கைக்கு,

நிரம்ஸமாயிருக்கிற வாகாசத்திலேதலம் நீலாதிகளை க்கற்பிக்கிறுப்போல நிரம்ஸமாயிருக்கிற பிரமத்திலும்செ கத்துவிவர்த்த மென்பது கூடுமென் றுத்தரம்.

(ரு) அசங்கமாயிருக்கிற பிரமஞ்செகத்தை யெப்படி ச்சிருட்டிக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரஜாலக்கார னிடத்திலிருக்கிற மாயை, இந்திர ஜாலத்தைக் கற்பிக்கிறுப்போலப் பிரமத்தினிடத்தில், ஒரு மாயாசத்தியுண்டு அதுவே, செகத்தைக்கற்பிக்கிறது. பிர மமல்லவென் றுத்தரம்.

(சு) மாயாசத்தி யொன்றுண் டென்றத்தோடே அ த்தொய்தங் கெட்டுதென்கிற சங்கைக்கு,

அந்தச்சத்தியும் பிரமத்தைத்தவிர வேறல்ல வாகை யினுல், அத்தொய்தத்துக் கானியில்லையென்றுத்தரம்.

(எ) அப்படியானுல், அந்தச் சத்தியுமில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

காரியங்கண்டபடியினாலந்தச்சத்தியுண்டென்றுத்தரம்.

(௮) இந்தவசங்கதமெங்கேயாகிலுங் கண்டதுண்டோ வென்கிற சங்கைக்கு,

அக்கினியிலிருக்கிற தாகசத்தி, அக்கினிதானாகவும்ம ணிமந்திரங்களினாலக்கினிக்கன்னியமாகவுங் காணவில்லை யோவென் றுத்தரம்.

(௯) இப்படிப்பிரமமுமல்ல, பிரமத்தைத் தவிரவுமல் லவென்கிற மாயாசத்தியுண் டென்கிறதற்குப் பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

அநந்தசத்தியுண்டுபிரமத்துக்கென்கிறவேதமும், வா சிஷ்டமும், பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௧௦) வாசிஷ்டத்தி லெப்படிச் சொல்லியிருக்கிறதெ ன்கிற சங்கைக்கு,

வாரீர், ரகுநாதரே, பிரமத்திலே, அநந்தசத்தியுண் டு. அந்தவநந்தசத்தியினாலேபிரமந்தானே, பிரபஞ்சமாய்த் தோற்றுகிறது. சரீரங்களிலே, சிற்சத்தியும், ஆகாசத்தி லே, நிரவயவசத்தியும், வாயுவிலே, சலனசத்தியும், கல்லி லே, கடினசத்தியும், சலத்திலே, சீதசத்தியும், அக்கினி யிலே, உஷ்ணசத்தியும், இவைமுதலான வநந்தசத்தியும் பிரமத்தினிடத்திலே காரியத்தினாலே காண்பிக்கிறதென் றும், சிருஷ்டிக்குமுன்னிந்தச்சத்தி, முட்டையிலேசூக்ஷ மமாய்ப் பாம்பிருக்கிறாப்போலவும், விதையிலே மரமி ருக்கிறாப்போலவும், காண்பியாமற் பிரமத்திலே யிருந்த

தென்றும் தேசகால விசித்திரத்தினாலே பூமியிலே பயிர்
கள்முளைக்கிறாப்போலப் பிரமத்திலேசத்தியும், ஒவ்வொ
ருக்காற் செகத்தென்கிறரூபமாய் விளங்குமென்றும், ஆதி
யிலே மனதுண்டாயிற்று. பின்பு பந்தமோக்ஷ முண்டாயி
ற்று. பின்பாகாசாதி சிருஷ்டியுண்டாயிற்றென்கிற கிரம
மெல்லாம் பாலகாக்ஞாயிகைபோல மூடனுக்குச் சொன்
னதேயல்லாம லுண்மையல்லவென்று சொன்னாரொன்று
த்தரம்.

(கக) பாலகாக்ஞாயிகையாவதேதென்று கேட்ட வி
ராமருடைய சங்கைக்கு,

அசத்தென்கிறபட்டணத்திலே மூன்றுராஜகுமாரர்
களுண்டு இரண்டுபேரினிமேற் பிறக்கப்போகிறார்கள். ஒரு
த்த னினிமேற் கெர்ப்பத்திலே வரப்போகிறான். புண்ணி
யவான்களாயிருக்கிற விந்தமூன்று ராஜகுமாரர்களும் வே
ட்டைக்குப் போனவிடத்திலேஆகாசத்தில் நல்லதோப்பி
ருக்கிறதென் றாமைகள் சொல்லக்கேட்டாகா சத்திலே
போய்த் தோப்பைக்கண்டார்கள் அவிடத்திலேமுயற்கொ
ம்பைவெட்டிச் சிங்கநாதமாயூதிக்கொண்டினிமேல் வரப்
போகிற பட்டணத்தி லின்றைகுப்பிரவேசித்தாரொன்று
முலைத்தாதிசொன்ன கதையைக்கேட்டுவிசாரமற்ற குழந்
தையும், மெய்யென்றே நம்பினான். இந்தச்சம்சாரகற்பனை
யும் விசாரமில்லாத மூடனுக் குண்மைபோலச் சொல்லி
யிருக்கிறதென்றிதுமுதலான வுபகதைகளோடேமாயாசக்
தியினுடையவிஸ்தாரத்தைவசிஷ்டர், ரகுநாதருக்குச்சொ

ன்னார். அந்தமாயா சத்தியைத்தானே நாமும்நிரூபிக்கிறோ மென் றுத்தரம்.

(கஉ) மாயாசத்திக்கு லக்ஷசண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

காரியத்திற்கும்ஆதாரத்திற்கும் விலக்ஷணமாயிருக்கு மென் றுத்தரம்.

(கங) காரியமென்பதேது, ஆதாரமென்பதேது, சத்தி, இவைக்கு விலக்ஷணமென்பதெப்படி, இம்மூன்றையு மொருதிருஷ்டாந்தத்திலே பகுத்துக்காட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

வாய்குவிந்துபண்டியுண்டாயிருக்கிறகடமேகாரியமென்பது. ஐந்துகுணமுடைய மண்டானேயாதாரமென்பது. கடசத்தி, இந்தவிரண்டிலக்ஷணமுமில்லாததாயிருக்குமென் றுத்தரம்.

(கச) இந்தவிரண்டிலக்ஷணமுமில்லாதசத்தியையெப்படியிருக்குமென்றறிகிற தென்கிற சங்கைக்கு,

அநிர்வசநீயமென்றே யுத்தரம்.

(கரு) இந்தக்கடசத்தி, இன்னபடியென்று கூறப்படாதபடியினாலே அதுவேயில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

காரியவுற்பத்திக்குமுன் னிந்தச்சத்திதனக்காதாரமாயிருக்கிற மண்ணிற்குள்ளே யொளித்திருந்து நிமித்தகாரணமாயிருக்கிற குலாலாதிகள் சகாயமாய் வந்துகூடினவுடனே, விகாரமாயிருக்கிற கடவடிவையடைந்து தனக்காதாரமாயிருக்கிறமண்ணிற்கு மண்ணென்கிறபேரையுமாற்றிக்

கடமென்கிறதனுலே சத்தியில்லை யென்னக்கூடாதென்று
த்தரம்.

(௧௬) மண்ணிற் சத்திகாரிய மாகிறதற்குக்குலாலன் வேண்டினுற்போலப் பிரமத்திற் சத்திசெகத்தாகிறதற்குநி மித்தகாரணமாறென்கிற சங்கைக்கு,

கடசத்தியுடைத்தான மண், சுயஞ்சடமானபடியினு லே சைதன்னியமாயிருக்கிறகுலாலன்வேண்டிற்று மாயா சத்தியுடைத்தான பிரமம், சுயஞ்சுத்தசைதன்னியமானபடி யினுலேவேறேநிமித்தகாரணந்தேவையில்லையென் றுத்த ரம்.

(௧௭) மண்ணென்றும், சத்தியென்றும், அதன்விகா ரங் கடமென்றும், லோகத்தி லொருவருஞ் சொல்லக்கா ணேம், எல்லாவற்றையுங்கூட்டிக் கடமென்றேசொல்லு கிருர்க ளிதிலேகாரணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரியாதவக்ஞானமே காரணமென்றுத்தரம்.

(௧௮) விசாரமாவதேது விசாரித்தவ னெத்தைக்கட மென்ப னென்கிற சங்கைக்கு,

குலாலவியாபாரத்திற்கு முன் மண்ணென்கிற பெய ரோ வழங்குகிறபடியினுலே கடசத்தத்திற்கு மண்ணர்த்த மல்ல. குலாலவியாபாரத்திற்குப் பின் கடமென்று வழங் கின பாண்டமும், மண்ணைத்தவிரவில்லாதபடியினுலே க டசத்தத்திற் கர்த்தம் மண்ணைத்தவிரவு மல்லவென்றுபா ர்க்கிறதே விசாரம் இப்படி விசாரித்தவன் கடமுஞ் சத்தி யைப்போலே அநிர்வசநீயமானபடியினுலே அந்தச் சத்தி

யின் காரியமென்றறிவனென் றுத்தரம்.

(௧௯) அநிர்வசநீயத்தைச் சத்தியென்று சொல்லவேண்டுமேயல்லாமற் கடமென்று நிருவகிக்கிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரஜாலக்காரனிடத்திற் சத்தி, காண்பியாதபோது மாயையென்றுங் காண்பிக்கிறபோது கெந்தர்வசேனையென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறதுபோல் மண்ணிற் சத்திகாரியமாய்க் காண்பியாதபோது சத்தியென்றுங் காண்பித்தபோது கடமென்றுஞ்சொல்லப்படுமென் றுத்தரம்.

(௨௰) இந்தயுத்திக்குப் பிரமாணமுண்டோவென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படி மாயாமயமா யிருக்கிறதெல்லாம் வாக்கினாலே சொல்லு மாத்திரமேயல்லாம லர்த்தமில்லையென்றும், அவிகாரமாயிருக்கிறமண்மாத்திரமே பொருளென்றும், வேதஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௨௧) ஒருகாலத்திலே சத்தியென்றும், ஒருகாலத்திலே காரியமென்றும் காண்பிக்கிறகடஞ் சத்தியமென்றங்கீகரியாவிட்டால் விவகாரமெப்படிக் கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

இருவகைக்கு மாதாரமாயிருக்கிற மண்ணைவிடாதிருந்தபடியினாலே விவகாரங்கூடும். மண்ணைவிட்டுப்பார்த்தால் வாக்குமாத்திரமே யல்லாம லிரண்டுகாலத்திலு மொருபடித்தாயிருக்கிற மண்போலே பொருளாகாதென் றுத்தரம்.

(௨௨) விகாரமென்றுங் கடமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டபொருளே பொய்யானால் மண்ணென்றறிந்தவுடனே ஏன்,காணாதேபோகவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

விகாரம்பொருளுமல்ல வுண்மையுமல்லவென்று காணப்பட்டதே தோற்றாமற்போனதென் றுத்தரம்.

(௨௩)காரியம்பொய்யென்றறிந்ததுகொண்டுபிரயோசனமேது காணாமற்போகவேண்டாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

புருஷனிழற் றண்ணீரிற்குள்ளே தலைகீழாய்த்தோற்றினாலுமவனில்லைப்பொய்யென் றறிகிறதுபோலக் காரியந் தோற்றினாலும்,பொய்யென்றறிகிறதேயில்லையென்றுபோனது.காணாமற் போகிறதல்ல. அத்தொய்தவாதிகளுக்கிப்படிக்கொத்தவறிவுதானேபுருஷார்த்தமென்றுத்தரம்.

(௨௪) இந்தத்திருஷ்டாந்தப்படிக்குச் செகத்தையும் பொய்யென்றூன்றிப் பார்த்துக்கொள்ளச்சொல்லி யெங்கேயாகிலுஞ் சொல்லியிருக்கிறதோவென்கிற சங்கைக்கு,

மண், பொன், இரும்பென்று மூன்றுதிருஷ்டாந்தமும், காரியமெல்லாம் பொய்யென்று பகுத்தறிகிறதும், சாமவேதத்திலே சொல்லியிருக்கிறதென் றுத்தரம்.

(௨௫) கடம்பூஷணங் கத்தியென்றுபரிணமித்ததுவேவிவர்த்தத்திற்கெப்படித் திருஷ்டாந்தமாமென்கிறசங்கைக்கு,

பால்தயிரானாற்போலே பரிபாகப்பட்டுப்போகாமல் மண்முதலானதின் விகாரமழிந்தாற் காரணரூபமா யிருக்

கையினுலே விவர்த்தத்திற்குத் திருஷ்டாந்தமாய்ச் சொல்லலாமென் றுத்தரம்.

(உசு) இந்தப்படிக்குச்செகத்தையேதாய்க்காண்வேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

காரியமெல்லாங் காரணமாகவே காணவேண்டுமென்றுத்தரம்.

(உஎ) சத்தியத்தை யறிகிறவிடத்திலே,அசத்தியமென்கிற வறிவெப்படிவருமென்கிற சங்கைக்கு,

மண்ணென்றறிகிற விடத்திலே, விகார மசத்தியமென்றறிகிருப்போலவென் றுத்தரம்.

(உஅ) மண்ணென்றேதுக்காக வறியவேண்டும் விகாரத்தையேன் மறுக்கவேண்டுமென்கிறசங்கைக்கு,

உள்ளதையுள்ளபடிபார்க்கிறதே புருஷார்த்தம்இல்லாததையுண்டென்றுபார்க்கிறதே அநர்த்தமென் றுத்தரம்.

(உகூ) ஆனுல், சகலபிரபஞ்சத்தையும், சோதித்துப் பார்க்கவேண்டுமேயென்கிற சங்கைக்கு,

ஒருகடத்தை மண்ணென்றறிந்துகொண்டுலோகத்திலேயுண்டான பாண்டமெல்லாம், மண்ணென் றுவகுப்பற்ருப்போல, வொருவிஷயத்தை யூன்றிப்பார்த்துப் பிரமமென்றறிந்தாற் சகலபிரபஞ்சமும் பிரமமென்று வகுப்பறுமென் றுத்தரம்.

(ஙா0) பிரமத்திற்கு லக்ஷணமேது, செகத்திற்குலக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்துச் சித்தானந்த மூன்றும், பிரமலக்ஷணம்.நாமரூ

டமிரண்டும், செகத்துலக்ஷணமென் றுத்தரம்.

(௩௧) கடதிருஷ்டாந்தத்தைப்போலேயிவடத்திலும், சத்தியின்னது சத்திக்காதாரமின்னது சத்தியின்காரியமானவிகார மின்னதென்கிறதைப் பகுத்துக்காட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

இன்னபடியென்று நிரூபிக்கப்படாத மாயைதானே சத்தி.பிரமந்தானே சத்திக்காதாரம்.நிர்விகாரமாயிருக்கிற பிரமத்தினிடத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட நாமரூபந்தானே சத்தியின்காரியமான விகாரமென் றுத்தரம்.

(௩௨) இந்தமாயை யெந்தவடைவிலே விகாரத்தையடைந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

சிருஷ்டிக்குமுன்,இன்னதென்றுகாணப்படாமல், அவ்வியாகிருதமாக விருந்த விந்தமாயை,முந்தமுந்த வாகாசமென்கிற விகாரத்தை யடைந்ததென் றுத்தரம்.

(௩௩) கடவிகாரத்திற்கு மண்ணே சொரூபமாய்க்காணப்பட்டாற்போல வாகாசவிகாரத்திற்கும்பிரமமே சொரூபமென்கிறதைப் பகுத்துக் காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

அஸ்திபாதிப் பிரியத்தைத்தவிர அவகாசமென்கிற சொரூபத்திற்கும் ஆகாரமென்கிற நாமத்திற்குஞ் சொரூபமில்லாத படியினாலே நாமரூபம்சிருஷ்டியிலேயுண்டாய்ப் பிரளயத்திலே அழிகிறதுகொண்டிந்தவிரண்டு மித்தையென்றும்,மண்போலே சச்சிதானந்த மெப்போதுமிலேபெற்றிருக்கையினாலே பிரமமேசத்தியமென்றும், பகுத்த

றியென் றுத்தரம்.

(௬௪) ஆகாசத்திற்குப்பிந்தினவிகாரங்களேது, அதி லேசச்சிதாநந்தத்தைக் காண்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

வாயு, அக்கினி, அப்பு, பிருதிவி, ஓஷதிகள், அன்னம், புருஷன், மிருகாதிகளெல்லாம் விகாரமென்பது. இப்படி, வெகுவிதமாயிருக்கப்பட்ட நாமரூபங்களெல்லாம், சச்சிதானந்தத்தைவிட்டுக்காணாதபடியினாலே யித்தனையுஞ் சச்சிதாநந்தமென்கிறதிலே சந்தேகமில்லையென் றுத்தரம்.

(௬௫) சச்சிதாநந்தத்தை விடாதிருக்கிறபடியினாலே நாமரூபமும் நித்தியமாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

உற்றுப்பார்த்தா லில்லாத நாமரூபங்கள் சத்தியமாயிராமற் பிரமத்தினிடத்திலே தோற்றியழிந்துபோகிறதை விவேகம்பண்ணி யநுபவித்துக்கொள்ளென் றுத்தரம்.

(௬௬) விவேகம்பண்ணிப் பார்க்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

அலைநுரைகள் சமுத்திரத்திலேயுண்டாய் சமுத்திரத்திலேயிருந்து சமுத்திரத்திலே லயமாகிறதுபோலவென் றுத்தரம்.

(௬௭) எப்படிப்பார்த்தாலும் நாமரூபமே முன்னிற்கிறது அதுபோகிறதற் குபாயமேதென்கிற சங்கைக்கு,

வழியிற் றுரும்புபோலநாமரூபத்தைக் கூர்மையாய்ப் பாராமலவமதிபண்ணிப்போட்டுப்பார்க்குந்திசையெல்லாம், சச்சிதாநந்தமாயாதரவோடேகூட வப்பியாசிக்கிற

போது நாமரூப மின்னவிடமென்றுகாணாமற் போயத்துவிதநிலை திடப்பட்டுச் சீவன்முத்தனாவனென்றுத்தரம்.

(௫௮) நாமரூபம்பொய்யென்கிறவுறைப் பெதனாலே திடப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

நாமரூபத்தைக் கண்டவுடனே மண்ணிற் சத்தியநேகம்பொய்களைச் சிருஷ்டித்தாற்போலவும்நித்திராசத்தியானது கூடாதசொப்பனங்களைச் சிருஷ்டித்தாற்போலவும் பிரமத்தினிடத்திலே மாயைசிருஷ்டித்த பொய்யல்லவோ வித்தனையுமென் றெங்கோரும் பார்த்ததிசயப்படாமல்நாமரூபம் பொய்யென்று திடப்படுமென் றுத்தரம்.

(௫௯) நித்திராசத்தி யெப்படிக்கூடாத சொப்பனத்தைச் சிருஷ்டிக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

சொப்பனத்திலே தானாகாசத்திலே பறக்கவுந்தன்தலையைவெட்டித் தன்கையிலே தூக்கிப்போகவும் ஒருநாழிகைக்குள்ளே யநேகவருஷம் வந்துபோகவும் செத்துப்போன புத்திராதிகள் திரும்பவந்திருக்கவுங் காண்கிறதெல்லாங் கூடாதகாரியமல்லவோவென் றுத்தரம்.

(௬0) இதனாலே பிரமவிசாரமேதாயிற்றென்கிற சங்கைக்கு,

நித்திராசத்திக்கேயித்தனைசத்தியுண்டானால்,மாயாசத்தியானது நிர்விகாரமாயிருக்கிற பிரமத்தினிடத்திலேசெடங்களையுஞ் சிதாபாசர்களென்கிற விகாரங்களையுங் கற்பிக்கிறததிசயமல்லவென்றுத்தரம்.

(௬௧) இந்தவிகாரமும் பிரமமுங்கலந்து தோற்றுகி

றவிடத்திலே, ஒன்று சத்தியமும், ஒன்றுமித்தையுமாகப் பார்க்கிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

எங்குஞ்சரியாயிருக்கிற புடவை சத்தியமென்றும், அதிலே தனித்தனியே காண்பிக்கிற சித்திரமித்தையென் றுமறிகிறாப்போல, எங்குஞ்சரியாய்த்தோற்றுகிறசச்சிதா நந்தத்தைச் சத்தியமென்றும், அதிலேதனித்தனியேதோ ற்றுகிற நாமரூபத்தை மித்தையென்றுங்கண் டுபேக்ஷிக்க வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௬௨.) தொழிலுடன்பட்டவனே, தானாகத்தோற்றுகை யினாலே தன்னையசங்கனென்றறிகிற தெப்படியென்கிற ச ங்கைக்கு,

கிணற்றிலே தலைகீழாய்த்தோற்றினாலும், அதைத்தா னல்லவென்று தள்ளிக் கரைமேலேயிருக்கிற தன்னைத்தா னென்று சந்தேகமறவிருக்கிறாப்போல, மூன்றவஸ்தையி னுங் கர்த்தாவா யோடித்திரிகிற தன்னைத்தா னல்லவென் றுபேக்ஷித்துச் சாக்ஷியாயிருக்கிற சித்தைத்தானென்றுச ந்தேகமறக்கண்டிருக்க வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௬௩)மனதிலேஆவசியமாய் மூண்டிருக்கிற பிரபஞ்ச காரியத்தை யுபேக்ஷைபண்ணுகிறதெப்படி யென்கிறசங் கைக்கு,

க்ஷணத்திற்கொருக்கால் வெவ்வேறாய்வருகிறமனோ ராச்சியத்தைச் சகலரும், அம்மட்டிலே யுபேக்ஷிக்கிறாப் போல வாலிபத்திலேயெவ்வனம்வேண்டுமென்றாலும்வா ராமல்,எவ்வனத்திலேவார்த்திகம்வேண்டுமென்றாலும்வா

ராமல், நேற்றுச்செத்தவனை யின்றைக்குவேண்டுமென்று
லும்வாராமல்,நேற்றைத்தினமின்றைக்குவேண்டுமென்று
லும்வாராமல், மனோராச்சியம்போலே யங்ஙனேகண்டத
ங்ஙனே யழிந்துபோகிறபடியினாலே நாமரூபந்தோற்றினு
லும்பொய்யென் றுபேக்ஷிக்கவேண்டுமென்றுத்தரம்.

(௪௪) இப்படிச்சர்வாத்மனைப் பிரபஞ்சத்தை யுபே
க்ஷிக்கச்சொன்னாற் சரீரநிருவாகமெப்படி நடக்குமென்கி
ற சங்கைக்கு,

கூத்தாடிபோலே வாசனைதானே நிருபவிக்குமென்
றுத்தரம்.

(௪௫) ஒருக்காற் பாலனென்றும், ஒருக்காற் கிழவ
னென்றும், நானாவிதமாகவழங்குகிறதே தானைக்காண்பிக்
கையினாலே, நான், ஏகரீதியாயிருக்கிறதைதன்னியமென்கி
றது மனதிலெப்படித் திடப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

வெவ்வேறே சலப்பிரவாகங்களெடுத்தாலும் நடுவி
லிருக்கிற பருங்கல்லசையாததுபோல நாமரூபங்கள் வெ
வ்வேறேபரிபாகப்பட்டாலும், ஏகரீதியாயிருக்கிற சின்மா
த்திரமே நாமென்றறிகவென் றுத்தரம்.

(௪௬) இந்தப்பாவனை முதிர்ந்தால் நிலையெப்படியிரு
க்குமென்கிற சங்கைக்கு,

கண்ணாடியிலே தோற்றின பட்டணம்போலே சச்சி
தாநந்தத்திலே செகத்துக்காணுமென் றுத்தரம்.

(௪௭)நாமரூபமல்லவோ முந்தித்தோற்றுகிறது அதை
யெப்படி யுபேக்ஷிக்கிற தென்கிறசங்கைக்கு,

கண்ணாடியைக்காணமற்பிரிதிபிம்பந்தோற்றாததுபோலச்சச்சிதாநந்தந்தோற்றாமற்பிரதிவிம்பந்தோற்றமாட்டாது ஆகையாலேமுந்தித்தோற்றுகிறசச்சிதாநந்தத்தைப்பார்த்துமேல் நாமரூபத்திலே புத்திநாடாமனிறுத்தினாற் றுடைபட்டது தொய்தமாகவத்துவிதப்பிரமநிலை தானாகவே மிஞ்சும்.இந்தநிலையிலேதானே யெல்லாருநின்றிளைப்பாறக்கடவர்களென்றுத்தரம்.

பதின்மூன்றாவது-அத்துவிதாநந்தம்-முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ க ணே சா ய ந ம:

பதினான்காவது-வித்தியாநந்தம்.

யோகத்தினாலும, ஆத்மாநந்தவிவேகத்தினாலும்,தொய்தமித்தையென்கிற சிந்தனையினாலும், பிரமாநந்தங்கண்டவனுடைய வித்தியாநந்தத்தை நிரூபிக்கிறோம்.

(க) வித்தியாநந்தமேது, அதெத்தனைவிதமா யிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

விஷயாநந்தம்போல வித்தியாநந்தமும், அந்தக்கரணவிருத்தி ரூபமாயிருக்கும்· அது, துக்கநிவிருத்தியென்றும், காமியலாபமென்றும், கிருதகிருத்தியமென்றும், அடையவேண்டியதெல்லா மடைந்தசந்தோஷமென்றும், நாலுவிதமா யிருக்குமென் றுத்தரம்.

(உ) துக்கமெத்தனைவிதம், அது ஞானத்தினாலெப்படிப்போயிற்று. காமியமெத்தனைவிதம், அது ஞானத்தினாலெப்படி யடையப்பட்டது. கிருத்தியமெத்தனைவிதம், அது ஞானம்வந்ததுகொண்டெப்படிச்செய்து முடிந்ததாயிற்று. அடையப்போகிற புருஷார்த்தமேது, அது ஞானத்தினாலெப்படி யடையப்பட்டதென்கிற வெட்டுச்சங்கைக்கு,

இகலோகதுக்கமென்றும், பரலோகதுக்கமென்றுந், துக்கமிரண்டுவிதமாயிருக்கும். ஆத்மாவே நாமென்றறிந்தாற் புசிக்கிறவனில்லாமற் போகிறபடியினாலும், நாமரூபம் பொய்யென்றறிந்தாற் போக்கியமில்லாதபடியினாலும் போகபோக்கியங்களைக்குறித்து வருகிற விகலோகதுக்கம் போயிற்று· தாமரையிலையிற் றண்ணீரொட்டாததுபோல ஞானியை ஆகாமியகர்மம் பற்றாதபடியினாலும், அக்கினியிலிட்டபஞ்சுபோல ஞானிக்குச் சஞ்சிதகர்மம் வெந்துபோனபடியினாலும், புண்ணியபாவசிந்தனையாய் வருகிற பரலோகதுக்கம் போயிற்றென்று துக்கநிவிருத்திசொல்லப்பட்டது. காமியம்பதினொருவிதமுண்டு· அதேதென்றால், அழகிளமையுடையவனாய் அநேகதிடகாத்திரனாய்ப் பஞ்சாசத்கோடி பூமண்டலமு மொருகுடைக்கீழாயாண்டுபுசிக்கிறதொரு மநுஷாநந்தம். இந்தக்கற்பத்திலே புண்ணியபலத்தினாலே கெந்தர்வனானவன் மநுஷகெந்தர்வன் இவனாநந்தம், மநுஷாநந்தத்திலும் நூறத்தனையதிகம். பூர்வகற்பத்துப் புண்ணியத்தினாலே கெந்தர்வபதத்தை யடைந்தவன், தேவகந்தர்வன்· இவனாநந்தம், மநுஷகெந்தர்வனாந்

தத்திலும்நூறத்தனையதிகம்.இதிலும்நூறத்தனை,பிதிர்லோ
கத்திலொருவனானந்தம். கற்பாதியிலேதேவனாய்ப்பிறந்தவ
ன், ஆதிதேவன். இவனானந்தம், பிதிர்லோகத்திலொருவ
னானந்தத்திலும் நூறத்தனையதிகம். இந்தக்கற்பத்திலே அ
சுவமேதமுதலானவைகள் பண்ணியுன்னதபதத்தையடை
ந்தவன்கர்மதேவன். இவனானந்தம் ஆதிதேவானந்தத்திலும்
நூறத்தனையதிகம். இதிலும்நூறத்தனையதிகம்ஒருதேவான
ந்தம். இதிலும்நூறுகொண்டதுஇந்திரானந்தம்.இதிலும்நூ
றுகொண்டதுபிரஜாபதியானந்தம்.இதிலும்நூறுகொண்
டதுவிராட்புருஷானந்தம். இதிலும்நூறுகொண்டதுஒருரு
த்திராத்மாவானந்தம். ஆகஇந்தப்படிவாக்குக்கும்மனதிற்கு
மெட்டினவானந்தம்பதினொன்றுசொல்லப்பட்டது.வாக்கு
க்கு மனதிற்கு மெட்டப்படாத ஆத்மானந்தத்தையடைந்
த ஞானி ராகத்துவேஷாதிகளோடே கூடியிருக்கிற விந்த
ப்பதினொரு வகையானந்தத்தையும்நாய்க்கக்கினசோறுபோ
லே தோஷங்கண்டு வெறுத்தபடியினாலும், இத்தனையுமிந்
திரஜாலமாய்க் காண்கையினாலும், இத்தனைபோயிருந்து
புசிக்கிறது நாமொருவன்றானே யென்கிற வநுசந்தானத்
தினாலும் , அவர்களைப்போலே கிரமமன்றியிலே ஞானிக்
குச்சகலபோகமு மொருமிக்கவந்தது. இகலோகத்தைக்கு
றித்தும், பரலோகத்தைக்குறித்தும், மோக்ஷத்தைக்குறி
த்தும், கிருத்தியம் மூன்றுவிதமுண்டென்றும், இதெல்லா
ம், ஞானிக்குத்தீர்ந்தமுறியாகப்பண்ணிமுடிந்ததென்றும்,
அடையப்போகிற புருஷார்த்தம் பிரமமென்றும், அது,

அபரோக்ஷக் ஞானத்தினாலடைந்து வகுப்பற்றதென்று
இப்படியிந்த நாலுவகையுந் திருப்திதீபத்திலே வெட்
வெளியாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதையுமிவட
லை கண்டுகொள்ளவேண்டுமென் றுத்தரம்.

இப்படிவித்தியாநந்தஞ் சொல்லப்பட்டது. இந்தநி
வருமளவும், பிரமாப்பியாசம்பண்ணவேண்டியது.

பதினான்காவது-வித்தியாநந்தம்-முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ க ணே சா ய ந மஃ.

பதினைந்தாவது-விஷயாநந்தம்.

பிரமாநந்தத்திலேகதேசமாய்ப் பிரமாநந்தத்திற்கு
ழியாயிருக்கிற விஷயாநந்தத்தை நிரூபிக்கிறோம்.

(க) விஷயாநந்தமாவதேது, அதெந்தவிதத்திலே
ணலாமென்கிற சங்கைக்கு,

விருத்தியிலே பிரதிபிம்பித்தவாநந்தம் விஷயாநந்
ம். அதைவிவேகத்தினாலே காணலாமென்றுத்தரம்.

(உ) எல்லாவிருத்தியிலும், ஆனந்தமேன் பிரதிபி
பிக்கவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

சலத்திலேபிரதிபிம்பித்தசந்திரன் குழம்பினசலத்
லே சாமான்யமாகத்தோற்றுகிறதுபோலவும், நிர்மலசல
திலே தெளிவாய்த்தோற்றுகிறதுபோலவும், சிறிதுவிருத்

களிலாநந்தந் தோற்றுஞ்சிறிது விருத்திகளிற்றேற்று தென்றுத்தரம்.

(௩) ஆனால், அந்தக்கரணவிருத்தியெத்தனைவிதம், அந்தவிருத்திக்கு, லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அந்தக்கரணத்திற்குச் சாந்தவிருத்தியென்றும், கோரவிருத்தியென்றும், மூடவிருத்தியென்றும், விருத்திமூன்றுவிதமாயிருக்கும். வைராக்கியம், பொறுமை, உதாரமுதலானவை, சாந்தவிருத்தி. காமக்குரோதலோப முதலானவை, கோரவிருத்தி. மயக்கங்கலக்கம்பயமுதலானவை, மூடவிருத்தியென்றுத்தரம்.

(௪) பிரமம், இந்தவிருத்தியிலெப்படிப் பிரதிபிம்பிக்குமென்கிறசங்கைக்கு,

கோரவிருத்தி, மூடவிருத்தி, இரண்டும், கலங்கினவிருத்தியானபடியினாலே, சித்துமாத்திரம்பிரதிபிம்பிக்குமேயல்லாமல், ஆநந்தம்பிரதிபிம்பிக்கமாட்டாது. சாந்தவிருத்தி, நிர்மலமானபடியினால், அதிலே சித்தோடேகூட வாநந்தமும்பிரதிபிம்பிக்குமென்றுத்தரம்.

(௫) இதற்குப்பிரமாணமேதென்கிறசங்கைக்கு,

கோரமூடவிருத்திகளில், ஆநந்தாநுபவங்காணப்படவில்லை. சாந்தவிருத்தியில், ஒருசுகாதிசயங் காணப்படுகிறதென் றுத்தரம்.

(௬) கோரமூடவிருத்தியிலே சுகாநுபவமில்லையென்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

கிரகக்ஷேத்ராதிவிஷயத்திலே யாசைமூளுகிறபே
இதுநமக்குக்கிடைக்குமோ கிடையாதோவென்கிறது
கூடவருகையினாலுங் கிடையாதேபோனாற்றுக்கமதிகப
படியினாலுங்கெடுத்தவன்பேரில் வயிரம்வளர்க்கையி
ம்அவனைநிக்கிரகிக்கக்கூடாவிட்டாலழுகையாய்முடி
னாலுங் கோரமூடவிருத்தியிலே துக்கமேயல்லாமற்சு
லேசமுமில்லையென்றுத்தரம்.

(எ) சாந்தவிருத்தியிலே சுகாதிசயமெப்படியெ
சங்கைக்கு,

காமியம்லபித்தவுடனே சாந்தமானவிருத்தியிலே
ம்பானமிருத்துப் போகத்திலும் விருத்திசாந்தமான
னாலேசுகாதிசயந் தோற்றுகிறது. இப்படிவிஷயங்கி
ததற்குத்தக்கனவானந்தம்பிரதிபிம்பிக்கிறது. ஆகையி
சாந்தவிருத்தியுள்ளவிடமெல்லாம் ஆனந்தந்தோற்று
லேசந்தேகந்தேவையில்லையென்றுத்தரம்.

(அ) இப்படிப் பிரதிபிம்பிக்கிற பிரமத்திற்குச்சு
மெத்தனைவிதமாயிருக்கும், எந்தவுபாதியி லெந்தச்சு
ங்காண்பிக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தென்றும், சித்தென்றும், ஆனந்தமென்றும்,
த்திற்குமூன்றுசுபாவமுண்டு.மண்,கல்,முதலான சட
லேசத்துமாத்திரந்தோற்றுமேயல்லாமல், மற்றவிர
தோற்றாது.கோரமூடவிருத்திகளிலே சத்துஞ்சித்துந்
ற்றும். ஆனந்தந்தோற்றாது. சாந்தவிருத்தியிலே சச்சி
தமூன்றுந்தோற்றுமென்றுத்தரம்.

(௯) மாயைக்கெத்தனைச்சுபாவமுண்டு, எந்தச்சுபாவமெதிலேதோற்றுமென்கிறசங்கைக்கு,

அசத்தென்றும், சடமென்றும், துக்கமென்றும், மாயாசொரூபம் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் அசத்து, மநுஷக்கொம்புமுயற்கொம்பிலேகாண்பிக்கும். மண், கல், முதலானவைகளில், சடங்காண்பிக்கும், கோரமூடவிருத்திகளிலே, துக்கங்காண்பிக்கும், சாந்தவிருத்தியிலேசடமும்போதமு மிருக்கிறபடியினாலேமாயைபிரமத்தோடேகலந்துகாண்பிக்குமென்றுத்தரம்.

(௧௦) இப்படித்தோற்றுகிற மாயாசொரூபங்களைப்பிரமமாகக் காண்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

அசத்தை, முயற்கொம்பை மநுஷக்கொம்பைப்போலே, உபேக்ஷிக்க. சடங்களை, நாமரூபத்தைவிட்டுச்சத்துமாத்திரமாய்ப்பார்க்க, கோரமூடவிருத்திகளை, துக்கத்தைத்தள்ளிச்சத்துஞ்சித்துமாய்ப்பார்க்க. சாந்தவிருத்திகளை, சச்சிதாநந்தமாய்க்காண. இப்படிவிஷயாநந்தத்தின்வழியேமூடனுக்கும் பிரமாநந்தத்தை யடையலாமென் றுத்தரம்.

(௧௧) மாயாரூபத்தை யிப்படிப்பகுத்துத் தியானித்துக்கொண்டு பிரமாநந்தமெப்படிக்கிடைக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தத்தியானத்திலே சித்தமேகாக்கிரமானவுடனே பிரமவித்தை திடப்படும். இந்தப்பிரமவித்தையிலே பேதமாயிருக்கிற வுபாதிகளெல்லாந்துடைப்பட்டபடியினாலேசச்சிதாநந்தம், அகண்டாகாசமாகத்தோற்றுமென்றுத்தரம்.

(கஉ) பெந்தத்திற்குபாதிகளேது, அந்தவுபாதிகெ
தனாற் றுடைபட்டது பிரமம், நிருபாதியாய்த்தோற்றுகி
தெதனாலென்கிற சங்கைக்கு,

சாந்தவிருத்தி கோரமூடவிருத்திமுதலானசடங்க
இவைகளெல்லாம்பெந்தத்திற்குபாதியோகத்தினாலும்,
வேகத்தினாலும் இந்தவுபாதிகளெல்லாந் தள்ளப்படும்பி
னைத் திரிபுடியில்லாதபடியினாலே நிருபாதியாய்ச்சுயம்
காசமாயிருக்கிறபிரமத்துவம்,அகண்டாநந்தவடிவாய்த்
னாகவேவிளங்குமென்றுத்தரம்.

இப்படிப்பிரமாநந்தத்திற்குவழிபாடாகத்தானேவி
யாநந்தத்தைநிரூபித்தோம்.இந்தவழியே,எல்லாருமோ
மடையக்கடவர்கள்.

பதினைந்தாவது விஷயாநந்தம் முற்றிற்று.

பஞ்சதசப்பிரகரணம் சமாப்தம்.

ஸ்ரீ குர வே நம:

இது, கோயிலூர் ஏட்டுப்பிரதிப்படி.

பிரசோற்பத்தினு-மீனமீ.

விவேகவிளக்கஅச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்ட
